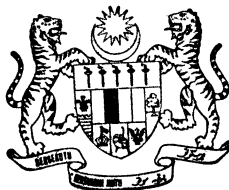

**Jilid III
Bil. 22**

MALAYSIA

**Hari Jumaat
23hb Disember, 1977**

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

**DEWAN NEGARA
*SENATE***

**PARLIMEN KEEMPAT
*Fourth Parliament***

**PENGGAL KETIGA
*Third Session***

KANDUNGANNYA

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2013]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1978 [Ruangan 2038]

USUL:

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan
Mesyuarat [Ruangan 2061]**

MALAYSIA
PARLIMEN KEEMPAT—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK HAJI OMAR YOKE-LIN ONG, P.M.N., S.P.M.S., D.P.M.S. (Dilantik).

- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK S. O. K. UBAIDULLA, P.S.M., D.P.M.S., J.M.N. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, PUAN RAFIDAH AZIZ, A.M.N. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN HAJI SALLEH BIN JAFARUDDIN (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING (Dilantik).
- „ JENERAL TAN SRI HAJI ABDUL HAMID BIN BIDIN, P.S.M., S.P.M.K., D.I.M.P., J.M.N., P.M.P., P.P.T., P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSAIN, D.S.W., J.S.M., S.M.P. (Dilantik).
- „ TUAN V. V. ABOO, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR TITINGAN BIN DAMSANI, S.P.D.K., P.G.D.K., A.D.K., A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI AHMAD BIN ARSHAD, D.P.M.J., A.M.N., S.M.J. (Johor).
- „ TUAN HAJI AHMAD AZIZUDDIN BIN HAJI ZAINAL ABIDIN, P.M.P. (Dilantik).
- „ TUAN ALI BIN AHMAD, A.M.N. (Perlis).
- „ DATUK CHONG FOO KHIN, D.S.K.D., P.J.K., P.P.T., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN CHOO CHING HWA, K.M.N., P.J.K., P.P.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN CHUA CHING CHENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ PUAN DASIMAH DASIR, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI SALIM, A.M.N., P.I.S. (Dilantik).
- „ TUAN T. S. GABRIEL (Dilantik).
- „ DATUK SERI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, S.P.M.P., J.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN IBRAHIM BIN ABDULLAH, A.M.N., A.M.P., P.J.K., J.P. (Perak).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN HAJI YAACOB, P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN ISMAIL BIN HASHIM, A.M.N., P.B.M. (Melaka).
- „ TUAN ISMAIL BIN SHEIKH IBRAHIM, P.P.N. (Perlis).

Yang Berhormat TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG, P.B.S. (Sarawak).

- „ TUAN KAM WOON WAH, J.P. (Dilantik).
- „ TUAN KAMARUL ARIFFIN BIN MOHAMED YASSIN (Dilantik).
- „ TUAN HAJI KHALID BIN HAJI ABDULLAH, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TAN SRI LEE BOON CHIM, P.S.M., S.M.S. (Dilantik).
- „ DATUK LEE LOY SENG, D.P.M.P., J.P. (Perak).
- „ DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ TUAN M. MAHALINGAM (Dilantik).
- „ DATIN HAJJAH MAHIMON BINTI HAJI HARUN, S.M.P., A.M.N., J.P. (Pahang).
- „ TUAN HAJI MAHMOUD *alias* MAHMOUD SALIM BIN MOHAMAD (Trengganu).
- „ TUAN MICHAEL WONG KUAN LEE (Dilantik).
- „ TUAN HAJI MOHD. AMIN BIN HAJI YAAKUB, P.M.K. (Kelantan).
- „ TAN SRI HAJI MOHD. GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M. (Dilantik).
- „ DATUK MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK NGAU KEN LOCK, J.M.N., S.M.P., P.J.K., J.P., Datuk Kurnia Panglima Raja (Pahang).
- „ TUAN HAJI NORDIN BIN PESAH, A.M.N., J.P., P.J.K. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN OH SIEW AUN, J.P. (Pulau Pinang).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK V. PONNUSAMY PILLAI, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ RAJA DATUK NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, D.P.M.S., J.S.M., S.M.S., P.J.K. (Selangor).
- „ DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.D., P.N.B.S., D.P.M.P., J.M.N., S.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJJAH SALMAH BINTI SHEIKH HUSSEIN, A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Sabah).
- „ DATUK SYED HASSAN AIDID, D.P.M.N., J.M.N., P.J.K., J.P. (Pulau Pinang).
- „ TUAN TING MING HIA *alias* TING MING HOI (Sarawak).
- „ PUAN HAJJAH TOM SAODAH BINTI HAJI OTHMAN, A.M.N., P.P.N. (Kedah).
- „ TUAN V. S. M. VELLAYAPPA, S.D.K., A.M.N., J.P. (Kedah).
- „ DATUK DR WEE KHOON HOCK, D.P.M.K., A.K., Datuk Kaya Pati (Dilantik).
- „ TUAN WONG KIE NAI (Dilantik).
- „ TUAN YAP PENG *alias* YAP PIAN TAU (Selangor).
- „ TAN SRI DATUK YEH PAO TZU, P.S.M., P.G.D.K., A.M.N. (Sabah).
- „ PUAN ZAWIAH BINTI ABDULLAH, P.J.K., P.P.N. (Trengganu).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Pemangku Setiausaha Dewan Negara: Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Kanan Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Shariff bin Md. Saad.

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Jumaat, 23hb Disember, 1977

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Mesyuarat*)

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI
PERTANYAAN-PERTANYAAN**

PEMAJU PERUMAHAN

1. **Tuan Ali bin Ahmad** minta Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan menyatakan, memandangkan kenyataan-kenyataan dalam akhbar bahawa Kerajaan Saudi Arabia telah memberi peluang kepada pemaaju perumahan di Malaysia untuk melabur dalam projek perumahan di Saudi Arabia, terutama di Ibu Kota Mekah dan Madinah, samada beliau dapat memberitahu Dewan ini:

- (a) syarat-syarat yang dikenakan ke atas syarikat-syarikat yang berdaftar di Malaysia untuk mengambil bahagian dalam projek itu;
- (b) sehingga hari ini berapa bilangan syarikat Bumiputra yang telah mendaftar untuk mengambil bahagian dalam projek itu; dan
- (c) siapa yang akan mengawas buruh-buruh Islam dari Malaysia apabila mereka bekerja di Saudi Arabia dan samada terjamin keadaan keselamatan sosial mereka serta kepulangan mereka ke Malaysia.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan (Dato' Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di-Pertua, saya terlebih dahulu meminta maaf oleh kerana sebab-sebab yang tidak dapat dielakkan, soalan untuk saya semalam tidak dijawab dalam Dewan yang mulia ini dan saya ucapkan terima kasih soalan itu ditunda pada hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memberitahu Yang Berhormat bahawa Menteri Kerja dan Perumahan, Saudi Arabia di masa lawatan beliau ke Malaysia telah menemui wakil-wakil pihak swasta pada 1-8-77 dan telah mempelawa mereka secara lisan bagi mereka membina 10,000 yunit-yunit perumahan di Mekah dan Madinah. Sayugia saya jelaskan di sini bahawa Kerajaan tidak menerima butir-butir rasmi pelawaan tersebut. Walau bagaimanapun, rombongan Saudi Arabia itu telah meminta jasa baik Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan menelitikan agar pihak swasta yang berhajat mengambil tawaran Kerajaan Saudi Arabia itu benar-benar bertanggungjawab.

Perkembangan semenjak perjumpaan tersebut, dua konsortium:

Konsortium Abadi (M) Sdn. Bhd.

Konsortium Putra Sdn. Bhd.

telah ditubuhkan oleh pihak swasta untuk mengkaji tawaran ini. Sehingga kini kedua-dua Konsortium tersebut telah menghantar ke Saudi Arabia pasukan penilaian teknikal mereka bagi mendapatkan maklumat-maklumat mengenai keadaan-keadaan sebenarnya. Walaupun satu daripada pasukan penilaian tersebut telah pulang ke tanahair perkembangan selanjutnya belum diketahui secara khusus oleh kerana Konsortium yang berkenaan itu belum mengetahui samada ianya akan diberi tawaran kontrak kerja-kerja binaan rumah-rumah itu.

Dengan penjelasan ini, dan sehingga tiba masanya Konsortium-konsortium di atas telah berjaya mendapat kontrak itu, Kementerian ini tidak dapat memberi keterangan-keterangan yang dikehendaki dalam (a), (b) dan (c) soalan Yang Berhormat itu, melainkan dengan menyatakan bahawa kedua-dua Konsortium tersebut telah diberitahu dan

memahami bahawa andainya mereka mendapat kontrek itu mereka perlu melindungi kepentingan Negara terutama dari segi penghasilan objektif Dasar Ekonomi Baru.

HARGA BARANG-BARANG KEPERLUAN

2. Datuk V. Ponnusamy Pillai minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada beliau sedar bahawa harga barang-barang keperluan yang diimpot seperti bawang, cili kering, rempah dan lain-lain sedang naik dan kenaikan gaji kerana perlaksanaan tanggagaji Kabinet tidak dapat menolong mereka yang berpendapatan rendah dalam perkara ini dan jika ya, apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian untuk memberhentikan kenaikan harga seperti ini dan untuk mengawal harga barang-barang makanan yang dikeluarkan di negara ini.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Dato' Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, sepanjang pengetahuan saya, harga barang-barang keperluan yang diimpot seperti bawang, cili kering, rempah dan lain-lain adalah berada diparas yang stabil dan berpatutan. Mengikut harga-harga yang telah dicatitkan oleh FAMA, harga runcit (ex-KL) barang-barang tersebut semasa menjelang Hari Raya Puasa dan Hari Raya Haji yang baru lalu, sebenarnya telah turun. Perubahan harga-harga itu adalah seperti berikut:

		Hari Raya Puasa	Hari Raya Haji
(1) Bawang Besar	...	\$0.80 sekati	\$0.50 sekati
(2) Bawang Kecil	...	1.30 sekati	0.95 sekati
(3) Cili Kering	...	3.20 sekati	3.10 sekati
(4) Cili Hidup	...	0.80 sekati	0.80 sekati

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, seterusnya pengimpot-pengimpot dan peruncit-peruncit barang-barang tersebut adalah sentiasa bekerjasama dengan Kementerian ini terutama sekali menjelang musim-musim perayaan bagi menentukan bekalan yang sentiasa mencukupi dan mencegah sebarang kenaikan harga yang tidak berpatutan dan berlebihan. Kementerian ini adalah dari masa ke semasa mengadakan perjumpaan-perjumpaan dengan pengimpot-pengimpot dan peruncit-peruncit untuk membincang serta mengkaji kedudukan bekalan dan harga barang-barang itu.

Selain daripada itu, usaha-usaha adalah juga dijalankan oleh Kementerian ini untuk menambahkan sumber-sumber impot dengan mengadakan perundingan-perundingan dengan negara-negara dan pengekspot-pengekspot bagi menjamin bekalan yang sentiasa cukup.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dari punca manakah Kementerian ini dapat mengetahui barang-barang yang disebutkan ini naik dan turun, adakah Kementerian ini dapat kenyataan daripada Kesatuan Pengguna-pengguna dalam tanahair kita ini atau hanya dapat khabar daripada FAMA yang selalu membuat kenyataan-kenyataan yang tidak betul sebagaimana yang dirasai oleh pengguna-pengguna kita.

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, pertamanya kalau hendak dikatakan apa-apa maklumat yang diberi oleh FAMA itu tidak betul, tidak tahu pula yang mana satu yang salah. Sudah tentu kalau FAMA membuat maklumat daripada semasa ke semasa mengenai harga barang ini, ini sudah tentu dibuat dengan cara teliti daripada semasa ke semasa dan maklumat yang kita terima adalah terutamanya daripada FAMA sendiri. Dan selain daripada itu melalui Jabatan Penguatkuasa Kementerian ini maka kedudukan harga barang-barang di seluruh tanahair juga kita kaji dari semasa ke semasa kerana dengan adanya pengkajian itu maka kita dapat meneliti tentang kedudukan sesuatu barang samada harga telah terlalu naik untuk mengelakkan para pengguna daripada terancam ataupun mencari jalan bagaimana kedudukan bekalan sesuatu barang dapat dibekalkan dengan secukupnya, jika berlaku sesuatu penyorokan dan sebagainya. Pendek kata sebarang kenyataan yang kita terima itu selain daripada kita terima daripada badan-badan yang bertanggungjawab, kita juga akan mengadakan penyiasatan kita sendiri, bagi menentukan bahawa keadaan yang ada itu adalah keadaan yang sebenarnya.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberikan pengakuan di dalam Dewan ini bahawa selama ini memang Kementerian ini tidak menghiraukan pengaduan kenaikan harga barang-barang daripada persatuan pengguna di tanahair kita.

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, kalau disebutkan persatuan pengguna yang mana satu persatuan penggunaanya, sebab kita pun telah ada Majlis Pengguna-pengguna dan ada juga Persatuan Pengguna Kebangsaan tetapi apa yang lebih nyata selain daripada laporan-laporan yang kita terima daripada badan-badan yang tersebut itu kita juga terima laporan daripada orang ramai sendiri dan juga laporan-laporan tentang keadaan-keadaan yang berlaku di sesuatu tempat melalui akhbar-akhbar dan sebarang maklumat yang kita terima bukanlah kita tinggalkan begitu sahaja, bukan kita tak ambil peduli tetapi kita dengan seberapa segera mengadakan penyiasatan untuk mengetahui keadaan yang sebenarnya dan mengambil tindakan yang diperlukan.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dapatkah Yang Berhormat Timbalan Menteri bersetuju dengan saya bahawa salah satu daripada langkah untuk mengurangkan harga barang itu ialah dengan mengeluarkan sendiri iaitu tidak bergantung kepada impot dan jika beliau bersetuju apakah langkah-langkah yang Kementerian beliau telah ambil untuk membanyakkan pengeluaran tempatan, mungkin dengan kerjasama daripada Kementerian Pertanian?

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, saya sungguh bersetuju dengan pandangan Ahli Yang Berhormat itu dan memang usaha-usaha dari segi mengatasi bekalan bahan makanan itu telah dibuat. Yang menjadi masalah besar di dalam negara kita ini dan juga yang menjadi perkara yang besar juga yang menyumbangkan ke arah kenaikan harga barang, mestilah diambil perhatian dan tindakan yang sewajarnya. Misalnya dari segi bawang besar, bawang kecil, cili dan sebagainya kita belum lagi menanam bahan-bahan itu di dalam negeri kita, kita masih mengimpot daripada India, daripada Bangladesh dan daripada negeri China. Dan oleh kerana pada hari ini ada sekatan-sekatan yang dikenakan oleh negara-negara tertentu dari segi bekalan barang-barang itu untuk diekspot ke luar negeri maka terdapat kekurangan bekalan-bekalan tersebut, dan dengan demikian menyebabkan kenaikan harga barang-barang itu.

Dari segi bawang-bawang ini, Kementerian Pertanian sekarang ini sedang pun mengadakan suatu percubaan menanam bawang ini di negeri Johor dan kita harap rancangan Kementerian Pertanian untuk mengeluarkan bawang di negara ini akan mendapat hasil dan dengan demikian pada akhirnya nanti kita harap masalah kekurangan dan kenaikan harga bawang akan dapat diatasi juga.

Mengenai barang-barang lain, kita harap juga Kementerian-kementerian berkenaan akan mengambil tindakan daripada semasa ke semasa bagi membantu mengatasi masalah kekurangan bekalan dan kenaikan harga barang-barang.

Datuk V. Ponnusamy Pillai: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan sejak tahun 1973 bawang merah berharga 40 sen, bawang putih 45 sen, cili kering 65 sen. Pada tahun 1974 malahan tiap-tiap tahun naik 40 sen—50 sen, sedangkan ini barang-barang di seluruh Malaysia adalah merupakan keperluan asasi rakyat Malaysia seperti cili dan bawang. Nasihat doktor, siapa yang selalu makan bawang dia tidak akan dapat sakit jantung. Jadi bawang dahulu 25 sen sekarang naik \$1.80 sen sekati. Adakah disebabkan Kerajaan Persekutuan mengenakan cukai yang lebih semasa barang-barang itu diekspot ke sini ataupun pihak pengimpot di luar negeri mengambil untung lebih menyebabkan barang-barang itu kurang, tetapi barang-barang itu adalah keperluan asasi setiap rakyat, harga meningkat \$1.80 sen. Jadi sebelah tangan kita menolong, sebelah tangan pula menarik pendapatan rakyat. Adakah cukai lebih menyebabkan tak ada barang ataupun harga naik?

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, apa yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi memang betul terdapat kenaikan harga barang ini daripada setahun ke setahun dan masalah tadi yang saya sebutkan ialah kerana kita tidak mengeluarkan barang-barang ini di dalam negeri kita, semua ini kita impot daripada luar negeri dan oleh kerana ada sekatan eksport barang-barang ini daripada negeri yang mengeksport maka berlaku kenaikan harga, setiap barang kita impot itu apabila dijual

di dalam negeri maka harganya naik. Kenaikan harga ini bukan sebab dari dalam, tetapi naik daripada luar. Tetapi seperti saya katakan tadi kalau kita dapat, ada rancangan tertentu daripada Kementerian Pertanian untuk menanam bawang ini dan mengeluarkan bawang dan juga cili, masalah ini tidak akan menjadi masalah seberat yang kita hadapi pada hari ini.

Datuk V. Ponnusamy Pillai: Tuan Yang di-Pertua, satu soalan saya tidak dijawab oleh Timbalan Menteri berkenaan. Adakah cukai barang-barang impot dinaikkan ataupun tidak seperti bawang putih oleh kerana dahulu 60 sen sekarang \$2.40 sen sekati adakah cukai naik atau tidak semasa barang impot itu dibawa masuk. Adakah barang itu cukainya naik atau tidak?

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, tadi disebutkan samada harga naik itu sebab di dalam atau luar. Saya sebutkan harganya naik oleh sebab dari luar tetapi cukainya tak naik. Jadi kenaikan harga disebabkan pengaruh daripada luar bukan oleh kerana disebabkan susunan cukai yang ada.

Datuk V. Ponnusamy Pillai: Tuan Yang di-Pertua, sekarang cukai ada atau tidak, jika ada, berapa peratus?

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, ada.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Oleh sebab memikirkan barang-barang itu barang keperluan asas kepada rakyat negeri ini, dalam keadaan inflasi tidakkah kita memikirkan supaya jangan dicukai bawang putih dan sebagainya tetapi bila keadaan sesuai, kita boleh cukai. Sekarang bolehkah tidak dicukai?

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, pandangan itu akan ditimbangan.

PELABURAN ASING

3. Tuan Chua Ching Cheng minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

(a) Samada benar pelaburan asing di negara kita pada tahun 1976 dan 1977 tidak begitu memuaskan seperti yang diharapkan; dan

(b) Jika ya, apakah langkah-langkah yang telah diambil bagi memperbaiki iklim pelaburan supaya dapat menarik lebih banyak pelabur-pelabur asing menanam modal dalam negara kita.

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua,

(a) Adalah benar bahawa pelaburan asing dalam negara kita dalam tahun 1976 dan 1977 adalah tidak begitu memuaskan seperti yang kita jangkakan. Dalam tahun 1976 pelaburan asing yang dicadangkan dalam projek-projek perindustrian yang diluluskan berjumlah sebanyak \$327 juta dan ini merupakan 45% kurang daripada jumlah yang kita jangkakan. Bagi tahun 1977, pelaburan asing juga menunjukkan kekurangan daripada jumlah yang dicadangkan.

Adalah tidak hairan bahawa kemasukan modal asing ke dalam negara kita adalah berkurangan dalam tahun 1976 dan 1977 memandangkan bahawa negara-negara maju dan pengeksport modal masih lagi dalam proses pemulihan dari kemerosotan ekonomi. Ini menjejaskan kebolehan negara-negara ini untuk melabur di luar negeri. Tambahan pula kita terpaksa bersaing dengan negara-negara membangun yang lain di rantau ini untuk menarik modal asing yang terhad itu.

(b) Kerajaan telahpun bergiat menganjurkan pelaburan di dalam sektor perkilangan. Selain daripada melancarkan aktiviti-aktiviti penganjuran pelaburan di negara-negara asing yang mengeksportkan modal dan teknologi, Kerajaan juga mengambil langkah-langkah untuk memperbaiki iklim pelaburan di dalam negara kita. Langkah-langkah ini adalah seperti berikut:

(i) memperbaiki kemudahan-kemudahan prasarana di dalam negara ini untuk memudahkan lagi penubuhan projek-projek perindustrian;

(ii) mengkaji semula galakan-galakan pelaburan supaya menjadi lebih menarik kepada pelabur-pelabur swasta;

- (iii) mengadakan sistem meluluskan permohonan bagi mengusahakan projek perkilangan dan melaksanakan projek itu secara serentak dan segera dengan memperlincikan aturan jentera pemerosan Kerajaan.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak:

Tuan Yang di-Pertua, adakah benar atau tidak kerana ada setengah-setengah orang di negeri kita ini mengatakan oleh kerana pelabur modal asing tidak mahu datang ke dalam negeri oleh kerana adanya Industrial Co-ordination Act ini. Inilah yang dipersoalkan, dipercakapkan dan dipropagandakan oleh setengah daripada setengah orang dalam negeri kita ini. Sungguhpun Industrial Co-ordination Act ini telahpun diperbaiki tetapi orang-orang yang tidak puas hati di atas perkara ini menekankan iaitu Industrial Co-ordination Act inilah yang menjadikan orang-orang luar negeri tidak masuk ke dalam negeri ini. Ini diharap supaya Yang Berhormat Menteri menerangkan dengan seluas-luasnya oleh kerana inilah yang difikirkan oleh sekumpulan orang-orang ini. Entah apa salahnya. Boleh jadi salahnya kerana adanya I.C.A. ini nanti orang bumiputra akan naik iktisadnya ataupun turun iktisadnya atau orang lain tidak dapat berniaga. Ini mesti diterangkan dengan jelas. Adakah salahnya kepada I.C.A. ini?

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, kalau hendak dikatakan bahawa I.C.A. itu sahajalah yang telah menyebabkan pelaburan ke negara kita ini merosot, itu adalah satu kenyataan yang tidak benar. Walaupun kita akui bahawa ada kesan-kesan tertentu yang menyebabkan kekurangan ini sebab ada timbul keraguan dari segi I.C.A. itu dan setiap keraguan yang telah ditimbulkan oleh pihak-pihak berkenaan telahpun diambil perhatian malahan tindakan telah diambil untuk memperbaiki dan memperlakkan lagi I.C.A. itu. Sehingga sekarang dapat diterima oleh sebahagian besar daripada industri-industri yang ada walaupun saya akui ada lagi pihak-pihak yang masih lantang dengan menyatakan bahawa I.C.A. inilah yang menyebabkan kedudukan pelaburan begini merosotnya. Malahan saya merasa dukacita sedikit ada pihak-pihak yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi yang mengatakan I.C.A. ini menguntungkan orang Melayu

sahaja. Ini bukanlah tujuan sebenar daripada I.C.A. itu malahan I.C.A. itu menyebutkan tujuannya ialah untuk menyusun pembangunan industri ini supaya ia berjalan dengan teratur dan memenuhi kehendak negara dan rakyat pada keseluruhannya dan sebenarnya kalau kita lihat dalam masa dua tahun yang akhir ini banyak perkembangan telah berlaku dalam negara kita. Banyak peristiwa-peristiwa yang telahpun berlaku, baik dari segi politik mahupun dari segi ekonominya lebih-lebih lagi dari segi keselamatan. Pada keseluruhannya yang mungkin jua telah menyumbang ke arah keadaan yang ada dari segi pelaburan ini. Jadi dengan hal yang demikian kalau segalanya yang ada dalam negara kita ini baik dari segi politiknya, dari segi ekonominya mahupun dari segi keselamatannya dapat kita baharui terus dan kita perbaiki terus, saya percaya masalah kedudukan pelaburan yang belum lagi dapat berkembang dengan baik ini sudah tentu dapat kita atasi dan jangan kita lupa pula bahawa keadaan yang ada pada hari ini adalah disebabkan jua sebahagian besarnya oleh keadaan kemelesetan ekonomi yang kesannya masih lagi kita alami. Kita mengharapkan bahawa keadaan ekonomi dunia akan bertambah baik dengan secepat mungkin tetapi keadaan itu belum lagi dapat menunjukkan tanda-tanda yang menggalakkan. Jadi apabila nanti keadaan ekonomi dunia pada keseluruhannya menjadi lebih baik saya percaya kita akan dapat sekali lagi mengalami kedudukan pelaburan yang baik sebagaimana yang terdapat sebelum daripada tahun 1973 dahulu.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak:

Soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri akui atau bersetuju dengan saya iaitu bukan kerana I.C.A. yang pelaburan tidak masuk ke negara kita, tetapi oleh kerana inflasi dunia, dengan sebab itulah pada tahun 1976, 1977 maka pemodal-pemodal asing tidak masuk ke dalam negeri ini ataupun sedikit sahaja masuk.

Dato' Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, kalau hendak akui semuanya susah sedikit. Saya katakan tadi bukan kerana I.C.A. sahaja keadaan kedudukan pelaburan begini jadinya dan bukan kerana kemerosotan ekonomi dunia sahaja menyebabkan keadaan pelaburan begini. Maka

kedua-dua perkara itu ada kesannya tetapi bukanlah itu sahaja sebab-sebabnya menyebabkan keadaan pelaburan yang ada demikian jadinya. Seperti saya katakan tadi kita harapkan supaya segala-galanya akan menjadi lebih baik dalam jangka yang sesingkat-singkatnya dan mudah-mudahan kedudukan pelaburan di negara kita ini akan meningkat lagi kerana pandangan daripada pelabur-pelabur kedudukan negara kita masih merupakan tempat yang baik dari segi pelaburan.

HOSPITAL BESAR BARU KELANG

4. Tuan M. Mahalingam minta Menteri Kesihatan menyatakan kedudukan sekarang atas cadangan membina Bangunan Hospital Baru di Kelang dan bilakah ianya siap.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Dato' Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua, kerja-kerja tanah tapak telah siap ditapak untuk Hospital Besar Baru Kelang. Kerja-kerja "piling" untuk asas bagi hospital ini dijangka akan bermula pada bulan Mac, 1978 dan bangunan-bangunan hospital dijangka akan siap pada akhir tahun 1981.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, sementara hospital baharu Kelang ini dibina boleh atau tidak bagi pihak Kementerian yang berkenaan mengadakan tempat-tempat tidur dalam hospital ini kerana pada hari ini pesakit-pesakit, saya diberitahu tinggal di tepi kaki lima itu atau tidur di kaki lima hospital itu. Boleh atau tidak perkara ini diperbaiki untuk sementara waktu?

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, Hospital Kelang yang lama ini saya sendiri sentiasa melawat dengan mengejut, kadang-kadang sebulan dua kali. Tiada seorang pesakit yang tidur di tepi kaki lima tetapi adalah tambahan beberapa buah katil yang ada apabila bilangan pesakit-pesakit bertambah dan langkah-langkah sementara ada diambil supaya sebuah maternity ward yang baharu telah siap dibina dan dengan kemudahan-kemudahan yang bertambah ini maka hospital ini boleh dikatakan menjadi sebuah hospital yang moden dan juga satu X-Ray Department juga telah ditambah. Saya percaya dengan tambahan ini Hospital Kelang sungguhpun

lama akan tetapi bolehlah digunakan sampai ke tahun 1981 bila hospital baru sembilan tingkat itu siap kelak.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Hospital Besar Kelang dan juga Hospital Umum di seluruh negara dibuat terlalu lama sangat sehingga sampai masanya nanti penduduk-penduduk dalam negara kita ini telah bertambah. Bolehkah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan memberitahu Dewan ini yang Kementerian beliau mesti mengambil tindakan yang berat untuk membesarkan Hospital Umum di seluruh negara kita dalam Rancangan Malaysia Ketiga.

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Kementerian Kesihatan adalah sebuah Kementerian yang sedang berkembang dari semasa ke semasa oleh kerana bilangan rakyat jelata kita telah bertambah. Dengan yang demikian, tiap-tiap hospital bukan sahaja telah bertambah khususnya bilangan katil tetapi wad-wad juga telah bertambah. Kementerian ini juga mengadakan satu master plan untuk tiap-tiap hospital pada masa akan datang. Kita tidak menggunakan method yang lama dengan membuat satu-satu rancangan secara *ad hoc*. Kalau mengikut secara *ad hoc* basic kadangkala tambahan itu tidak sesuai. Dengan demikian saya boleh beri jaminan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini Kementerian Kesihatan adalah sebuah Kementerian yang penting untuk menjamin kesihatan serta juga tenaga-tenaga yang sihat untuk membantu pembangunan Kerajaan kita di negara ini pada masa akan datang.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya juga bukan sebagai Menteri tetapi sebagai orang biasa, biasa melawat Hospital Kelang 5 kali dalam sebulan. Saya hendak bertanya adakah yang tidur di kaki lima itu momok atau manusia? Yang Berhormat Tuan M. Mahalingam juga bersama dengan saya menengok perkara ini. Jadi yang tidur di kaki lima itu siapa? Itu sebabnya saya bertanya adakah yang tidur di kaki lima ini momok?

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Jikalau Yang Berhormat itu bercerita berkaitan dengan momok atau hantu, itu saya tidak

tahulah oleh kerana saya bukan Tuhan. (Ketawa) Saya cuma tahu scientific knowledge sahaja. Dengan mengikut peraturan secara scientific bagi segala rancangan, saya percaya hospital-hospital kita akan bertambah baik dari satu masa ke satu masa.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Baharu-baharu ini dalam akhbar ada disebutkan seorang daripada Johor, kalau tidak silap saya, yang isterinya sakit dibawa ke Lady Templer Hospital untuk menjalani operation, 5 bulan dia pengsan, dan sehingga hari ini belum sihat lagi. Adakah dia pengsan itu kerana kurang ilmiah doktornya atau kurang facilities di Hospital Lady Templer itu, saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Menteri.

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Hospital Lady Templer bukan di bawah kuasa Kementerian saya. Ia adalah sebuah hospital swasta yang telah didirikan oleh Lady Templer pada tahun 1954. Hospital ini diasaskan untuk merawat pesakit-pesakit T.B. (Tuberculosis) pada masa itu sehingga sekarang. Pesakit yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu selepas pemeriksaan telah dinasihatkan oleh doktor Kerajaan dari Batu Pahat supaya beliau dihantar ke Hospital Lady Templer, Kuala Lumpur untuk menjalani pembedahan (operation) yang diperlukan. Operation itu telah dijalankan dengan kebenaran pesakit itu sendiri. Selepas pembedahan itu, timbul pula penyakit lain yang complicated. Itu saya tidak tahu oleh kerana hospital yang saya katakan tadi sebuah hospital private. Kalau Ahli Yang Berhormat itu hendak menyiasat apa sebabnya, saya percaya pihak hospital itu akan memberi jawapannya.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang di-Pertua, saya berterima kasih kepada Yang Berhormat Menteri yang mengatakan dia tidak tahu berkenaan dengan kes di Lady Templer Hospital itu kerana hospital private dan dia suruh saya pergi bertanya. Oleh kerana beliau sebagai seorang Menteri Kesihatan pun tidak mahu mengambil tahu, mengapa saya hendak mengambil tahu pula.

Tuan Yang di-Pertua, soalan saya, kalau sudah sampai 5 bulan pengsan sehingga Menteri Kesihatan sendiri tidak tahu apa

sebab pengsan itu dan kalau dia baca surat-khabar pun mengatakan itu hospital private. Apakah pandangan rakyat negeri ini kepada Hospital Lady Templer itu barangkali orang takut, sebab hospital ini tidak di bawah kawalan atau pandangan Kementerian Kesihatan. Soalan yang saya tanya ini adakah beliau tahu apa sebab dan apa penyakitnya, oleh sebab kurang kepakarankah ataupun kurang facilities, itu saya yang bertanya. Tuan Yang di-Pertua, soalnya begini, beliau suruh saya bertanya. Oleh sebab itu saya bertanya sekali lagi di hadapan Tuan Yang di-Pertua.

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, apa yang saya jawab tadi adalah mengikut pengetahuan saya sendiri, dan saya pun tahu ada kelengkapan-kelengkapan moden dan ada pakar-pakar (specialists) di hospital itu. Kalau sekiranya satu pembedahan dijalankan tidak ada seorang pakar yang boleh menjamin samada nyawa pesakit itu dapat diselamatkan atau tidak. Jikalau tidak mustahak doktor (physician) atau specialistnya tidak akan memberi nasihat untuk pembedahan. Ini memanglah satu keputusan daripada Tuhan, sungguhpun scientist banyak pada hari ini tetapi banyak perkara-perkara yang tidak boleh diaturkan.

Datuk V. Ponnusamy Pillai: Soalan tambahan. Tadi, Yang Berhormat Menteri Kesihatan dalam jawapannya saya pun ada dengar. Saya hendak bertanya satu soalan, adakah Kerajaan Persekutuan pada tiap-tiap tahun memberi bantuan kepada Hospital Lady Templer sebanyak \$500, \$1,000 atau \$1 juta. Kalau Yang Berhormat Menteri Kesihatan tidak bertanggungjawab ke atas Hospital Lady Templer, siapa lagi hendak bertanggungjawab apa gunanya kita memberi bantuan berjuta-juta ringgit kepadanya?

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, Hospital Lady Templer sebenarnya mendapat bantuan Kerajaan melalui Kementerian Kesihatan dari segi jenis-jenis ubat serta juga wang tunai, jika tidak hospital itu akan collapse. Oleh kerana itu Kementerian ini terpaksa membantu hospital itu tetapi tidak ada hospital bebas atau hospital swasta yang lain yang dapat bantuan daripada Kerajaan, ini cuma sebuah sahaja

hospital swasta yang dapat bantuan Kerajaan. Saya tahu sebagai Menteri Kesihatan yang bertanggungjawab wang sebanyak \$500,000 ada diberi sebagai bantuan kepada hospital ini dan juga Kementerian ini kadangkala ada meminjamkan pakar-pakar kepada hospital ini untuk merawat pesakit-pesakit yang masuk ke situ.

Saya sebagai Menteri akan bertanggungjawab atas tiap-tiap perkara yang berlaku. Saya bukan duduk di sini menerima \$3,000 wang daripada rakyat sahaja. Saya akan menjalankan tugas saya to the best of my ability as the Minister of Health.

SUKAN SEAP/SEA—PERBELANJAAN

5. Puan Hajjah Fatimah binti Haji Salim minta Menteri Kebudayaan. Beliau dan Sukan menyatakan berapa banyak perbelanjaan yang telah ditampung oleh Malaysia sebagai tuan rumah kepada yang berikut:

- (a) Sukan SEAP Yang Ketiga pada tahun 1965;
- (b) Sukan SEAP Yang Keenam pada tahun 1971; dan
- (c) Sukan SEA yang diadakan dalam bulan November, 1977.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah): Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, Tuan, saya menjawab bagi pihak Menteri yang berkenaan. Perbelanjaan yang telah ditampung oleh Malaysia sebagai tuan rumah kepada:

- (a) Sukan SEAP Yang Ketiga tahun 1965 ialah \$1,686,168.98.
- (b) Sukan SEAP Yang Keenam tahun 1971 ialah \$1,028,152.35.
- (c) Sukan SEA yang diadakan dalam bulan November, 1977 ialah \$5 juta anggaran kasarnya. (Ini adalah oleh kerana perbelanjaan yang sebenarnya belum diselesaikan).

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua. Oleh sebab negara Malaysia telah menjadi sebuah negara terkenal antarabangsa dalam bahagian pertandingan sports, saya ingin tahu adakah Kerajaan ingin memberi bantuan kewangan dan kemudahan-kemudahan lain kepada pemain-pemain dari negara kita?

Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya akan sampaikan kepada Yang Berhormat Menteri.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Selepas Sukan SEA di Kuala Lumpur baru-baru ini ketua rombongan Malaysia di Sukan tersebut telah menuduh pemain kita yang dibawa dari Australia itu adalah orang yang tidak ada kebolehan dan dibawa balik ke sini semata-mata kerana hendak beri peluang dia balik kampung dan jawapan ini telah dijawab oleh Ketua Persatuan Tennis Malaysia. Adakah Yang Berhormat Menteri sedar apa kesan yang telah berlaku dan tidakkah ini telah memalukan kita dan negara kita apabila kita telah kalah dalam perjuangan dan apakah tindakan yang dibuat sekarang berhubung dengan perkara ini supaya tidak berlaku lagi atau kembali kepada keadaan yang lebih baik.

Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, memang adat sukan atau perlawanan ada kalah ada menang, masa kita kuat kita menang; masa kita lemah kita kalah. Tetapi berkaitan dengan perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, saya akan merujuk kepada Menteri supaya beliau menyiasat perkara ini supaya tidak akan berlaku lagi.

KEMATIAN BAYI

6. Puan Hajjah Tom Saodah binti Haji Othman minta Menteri Kesihatan menyatakan mengapakah kadar kematian bayi telah bertambah terutamanya bayi-bayi Melayu mengikut tiap-tiap negeri dalam tahun 1977 seperti berikut:

- (a) Melayu;
- (b) China;
- (c) India dan bangsa-bangsa lain.

Apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian untuk mengurangkan kematian bayi di seluruh negara.

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, kenyataan bahawa kadar kematian anak-anak kian bertambah khususnya bagi kanak-kanak bangsa Melayu adalah tidak benar. Walaupun data tahun 1977 belum diperolehi lagi tetapi data-data yang sedia ada bagi Semenanjung Malaysia menunjukkan

bahawa kadar kematian kanak-kanak telah turun dari 48.0 pada tahun 1964 ke 35.4 pada tahun 1974 bagi tiap-tiap 1,000 kanak-kanak. Kadar kematian bagi kanak-kanak bangsa Melayu juga turun dari 59 ke 39.5 bagi tiap-tiap 1,000 kanak-kanak yang lahir

hidup pada tahun-tahun yang sama. Pada keseluruhan, kadar kematian kanak-kanak telah turun di semua negeri Semenanjung Malaysia. Pecahan secara detail kadar-kadar kematian kanak-kanak bagi Semenanjung Malaysia (1964-1974) adalah seperti berikut:

<i>Negeri</i>	1964					1974				
	<i>Jumlah</i>	<i>Melayu</i>	<i>China</i>	<i>India</i>	<i>Lain- dan lain Pakistan</i>	<i>Jumlah</i>	<i>Melayu</i>	<i>China</i>	<i>India</i>	<i>Lain- dan lain Pakistan</i>
Semenanjung Malaysia	48	59	32	51	23	35.39	39.49	26.48	40.09	36.54
Johor	43	50	32	53	11	37.39	40.60	31.57	43.37	19.23
Kedah	53	58	32	61	40	37.87	39.14	27.48	45.92	38.79
Kelantan	71	74	29	32	68	47.05	47.56	36.65	25.91	60.44
Melaka	49	54	42	66	14	36.41	40.22	29.74	40.04	16.13
Negeri Sembilan	43	51	33	47	11	30.08	33.44	24.56	32.69	55.56
Pahang	43	50	27	57	—	32.19	35.05	21.47	41.67	90.91
Pulau Pinang	38	53	29	35	20	33.33	38.92	27.75	43.87	32.89
Perak	48	61	32	53	20	33.59	37.42	25.37	43.47	54.05
Perlis	35	38	27	34	29	36.09	37.79	28.13	54.55	27.78
Selangor	40	48	32	49	19	29.83	34.63	23.33	35.90	20.00
Trengganu	75	78	25	28	42	40.45	41.07	21.55	21.74	83.33

Kementerian Kesihatan sedang menggiatkan aktiviti-aktiviti Kesihatan Umum di kawasan-kawasan luar bandar khususnya Perkhidmatan Kesihatan Ibu dan Kanak-kanak, Projek-projek Kebersihan Alam Sekeliling dan kawalan penyakit-penyakit berjangkit. Keutamaan akan juga diberi kepada kawasan-kawasan terpencil yang tidak mempunyai kemudahan-kemudahan kesihatan yang lengkap. Oleh yang demikian, Pusat Kesihatan dan Klinik Desa akan dibina di kawasan yang memerlukan perkhidmatan kesihatan luar bandar tersebut dan kemudahan-kemudahan yang dibekalkan adalah berdasarkan kepada masaalah-masaalah kesihatan yang dihadapi. Kementerian saya juga akan menambahkan lagi bilangan kakitangan kesihatan yang dikehendaki untuk melaksanakan rancangan-rancangan kesihatan khas seperti Rancangan Memperbaiki Mutu Makanan dan Pemakan, Rancangan Kesihatan Sekolah untuk kanak-kanak pra sekolah dan sedang bersekolah serta ibu-ibu mengandung dalam golongan "priority", Rancangan Membasmi Malaria dan sebagainya.

PAGAR KESELAMATAN

7. Tuan Ali bin Ahmad minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan memandangkan bahawa kerja-kerja memasang

pagar di sepanjang sempadan Malaysia/Thai sedang dijalankan untuk mencegah penyeludupan, samada beliau boleh memberitahu Dewan ini:

- bagaimana kerja pemasangan pagar ini dijalankan dan panjang sempadan yang telah dipagar;
- samada benar bahawa penyeludup-penyeludup telah memotong kawat pagar ini dan membuat jambatan dari pokok yang mereka tebang dan menjatuhkannya ke atas pagar untuk memudahkan mereka menjalankan kegiatan-kegiatan penyeludup mereka; dan
- bagaimana kerja-kerja pengawasan dijalankan di sepanjang pagar itu

Timbalan Menteri Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Shariff Ahmad):
Tuan Yang di-Pertua,

- Kerja memasang pagar keselamatan adalah dari Chuping Batu 19 hingga ke Bukit Kuah Choh, Padang Besar sejauh 15 batu. Kerja memagar telah dimulakan dari sebelah Chuping dan juga dari Padang Besar. Sehingga 1hb Disember, 1977 baru-baru ini panjang kawasan sempadan yang telah siap di pagar di Chuping ialah 5 batu 26 rantai, kerja memasang tiang sejauh 5

batu 30 rantai dan kerja pembersihan tapak sejauh 7 batu. Di Padang Besar pula kerja-kerja membersihkan tapak ialah sejauh 3 batu 53 rantai, tiang telah dipasang sejauh satu batu, dan dawai-dawai pagar belum lagi dipasang.

- (b) Adalah tidak benar kawat-kawat pagar tersebut telah dipotong atau pokok-pokok telah ditebang-jatuhkan ke atas pagar untuk dibuat jambatan oleh penduduk-penduduk.
- (c) Di dalam masa pembinaan, pengawasan pagar tersebut dibuat oleh Pasukan Polis Hutan yang juga telah ditugaskan untuk menjaga keselamatan pekerja-pekerja pembinaan. Apabila siap kelak pengawasan akan dibuat oleh Unit-unit Ronda Mencegah Penyeludupan yang telah ditubuhkan bagi tujuan tersebut.

PERINTAH BERKURUNG

8. Tuan Haji Mohd. Amin bin Haji Yaakub minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bilakah Kerajaan akan membatalkan perintah berkurung yang dikenakan di bandar Kota Bharu dan Kubang Kerian itu, memandangkan kepada kesulitan peniaga-peniaga kecil dan pengayuh-pengayuh teksi roda tiga hendak mencari makan sekarang ini.

Datuk Shariff Ahmad: Tnan Yang di-Pertua, pembatalan perintah berkurung adalah tertakluk kepada keadaan keselamatan di kawasan Majlis Bandaran Kota Bharu dan Kawasan Majlis Tempatan Kubang Krian. Kementerian ini sentiasa mengkaji keadaan keselamatan di kedua-dua kawasan ini. Pada ketika ini adalah difikirkan keadaan di situ belum lagi mengizinkan perintah berkurung ini dibatalkan. Perintah berkurung yang berkuatkuasa sekarang ialah mulai pukul 1.00 pagi hingga 5.00 pagi iaitu difikirkan kawasan-kawasan peniaga-peniaga itu tidak menggunakan atau pengayuh-pengayuh teksi roda tiga tidak bekerja.

PENIAGA BUMIPUTRA MEMINJAM DI BANK

9. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau sedar ramai kaum bumiputra yang mempunyai

pengalaman dan minat dalam bidang perniagaan tidak mempunyai influence yang tinggi dengan demikian mereka tidak dapat kerjasama dari pihak bank dan mana-mana pihak untuk mendapatkan pinjaman wang bagi menjalankan urusan perniagaan. Apa yang terjadi sebenarnya, mereka yang mempunyai influence yang tinggi tetapi tidak mempunyai pengalaman dan minat, mudah mendapatkan segala kemudahan dan kerjasama dari mana-mana pihak. Ini bererti kaum Bumiputra yang benar-benar berhak menerima kemudahan yang ditawarkan oleh pihak Kerajaan tidak dapat menikmatinya. Adakah apa-apa rancangan yang boleh mengatasi supaya keadaan seperti ini tidak berulang lagi.

Timbalan Menteri Kewangan (Puan Rafidah Aziz): Tuan Yang di-Pertua, soalan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat adalah terlalu umum dan oleh itu jawapan yang tepat tidak dapat diberi. Saya percaya jika pemohon-pemohon bumiputra boleh meyakinkan bank-bank perdagangan mengenai "viability" sesuatu projek yang akan dilaksanakan itu mereka tidak akan menghadapi masalah untuk mendapatkan kerjasama dan bantuan kewangan dari bank-bank untuk membiayai projek-projek mereka. Saya ingin juga memaklumkan di sini bahawa Bank Negara Malaysia telahpun mengeluarkan arahan bahawa mulai dari 1hb Oktober, 1976 semua bank-bank perdagangan dikehendaki memberi sekurang-kurangnya 20% daripada tambahan bersih ("net increase") jumlah pinjaman dan pendahuluan mereka kepada kaum bumiputra.

Jika Ahli Yang Berhormat berkenaan ada apa-apa kes tertentu beliau bolehlah merujuk perkara tersebut kepada Bank Negara Malaysia yang akan membuat penyiasatan lanjut mengenai tuduhan yang dibuat itu.

BIRO TERJEMAHAN PERSEKUTUAN— TEKS DOKUMEN

10. Datuk Haji Ahmad bin Arshad bertanya kepada Perdana Menteri berkaitan dengan tugas Biro Terjemahan Persekutuan adakah teks asal Dokumen-dokumen Resmi, Memorandum, Surat Perjanjian, Lapuran Kertas Seminar, Ucapan-ucapan dan Perutusan Khas demikian juga risalat yang dikeluarkan oleh Kementerian-kementerian

Kerajaan dan Badan-badan Berkanun untuk sebaran am itu dalam Bahasa Inggeris atau Bahasa Melayu.

Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, Teks asal Dokumen-dokumen Rasmi, Memorandum, Perjanjian dan sebagainya yang ada kaitannya dengan Antarabangsa, adalah di dalam Bahasa Inggeris dan diterjemahkan ke Bahasa Malaysia untuk pengetahuan umum. Teks asal yang lain-lain seperti Ucapan-ucapan, Perutusan Khas, dan apa-apa juga kertas-kertas untuk seminar-seminar dan sebagainya yang berpunca dari dalam negeri ini adalah di dalam Bahasa Malaysia dan diterjemahkan ke Bahasa Inggeris.

Laporan-laporan dan kajian-kajian daripada pihak-pihak yang ada kaitannya dengan sains dan teknologi umpamanya teks asalnya adalah di dalam Bahasa Inggeris dan diterjemahkan ke dalam Bahasa Malaysia. Surat-surat Kontrek yang datangnya daripada beberapa pihak Berkuasa Tempatan dan Badan Berkanun dalam negeri ini masih ada lagi teks asalnya dalam Bahasa Inggeris dan Biro Terjemahan Persekutuan adalah bertanggungjawab membuat terjemahan-terjemahannya.

SYARIKAT LIMBUNGAN TIMUR/ LORI MALAYSIA

11. Puan Zawiah binti Abdullah minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:

- (a) sebab-sebab utama berlakunya kerugian kepada beberapa buah Syarikat-syarikat Anak MARA seperti Limbungan MARA Kuala Trengganu, Lori Malaysia, dll.; dan
- (b) adakah pihak Kementerian membuat kajian supaya kerugian tidak berlaku terus-menerus.

Menteri Perusahaan Awam (Datuk Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, sebab-sebab berlakunya kerugian ke atas Syarikat Limbungan Timur Sdn. Bhd., dan Lori Malaysia adalah seperti berikut:

Syarikat Limbungan Timur Sdn. Bhd.

- (i) Dengan sebab pertikaian di antara pekerja-pekerja dengan majikan mengenai taraf pekerja-pekerja yang

telah mengakibatkan kelambatan menyiapkan kerja-kerja mengikut jadual yang ditetapkan yang mana syarikat terpaksa membayar banyak ganti rugi kepada pelanggan-pelanggan.

- (ii) Masaalah kekurangan tenaga pekerja mahir terutamanya di bahagian letrik dan bahagian makenik.
- (iii) Kelewatan dalam mendapatkan barang-barang alat-alat yang dipesan untuk tujuan pembinaan dan pembaikan bot-bot.
- (iv) Syarikat masih banyak menggunakan alat-alat lama yang kurang sesuai untuk pembinaan dan memperbaiki bot yang moden.

Lori Malaysia Bhd.

- (i) Pengurusan yang kurang cekap.
- (ii) Persaingan hebat dengan syarikat-syarikat pengangkutan lain.
- (iii) Kerosakan yang kerap berlaku ke atas lori-lori syarikat oleh kerana lori-lori lama.
- (iv) Lori-lori berada dalam bengkel terlalu lama pada satu-satu masa disebabkan kesukaran mendapatkan barang-barang ganti.

Pihak Kementerian telahpun membuat kajian atas Syarikat Limbungan Timur Sdn. Bhd. dan Lori Malaysia Bhd. supaya kerugian tersebut tidak akan berlaku terus-menerus. Kementerian dan MARA akan mengawasi perjalanan syarikat-syarikat ini dengan lebih rapi lagi pada masa akan datang.

Tuan Haji Khalid bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya difahamkan bahawa pekerja-pekerja Syarikat Limbungan Timur Sdn. Bhd. di Trengganu telah dibayar gaji mengikut Laporan Gaji Suffian dan Harun, begitu juga syarat-syarat bekerja mengikut sepertimana yang telah ditentukan di dalam Laporan Gaji Suffian dan Harun. Adakah pihak Yang Berhormat Menteri Perusahaan Awam yakin bahawa dengan cara syarat pekerja-pekerja yang ada sekarang dan gaji-gaji yang dibayar pada masa ini, syarikat ini boleh mendapat keuntungan lagi pada masa akan datang?

Datuk Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, gaji pekerja-pekerja Syarikat Limbungan Timur Sdn. Bhd. sudahpun

dijadikan pekerja syarikat bukan lagi kena-mengena dengan MARA. Dahulunya mengikut kadar yang dibayar oleh MARA sebagai pegawai yang boleh mendapat gaji di bawah Sekim Gaji Suffian dan Harun dan sekarang Lapuran Gaji Jawatankuasa Kabinet. Jadi sekarang ini ianya mengikut gaji syarikat-syarikat itu sahaja, tetapi pada masa dahulu disebabkan mereka ini diambil oleh MARA maka mereka disifatkan sebagai pegawai MARA dan dengan sebab itu dibayar gaji mengikut kadar pegawai-pegawai MARA yang lain yang dibayar di bawah Gaji Suffian seterusnya Gaji Harun dan sekarang pula gaji Jawatankuasa Kabinet, tetapi pada masa akan datang mereka ini akan dibayar mengikut gaji syarikat.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak bertanya, adakah Syarikat Limbungan Timur Sdn. Bhd. dan Lori Malaysia bukan sahaja syarikat-syarikat ini rugi, tetapi banyak lagi syarikat di bawah MARA seperti UBIYU dan lain-lain yang mengalami kerugian—persidangan mestilah ada. Tetapi kebanyakannya semua mengalami kerugian, jadi boleh atau tidak perkara ini diatasi secara betul-betul, jangan cuma diatasi untuk sementara waktu sahaja. Kerana kalau dikatakan dua syarikat sahaja maka banyak lagi yang mengalami kerugian, jadi soalan saya boleh atau tidak ditengok untuk mengatasi perkara ini?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa untuk soal jawab sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 12 hingga 15 adalah diberi di bawah ini).

SEKOLAH MENENGAH VOKESYENAL

12. Tuan Ali bin Ahmad minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau bercadang menambah bilangan sekolah-sekolah kemahiran dan teknik memandangkan bahawa negara kita memerlukan tenaga pekerja mahir dalam tahun lapan puluhan dan jika ya,

(a) bilangan yang akan ditambah dan bila; dan

(b) jika tidak, apakah usaha yang akan dijalankan oleh Kementerian Pelajaran untuk menambah tenaga pekerja mahir sesuai dengan pembangunan yang pesat negara kita.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Haji Salleh bin Jafaruddin): Kementerian Pelajaran telah menyediakan peruntukan dalam Rancangan Malaysia Ketiga bagi menambah empat (4) buah lagi Sekolah Menengah Vokesyenal di Semenanjung Malaysia:

- I. Tanjung Malim, Perak—Sekolah Menengah Vokesyenal—Pertukangan dan Perdagangan
- II. Kuala Pilah, Negeri Sembilan—Sekolah Menengah Vokesyenal—Pertukangan dan Perdagangan
- III. Negeri Johor—Sekolah Menengah Vokesyenal—Perdagangan
- IV. Negeri Kelantan—Sekolah Menengah Vokesyenal—Pertanian

Pembinaan bangunan Sekolah-sekolah Menengah Vokesyenal baru ini dijangka siap dalam tahun 1981/82 dan akan dapat menampung lebih kurang 2,400 lagi penuntut-penuntut.

HOSPITAL LADY TEMPLER

13. Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah Hospital Lady Templer akan dijadikan hospital besar sebab tidak ramai lagi pesakit T.B. di situ.

Tan Sri Dato' Lee Siok Yew: Hospital Lady Templer adalah sebuah hospital kebajikan dan bukanlah terletak di bawah pentadbiran Kementerian Kesihatan, walaupun pihak Kerajaan memberi bantuan wang tahunan sebanyak \$500,000. Pihak Kementerian Kesihatan hanya diwakili dalam mesyuarat Lembaga Pengurus (Board of Governors' Meetings).

Pada penghujung tahun 1970, Lembaga Pengurus telah membuat keputusan untuk menjadikan Hospital Lady Templer sebagai sebuah hospital am. Pada tahun 1971, sebahagian sahaja rancangan menukarkan Hospital Lady Templer dilaksanakan. Ini disebabkan oleh ketiadaan kemudahan-kemudahan untuk pembedahan am. Pada tahun 1973, Hospital Lady Templer telah

dijadikan hospital am sepenuhnya dengan perkhidmatan rawatan kecemasan 24 jam melainkan kes-kes bersalin. Tetapi, hospital tersebut ada menerima juga kes-kes perbidanan dan sakitpuan.

IJAZAH/DIPLOMA LUAR NEGERI

14. Datuk Haji Ahmad bin Arshad bertanya kepada Perdana Menteri sudahkah selesai kajian Ijazah atau Diploma yang dikeluarkan oleh Institusi-institusi Teknik dan Universiti-universiti di Australia, New Zealand, Amerika, Kanada, Negara-negara Asia Barat dan Indonesia dengan tujuan pengiktirafan supaya warganegara Malaysia yang memiliki kelayakan daripada pusat-pusat pengajian di negara-negara tersebut bagi diiktirafkan memasuki Perkhidmatan Awam.

Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah: Kerajaan telah menilai dan mengiktiraf beberapa kelulusan Ijazah dan Diploma dalam bidang iktisas, pengajian Sains dan Teknik daripada pusat-pusat pengajian tinggi di negara-negara Australia, New Zealand, Amerika, Kanada, Negara-negara Asia Barat dan Indonesia bagi maksud yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Kerajaan tidak mempunyai rancangan untuk menilai semua kelulusan yang dikeluarkan oleh pusat-pusat pengajian tinggi di negara tersebut. Nilai kelulusan Ijazah dan Diploma untuk maksud pengiktirafan kelulusan dilakukan hanya dalam bidang-bidang pengajian iktisas Sains dan Teknik yang tidak dikendalikan oleh pusat-pusat pengajian tinggi di tanahair dengan tujuan dapat Kerajaan menghantar penuntut-penuntut Malaysia melanjutkan pelajaran dan mendapat latihan di luar negeri dan juga sebagai cara untuk mengatasi kekurangan tenaga terlatih dalam bidang-bidang berkenaan.

BAS EXPRESS MARA

15. Puan Zawiyah binti Abdullah minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:

- (a) jumlah perkhidmatan Bas MARA diserahkan kepada Syarikat-syarikat Bumiputra; dan
- (b) adakah pihak Kementerian bercadang supaya Perkhidmatan Bas Express MARA di Semenanjung Malaysia

akan diserahkan juga kepada Syarikat-syarikat Bumiputra yang sanggup menjalankannya.

Datuk Haji Mohamed bin Yaacob:

- (a) MARA telahpun menjual saham-saham di dalam 5 buah Syarikat-syarikat Kenderaan yang berjumlah sebanyak 219,420 unit. MARA ada juga memindah milik sebanyak 18 projek kenderaan bas yang bernilai \$1,250,381.72.
- (b) Kementerian pada masa ini tidak bercadang supaya perkhidmatan Bas Ekspres MARA di Semenanjung Malaysia diserahkan kepada Syarikat-syarikat Bumiputra untuk menjalankannya tetapi MARA pada permulaannya akan menjualkan sebahagian daripada saham MARA Ekspres Bhd. kepada syarikat-syarikat kerjasama, syarikat-syarikat Bumiputra yang lain, Bumiputra individu dan juga kakitangan-kakitangan syarikat MARA Ekspres Bhd.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1978

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan atas Masaalah. "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan Kali Yang Kedua sekarang." (22hb Disember, 1977).

3.38 ptg.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Dato' Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua, saya akan menyambung jawapan saya kepada teguran Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan pandangan-pandangan dan teguran-teguran di Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan kenyataan Yang Berhormat Senator Hajjah Tom Saodah Haji Othman mengenai sikap kekasaran dan kesilapan jururawat-jururawat yang bertugas malam dalam memberi ubat kepada pesakit-pesakit di Hospital Besar Alor Setar, dukacita saya memaklumkan bahawa kenyataan tersebut adalah sangat umum. Maka adalah sukar untuk Kementerian saya menyiasat dan mengambil tindakan selanjutnya untuk menyelesaikan

perkara yang dibangkitkan itu. Sukalah saya menasihatkan Ahli Yang Berhormat Senator Hajjah Tom Saodah, sebagai seorang Senator, beliau seharusnya membawa ke perhatian Pegawai Perubatan yang menjaga atau Penguasa Perubatan Hospital tersebut tentang sebarang sikap kekasaran kakitangan para perubatan mahupun kejururawatan berkenaan, kerana tiap-tiap seorang kakitangan Kementerian Kesihatan ada memakai "name tag", termasuk amah, jururawat serta seluruh kakitangan hospital akan memakai "name tag". Jadi kalau ada terdapat apa-apa kesalahan itu, maka Yang Berhormat itu bolehlah menulis nama pegawai-pegawai yang bertugas pada masa itu kepada Kementerian saya untuk disiasat dan boleh dikenal dengan segera. Saya harap Ahli Yang Berhormat Senator Hajjah Tom Saodah akan bekerjasama dengan Kementerian saya dengan membawa ke perhatian Penguasa Perubatan atas sebarang sikap kekasaran ataupun kesilapan yang berlaku supaya perkara itu dapat disiasat.

Mengenai kesilapan jururawat yang bertugas malam dalam memberi ubat yang ter salah kepada pesakit-pesakit dalam wad, perkara ini adalah tidak mungkin berlaku dan tidak dapat dipercayai. Jururawat yang bertugas malam tidak dibenarkan bertidur semasa bertugas. Sungguhlah mendukacitakan bahawa kenyataan Ahli Yang Berhormat berkenaan terlalu umum. Adalah elok sekiranya Ahli Yang Berhormat menyiasat perkara ini terlebih dahulu sebelum beliau membangkitkan perkara ini dalam Dewan ini.

Berkenaan dengan teguran Ahli Yang Berhormat supaya wad-wad lama di Hospital Besar Alor Setar digantikan dengan yang baru, sukaiah saya memaklumkan bahawa Kementerian saya tidak dapat menggantikan semua wad tersebut pada satu ketika kerana perbelanjaan yang tinggi. Sebenarnya, projek pembangunan yang berperingkat bagi Hospital Besar Alor Setar telahpun dirancangan. Kementerian saya memberi keutamaan kepada rancangan pembangunan negeri-negeri yang kurang maju di Pantai Timur dan Malaysia Timur. Usaha pembangunan peringkat pertama bagi Hospital Besar Alor Setar telahpun siap, di antaranya adalah sebuah poliklinik di Alor Setar berjumlah \$3.5 juta, sebuah Asrama Jururawat dan sebuah blok 4 tingkat wad yang telahpun ditawarkan dan tawaran ini

telahpun diterima. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat peruntukan pembangunan yang diluluskan di bawah Rancangan Malaysia Ketiga bagi negeri Kedah adalah berjumlah \$2,841,200.

Mengenai pintu bilik tandas Hospital Besar Alor Setar yang tidak lengkap itu, Kementerian saya telahpun memberikan peruntukan penyelenggaraan (minor repairs or maintenance) kepada Pengarah Perkhidmatan Perubatan dan Kesihatan Negeri yang berkenaan untuk menguruskannya. Adalah diharap Ahli Yang Berhormat dapat membawa keperhatian pihak hospital berkenaan supaya kerja pembaikan pintu-pintu tersebut dapat dipercepatkan. Walau bagaimanapun, perkara ini adalah dalam perhatian Kementerian saya.

Teguran Ahli Yang Berhormat mengenai sikap layanan pilih kasih dan kekasaran di antara kakitangan kejururawatan semasa melayan pesakit-pesakit dari luar bandar dan dari bandar adalah tidak benar kerana kebanyakan jururawat-jururawat yang diambil oleh Kementerian ini sekarang adalah pelatih-pelatih beraliran Bahasa Malaysia. Oleh yang demikian, mereka lebih fasih bertutur dalam Bahasa Malaysia dari Bahasa Inggeris dan saya hairan mengapa Ahli Yang Berhormat berkenaan membangkitkan soalan tersebut di Dewan ini.

Mengenai teguran Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Abdullah mengenai Hospital Perempuan Kuala Kangsar, sukaiah saya memaklumkan bahawa Hospital ini adalah salah satu hospital yang terlama sekali dan oleh itu, ianya dibahagikan kepada 2 bahagian yakni Bahagian Perempuan dan Bahagian Lelaki. Walau bagaimanapun, Hospital tersebut akan diubah dan ditukarkan untuk mengikut keadaan dan keperluan zaman sekarang. Oleh kerana hospital ini terletak di kawasan di mana terdapatnya quarters bagi kakitangan hospital, maka adalah sukar untuk dipagarkan supaya kucing, kambing dan lembu dihalang dari memasuki kawasan hospital. Namun demikian perkara ini adalah dalam perhatian Kementerian saya.

Mengenai pesakit-pesakit dalam wad yang belum sembuh sama sekali tetapi dikeluarkan dari wad, sukaiah saya memberitahu bahawa keputusan untuk mengeluarkan

pesakit dari wad atau tidak adalah terpulangnya kepada budibicara pegawai perubatan berkenaan. Keutamaan menerima rawatan dalam wad adalah diberi kepada kes-kes yang teruk dan juga kes-kes kecemasan. Bagi kes-kes yang tidak begitu teruk dan yang boleh diberi rawatan di jabatan pesakit luar, mereka adalah dikeluarkan dari wad kerana bilangan katil di hospital adalah terhad peraturan ini sedang dijalankan di semua hospital di negara ini.

Mengenai permintaan supaya pesakit yang dikeluarkan dari wad dan tidak mempunyai sebarang pengangkutan untuk kembali ke rumah menggunakan van atau ambulan hospital, sukalah saya memaklumkan bahawa tujuan membekalkan ambulan di hospital dan pusat kesihatan ialah untuk membawa pesakit-pesakit yang teruk dari satu hospital ke satu hospital yang lebih besar untuk mendapatkan rawatan lanjutan atau bagi kes-kes kecemasan sahaja. Ini adalah peraturan yang ditetapkan oleh Kementerian ini dan bukanlah merupakan undang-undang sebagaimana difahami oleh Ahli Yang Berhormat tersebut.

Suka saya menjelaskan lagi bahawa ambulan adalah hak milik Kerajaan, oleh yang demikian, orang awam selain dari mereka yang masih dalam rawatan, sekiranya berlaku kemalangan, Kerajaan adalah tidak bertanggungjawab membayar apa jua wang pampasan kerana mereka tidaklah diliputi oleh insuran. Lagipun, sekiranya Kementerian saya membenarkan semua orang awam yang berkehendakkan perkhidmatan ambulan untuk pengangkutan, maka perbelanjaan Kerajaan akan meningkat. Bilangan ambulan yang diberi kepada semua hospital dan pusat kesihatan adalah terhad, oleh itu, saya harap Ahli Yang Berhormat berpuashati dengan penjelasan yang diberi dan tidak akan membangkitkan soalan ini lagi ini di Dewan ini.

Berkenaan dengan teguran Yang Berhormat Joseph Unting Anak Umang dari Sarawak, suka saya memberitahu Ahli Yang Berhormat bahawa dasar Kementerian saya adalah untuk melancarkan projek-projek pembangunan seberapa segera yang boleh. Di samping itu, Kementerian saya juga dikehendaki memastikan bahawa setiap sen yang dibayar oleh pembayar-pembayar

cukai adalah dibelanjakan dengan sebaik-baiknya. Dalam memilih tapak untuk pembinaan Hospital Besar Sibu yang baru itu, Kementerian saya dikehendaki menimbangkan lapuran-laporan pihak Jabatan Kerajaan mengenai kesesuaian, kos tanah dan keperluannya memindah penduduk-penduduk yang terlibat dalam usaha pengambilan tanah berkenaan serta aliran pembangunan bandar Sibu. Berdasarkan pada faktur-faktur tersebut, Kementerian saya telah memilih satu tapak luasnya 50 ekar di Batu 6 Jalan Ulu Oya berjumlah lebih kurang \$600,000.

Semua peruntukan bagi projek pembangunan Kementerian Kesihatan adalah diberi oleh Kerajaan Persekutuan. Oleh yang demikian, saya berdukacita bahawa Kementerian saya telah dipaksa oleh Kerajaan Negeri untuk membeli tanah berhampiran dengan Simpanan Hutan di Bukit Lima yang tidak begitu sesuai dan akan melibatkan pemindahan penduduk-penduduk berkenaan serta berjumlah lebih kurang \$2,500,000.

Untuk menjawab pertanyaan Yang Berhormat Datin Hajjah Mahimon, adalah dimaklumkan bahawa kelewatan melantik ahli-ahli Lembaga Pelawat Hospital bagi negeri Pahang bukanlah disengajakan. Setiap pencalonan hendaklah diteliti dan dipertimbangkan terlebih dahulu sebelum saya melantik mereka supaya mereka yang mempunyai kepentingan sendiri (vested interests) yang berkaitan dengan hospital berkenaan seperti membekalkan makanan hospital atau sebagainya tidak akan dipilih ataupun tempoh perkhidmatannya akan ditamatkan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat berkenaan senarai Ahli-ahli Lembaga Pelawat Hospital bagi negeri Pahang telahpun diluluskan oleh saya dan telahpun dihantar kepada Jabatan Cetak Kerajaan untuk diistiharkan dalam *Warta Kerajaan* pada bulan November, 1977.

Mengenai rayuan supaya kenaikan pangkat jururawat dikaji semula, adalah dimaklumkan bahawa mengikut rekod Kementerian ini semua jawatan Ketua Jururawat dan Matron telah dipenuhi melalui Urusan Naik Pangkat yang telah diadakan dalam tahun ini. Seramai 149 orang Jururawat, Ketua Jururawat dan Penyelia Jururawat telah dinaikkan pangkat dalam Urusan Kenaikan Pangkat ini. Oleh itu saya tidak faham

bagaimana masih ada lagi Jururawat-jururawat dan Ketua-ketua Jururawat yang memangku dan masih belum dinaikkan pangkat. Bagaimanapun kiranya saya diberitahu nama-nama pegawai yang berkenaan, siasatan sewajarnya bolehlah dijalankan. Dalam tahun 1978 beberapa jawatan baru Ketua Jururawat dan Matron diwujudkan dan Urusan Kenaikan Pangkat yang sewajarnya akan juga dijalankan dalam tahun itu.

Tuan Yang di-Pertua, sekianlah sahaja dan saya ucapkan terima kasih.

3.55 ptg.

Menteri Kebajikan Am (Dato' Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telahpun membuat teguran sedikit-sebanyak mengenai Kementerian saya.

Mengenai teguran dari Yang Berhormat Senator Haji Mahmoud Salim bin Mohamad yang telahpun menimbulkan masalah pengemis iaitu yang dikatakan masih lagi didapati di beberapa tempat di bandar Kuala Lumpur ini, sukacitalah saya menyatakan bahawa Kementerian saya memang telah lama berikhtiar supaya masalah pengemis ini dapat dikurangkan terutama sekali di dalam Wilayah Persekutuan ini. Di samping memperbaiki perkhidmatan kepada mereka yang susah ini Kementerian saya juga telah mengkaji dan meneliti undang-undang yang lama iaitu undang-undang Akta Pengemis, 1965 maka undang-undang ini sudah dimansuhkan dan diganti dengan Akta Orang-orang Papa yang baru diluluskan oleh Parlimen.

Satu daripada perkara-perkara utama yang dititikberatkan dalam Akta itu ialah kuasa yang diberi kepada Kementerian Kebajikan Am untuk mengambil ke dalam jagaannya orang-orang papa ataupun pengemis-pengemis ini. Dalam tempoh 24 jam pegawai Kebajikan Am dikehendaki membawa pengemis itu ataupun orang papa itu di hadapan majistret dan selepas itu mereka bolehlah dibawa ke yayasan-yayasan orang tua ataupun ke rumah kebajikan. Apabila mereka ini didapati benar orang papa, majistret memerintahkan mereka ini tinggal di sana dan Akta Orang-orang Papa ini telah mulai berkuatkuasanya iaitu pada 15hb November yang lalu. Walau bagaimanapun, sukalah saya menyatakan perlaksanaan

ataupun kesan yang meluas masih belum dapat dilihat. Ini ialah kerana masih ada lagi beberapa perkara yang perlu diatasi terutama sekali Kementerian saya masih lagi kekurangan kakitangan dan pegawai-pegawai. Saya memang bercadang untuk menubuhkan satu "anti-beggars squad" iaitu dengan cara membawa mereka siapa juga yang mengemis kepada pusat-pusat ataupun juga kepada yayasan-yayasan rumah kebajikan ini.

Jadi, hanya setakat itulah rasa saya yang ingin saya jelaskan. Berkenaan dengan teguran-teguran yang lain itu sedikit-sebanyak sudah juga saya sentuh ketika saya menjawab soalan di dalam Dewan ini.

3.59 ptg.

Timbalan Menteri Pertanian (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih atas pandangan-pandangan dan teguran-teguran Ahli-ahli Yang Berhormat terhadap Kementerian saya sama membahas Rang Undang-undang Perbekalan, 1978.

Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad bin Arshad yang mula berucap telah menimbulkan beberapa perkara mengenai Kementerian saya. Yang pertamanya beliau ada menyebut tentang beberapa projek tanaman di beberapa buah negeri yang menelan belanja berjuta-juta ringgit gagal, malangnya Ahli Yang Berhormat itu tidak menyebutkan di mana projek-projek itu gagal. Jika sekiranya Yang Berhormat itu dapat menyebutkan di mana, bolehlah Kementerian saya menjalankan penyiasatan dan mengambil apa-apa tindakan yang sesuai.

Mengenai perusahaan perikanan pula, Ahli Yang Berhormat itu telah memberi pandangan kira-kira 65% lagi nelayan-nelayan yang taraf hidupnya masih belum berubah. Di dalam hubungan ini Kementerian saya melalui ajensinya seperti Jabatan Perikanan dan MAJUIKAN telah menjalankan usaha yang bersungguh-sungguh ke arah mencapai matlamat meninggikan taraf kehidupan nelayan-nelayan. Sungguhpun kesan dari tindakan itu sudah ada, tetapi tidak dapat dinafikan masih banyak lagi perlu dijalankan untuk mengatasi masalah nelayan-nelayan. Sebagai contoh Jabatan Perikanan akan mendapat peruntukan pembangunan bagi tahun 1978 yang berjumlah

\$23.6 juta yang akan ditumpukan sebahagian besarnya kepada membantu nelayan-nelayan dan penternak-penternak ikan melalui rancangan subsidi. Selain daripada itu peruntukan juga disediakan bagi pembangunan infrastruktur seperti kompleks-kompleks perikanan dan kemudahan pendaratan ikan. Tiga buah kompleks iaitu di Chendring (Trengganu); Geting (Kelantan) dan Kuala Sedeli (Johor), dijangka siap di dalam tahun 1978.

MAJUIKAN dalam menjalankan program-program pembangunan tahun hadapan akan memberikan keutamaan kepada aspek-aspek pembangunan Koperasi-koperasi Nelayan, yang akan mendapat peruntukan berjumlah \$12.8 juta. Peruntukan ini akan digunakan sebagai modal Koperasi-koperasi itu menjalankan kegiatan perniagaannya. Saya sukalah menyeru nelayan-nelayan supaya mengambil bahagian tampil ke hadapan memasuki Koperasi-koperasi Nelayan. Adalah diharapkan rancangan-rancangan yang disebutkan tadi dapat memberi faedah kepada mereka.

Masalah kenaikan harga ikan yang melambung adalah merupakan suatu masalah yang rumit. Kalau kita perhatikan, kita akan dapati iaitu kita memakan lebih banyak ikan daripada apa yang kita keluarkan sendiri. Untuk mengatasi kekurangan bekalan ikan, sebagai langkah jangka pendek kita perlu impot ikan. Adalah sukar untuk membanyakkan atau menambahkan bilangan ikan di laut kerana ini adalah berkait rapat dengan alam semula jadi. Tetapi usaha-usaha telah dijalankan supaya sumber-sumber ikan yang ada tidak merosot:

- (i) dengan mencegah penangkapan ikan berlebihan daripada maksima yang boleh didapati dengan menghadkan bilangan lesen-lesen menangkap ikan,
- (ii) dengan mencegah penangkapan anak-anak ikan dengan cara mengharamkan pukuk-pukuk yang mempunyai mata-pukat yang kecil, dan
- (iii) mencegah penangkapan ikan di kawasan-kawasan terutamanya di perairan tepi yang menjadi tempat pembiakan bagi ikan, udang, ketam dan lain-lain oleh pukuk-pukuk yang tertentu seperti pukuk tunda.

Untuk menambah pengeluaran ikan, Kementerian saya telah membanyakkan ternakan ikan air tawar, ternakan ikan air payau dan juga ternakan ikan air laut.

Ahli Yang Berhormat itu telah menegur kerana kurangnya usaha dalam ternakan ikan air tawar. Saya suka menyatakan iaitu sehingga akhir bulan Mac, 1977 bilangan kolam yang diusahakan adalah sebanyak 9,268 buah yang berkeluasan 10,272 ekar. Untuk faedah rakyat, dalam tempoh Rancangan Malaysia Kedua sejumlah 9,835,382 ekor benih ikan telah diberikan. Jabatan Perikanan telah menempatkan pembantu-pembantu Perikanan di Daerah-daerah di seluruh Semenanjung. Mereka akan memberi nasihat tentang cara menternak, nasihat teknik berkenaan dengan pemilihan tapak yang sesuai dan pembinaan kolam-kolam serta pengurusannya. Kursus bagi penternak-penternak dijalankan di Pusat Latihan Perikanan Darat di Bukit Tinggi, Bentong. Dalam Rancangan Malaysia Kedua sejumlah 6,357 orang telah mengikuti kursus itu. Di bawah Rancangan Malaysia Ketiga, Jabatan Perikanan akan terus mengadakan subsidi pembinaan dan meluaskan kolam-kolam ikan. Ini jelas menunjukkan usaha bersungguh-sungguh pihak Kementerian di dalam hal ini. Sekarang terpulanglah kepada sambutan rakyat dan petani-petani untuk bersama menjayakannya rancangan ini.

Mengenai ternakan ikan laut, Kementerian Pertanian sedang menyusun satu program membuat terumbu buatan manusia (artificial reef) di tepi pantai dengan tujuan mengadakan tempat ikan membiak. Kajian tentang kemungkinan mengadakan projek ikan laut dalam, juga telah dijalankan. Ini bertujuan mengalihkan nelayan-nelayan kita ke tengah laut.

Perkara mengenai Lembaga Pertubuhan Peladang juga telah ditimbulkan dalam perbahasan. Kementerian Pertanian memang belum berpuashati kerana sehingga sekarang kira-kira 30% sahaja petani atau peladang yang menjadi ahli Koperasi Peladang. Jika semua petani atau peladang bersatu di dalam Koperasi Peladang maka lebih banyak masalah seperti bantuan subsidi dan sebagainya dapat diatasi. Oleh itu kempen telah dijalankan untuk menarik lebih ramai lagi petani dan peladang menjadi ahli koperasi peladang.

Kegiatan Lembaga Pertubuhan Peladang ini termasuklah juga perusahaan tanaman tembakau. Menjawab satu perkara yang ditimbulkan di dalam perbincangan mengenai perkara ini, saya sukacita memaklumkan dalam tahun 1976, sebanyak 17 pertubuhan peladang di Perlis, Trengganu, Kedah, Negeri Sembilan, Kelantan dan Melaka mengusahakan kira-kira 3,120 ekar tanaman tembakau yang mengeluarkan hasil sebanyak 5,956,044 paun daun tembakau. Daun-daun ini adalah diproses oleh 124 ban-ban tembakau yang dipunyai sendiri oleh pertubuhan-pertubuhan koperasi peladang itu.

Menyentuh tentang bantuan kepada petani-petani secara amnya, selain dari Lembaga Pertubuhan Peladang, di bawah Rancangan Malaysia Ketiga sebanyak \$67.07 juta telah diperuntukkan di bawah Rancangan Subsidi Input dan Mempelbagaikan Pertanian yang dikelolakan oleh Jabatan Pertanian. Di samping itu dalam Rancangan Malaysia Ketiga juga, sebanyak \$62.3 juta diperuntukkan bagi Rancangan Pembangunan Pekebun-pekebun Kecil Kelapa.

Yang Berhormat Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak juga menyentuh kegiatan MAJUIKAN. Beliau berpendapat lembaga itu masih menggunakan sampan kecil. Ini adalah tidak benar. Bot yang paling kecil sekali digunakan dalam projek MAJUIKAN ialah bot serbaguna sebanyak 40 buah yang tiap-tiap satu beratnya 10 tan. Bot-bot bagi projek yang lain seperti Projek Pukat Tunda dan Pukat Jerut, beratnya tiap-tiap satu bot ialah di antara 30-38 tan sebuah.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai penjualan ikan di tengah lautan itu, bagi projek-projek MAJUIKAN, Lembaga ini adalah sentiasa mengawasi supaya mengelakkan kegiatan ini berlaku. Taikong kapal diberi arahan dan diawasi di atas perkara ini.

Saya ucapkan terima kasih atas pandangan baik Yang Berhormat Tuan Choo Ching Hwa di atas kegiatan Koperasi Kementerian saya. Insha Allah usaha baik Allahyarham Datuk Seri Ali Haji Ahmad itu akan diteruskan.

Untuk menjawab pandangan Yang Berhormat Tuan Ali bin Ahmad, memanglah menjadi tujuan Kementerian Pertanian untuk memperbaiki taraf hidup petani-petani supaya hasil pengeluaran dapat ditambah.

Mengenai Rancangan Perairan Muda, infrastruktur pengairan yang sedia ada dan masih belum cukup. Masih ada kawasan yang belum dapat ditanam dua kali setahun kerana tidak dapat bekalan air yang mencukupi. Ini disebabkan keadaan tempatnya tinggi atau dipisahkan oleh alur-alur perkampungan dan perbandaran. Rancangan jangka panjang "Muda II" akan mengatasi masalah ini.

Akhir sekali saya suka menjawab beberapa perkara yang ditimbulkan dalam perbincangan semalam.

Yang Berhormat Tuan S. M. Velayappa menyentuh tentang kekurangan infrastruktur Rancangan Pengairan Muda yang mana jawapan telah saya berikan sebentar tadi.

Teguran mengenai masalah hal-hal personal pegawai dan kakitangan MADA adalah saya ambil perhatian untuk tindakan seterusnya.

Yang Berhormat Puan Hajjah Cik Tom Saodah Haji Othman menyentuh mengenai jentera pertanian, walaupun pada amnya di Kawasan Muda jentera-jentera tuai mendapat sambutan, akan tetapi penggunaannya terbatas hanya di kawasan-kawasan bendang mudah dibawa masuk. Walau bagaimanapun, bilangan jentera-jentera tuai itu dijangka akan ditambah lagi. Di samping itu perlu juga kita beri perhatian supaya buruh-buruh pertanian yang ada sekarang tidak kehilangan mata pencarian.

Mengenai latihan kepada petani-petani, ini memang telah dijalankan oleh Jabatan-jabatan Pertanian di peringkat Negeri dan juga di Pusat-pusat Latihan. Dan saya rasa, Tuan Yang di-Pertua, kalau ada apa-apa lagi hujjah yang tidak dijawab, ini adalah bermakna di dalam perhatian dan tindakan Kementerian saya.

4.09 ptg.

**Timbalan Menteri Perumahan dan Kema-
juatan Perkampungan (Dato' Haji Ramli bin Omar):** Tuan Yang di-Pertua, saya suka terlebih dahulu mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyentuh perkara-perkara berkaitan dengan perumahan dalam membicarakan dasar Belanjawan, 1978.

Beberapa Ahli Yang Berhormat telah menyentuh mengenai harga rumah-rumah dan menggesa pihak Kerajaan membina rumah yang berharga \$5,000-7,000 seunit. Di sini ingin saya menjelaskan iaitu bagi rumah-rumah yang dibina oleh sektor awam termasuk rumah awam kos rendah, peraturan-peraturan tertentu telah diwujudkan, dan rumah-rumah itu jika dijual adalah dengan harga yang paling murah.

Menyentuh ulasan Yang Berhormat Chua Ching Cheng yang mengesyorkan Perbadanan-perbadanan Kemajuan Negeri membina lebih banyak rumah-rumah murah, saya ingin menjelaskan iaitu Kerajaan telah menggunakan berbagai-bagai agensi yang ada padanya termasuk Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri untuk membina rumah-rumah murah. Walau bagaimanapun, peranan Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri dalam menyediakan perumahan hendaklah dipertimbangkan dengan bidang tugas penubuhannya iaitu bukan semata-mata membina rumah-rumah murah. Dengan itu, Kerajaan telah menubuhkan Jabatan Perumahan Negara dan Suruhanjaya-suruhanjaya Perumahan khas untuk membina rumah-rumah awam kos rendah. PKEN tidak dihalang untuk mengeluarkan rumah bagi golongan yang berpendapatan kecil sahaja di samping membina rumah-rumah commercial housing bagi mencapai objektif penyusunan semula masyarakat yang mana ada di antara rakyat Malaysia termasuk Bumiputra yang berkemampuan membeli rumah-rumah yang lebih selesa dan berharga tinggi. Sungguhpun demikian, Kerajaan menekankan perlaksanaan projek-projek yang boleh dimampui oleh semua lapisan rakyat khususnya bagi mereka yang berpendapatan rendah andainya Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri membina rumah untuk maksud commercial housing mutu binaan dan harga jualan adalah setanding dengan rumah-rumah yang dibina oleh pihak swasta oleh kerana Perbadanan-perbadanan Awam tersebut sepatutnya merupakan price leader dan model developer.

Menyentuh ulasan Ahli-ahli Yang Berhormat, khususnya Ahli Yang Berhormat Datuk Syed Hassan Aidid dan Puan Dasimah mengenai kekurangan rumah di Pulau Pinang, Kementerian saya memang sedar bahawa masalah kekurangan rumah bukan sahaja terdapat di Pulau Pinang tetapi yang terdapat di seluruh negara dan usaha-usaha

menambahkan bekalan rumah-rumah sedang dipergiatkan tetapi pembinaan rumah-rumah awam ini terpaksa dilaksanakan berperingkat-peringkat mengikut keutamaan dan seberapa boleh menyediakan kos pembinaan rumah-rumah itu ke paras yang minima. Di bawah Rancangan Malaysia Ketiga sebanyak \$34,442,000 telah diperuntukkan untuk projek-projek perumahan awam kos rendah di Pulau Pinang. Sehingga masa ini sebanyak \$18,411,000 pinjaman telah diluluskan untuk membina 2,747 unit bagi lapan buah projek perumahan di Pulau Pinang.

Menyentuh tentang pembahagian rumah yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat Tuan Ali bin Ahmad, Tuan V. S. M. Vellayappa dan Puan Hajjah Tom Saodah, saya ingin memberitahu Dewan yang mulia ini garis panduan pembahagian rumah-rumah di bawah rancangan perumahan awam yang disediakan adalah membayangkan dasar Kerajaan bagi mengatasi masalah kekurangan perumahan di kalangan golongan berpendapatan rendah keseluruhannya. Garisan panduan itu memerlukan penyesuaian mengikut sesuatu keadaan di sesuatu negeri dan sesuatu daerah serta juga bagi memastikan tujuan Dasar Ekonomi Baharu terlaksana. Oleh sebab itu, Kerajaan-kerajaan Negeri serta Dewan Bandaraya dibenar mengubah-suaikan garis panduan tersebut dengan pindaan masing-masing menurut keadaan tempatan. Sistem ini memberi pertimbangan ke atas perkara-perkara seperti berikut:

1. Pendapatan sekeluarga pemohon.
2. Pemilikan rumah atau tanah oleh pemohon.
3. Jenis kerja pemohon.
4. Besarnya bilangan dan keadaan keluarga pemohon.
5. Keupayaan pemohon untuk membayar balik.
6. Tujuan menyusun semula masyarakat demi kepentingan perpaduan dan keselamatan negara.
7. Lamanya pemohon tinggal di kawasan projek perumahan tersebut dan
8. Lain-lain hal yang perlu ditimbang oleh Kerajaan Negeri atau Dewan Bandaraya atau agensi-agensi pelaksanaan menurut sesuatu keadaan tempat.

Dalam rancangan mana-mana projek awam kos rendah perkara yang ditetapkan ialah soal kemampuan golongan rakyat yang akan menjadi pembeli atau penghuni rumah-rumah itu kelak oleh kerana kemampuan rakyat berbeza di antara satu tempat dan keadaan dengan yang lain, maka garis panduan yang saya sebutkan tadi adalah diubah-suaikan umpamanya, bagi kaum nelayan pertimbangan sewajarnya dari segi reka bentuk kos pembinaan dan pembayaran ansuran juga adalah diselaraskan dengan pendapatan golongan tersebut. Dalam soal bayaran ansuran bulanan yang dikenakan kepada penghuni-penghuni atau pembeli-pembeli rumah awam kos rendah sebagai yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Ismail bin Hashim, Kerajaan telah meneliti perkara ini dari beberapa segi yang termasuk pelaburan wang rakyat untuk menyiapkan projek-projek itu, jumlah subsidi yang dibekalkan serta kadar kemampuan Kerajaan serta penghuni-penghuni atau pembeli-pembeli itu sendiri. Perbezaan adalah dibuat di antara perumahan awam yang dijual kepada rakyat dan yang disewa kepada rakyat. Bukanlah tujuan Kerajaan untuk membebaskan mereka itu dengan bayaran bulanan yang tinggi akan tetapi Kerajaan juga tidak dapat menambahkan subsidi lebih daripada paras yang wajar untuk mengujudkan social justice di kalangan rakyat keseluruhannya. Sayugia diingatkan bahawa di mana segolongan rakyat itu diberi subsidi maka ada juga segolongan atau dua yang lain masih menunggu ataupun yang memberi sumbangan jika tidak pengurbanan demi kemajuan negara dan kemakmuran rakyat jelata.

Perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Puan Hajjah Fatimah dan Tuan Haji Ibrahim Yaakub adalah perkara-perkara yang menasabah asalkan pelaksanaan dapat mengeluarkan hasil yang selaras dengan objektif Dasar Ekonomi Baharu di samping tidak membebaskan pihak rakyat dari segi kos pembinaan projek-projek perumahan. Peraturan mengkhaskan 40% daripada sesuatu projek perumahan swasta supaya terdiri daripada rumah-rumah yang mampu dibeli oleh golongan berpendapatan rendah sebagai yang telah terjalin di Negeri Johor telahpun diketahui oleh Kerajaan-kerajaan Negeri yang lain dan saya difahamkan bahawa ada pula di antara mereka serta Dewan Bandaraya

Kuala Lumpur telah membuat peraturan yang serupa walaupun peraturan perumahan yang dikhaskan adalah berbeza-beza di antara 30-50%. Tiap-tiap pemaju swasta adalah terikat kepada syarat-syarat yang ditetapkan oleh pihak berkuasa perancangan di peringkat Negeri, wilayah dan tempatan bagi menyediakan kemudahan infrastruktur yang asas seperti bekalan air, api dan jalanraya. Ada di antara pemaju-pemaju perumahan swasta juga mengadakan kemudahan-kemudahan talipon bukan sahaja bagi maksud untuk menarik orang ramai untuk membeli rumah di kawasannya tetapi juga untuk sebab-sebab keselamatan di kawasan projek itu. Saya difahamkan bahawa Jabatan Talikom bersikap positif di atas sesuatu permohonan untuk mengadakan bekalan talipon di mana-mana projek perumahan yang boleh dihubungi. Kementerian saya sentiasa menekankan kepentingan rakyat di sesebuah perkampungan agar mereka menikmati kemudahan-kemudahan hasil daripada kemajuan sains dan teknologi khasnya kemudahan-kemudahan yang boleh mengujudkan perpaduan serta keselamatan penduduk-penduduk di kawasan itu.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya saya sekali lagi mengucapkan terima kasih di atas komen-komen yang membina daripada Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan yang mulia ini dan Kementerian saya mengambil ingatan bagi semua ulasan, komen-komen dan teguran-teguran lain yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat.

4.20 ptg.

Timbalan Menteri Perhubungan (Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff): Tuan Yang di-Pertua, saya bagi pihak Kementerian Perhubungan mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi pandangan-pandangan dan teguran-teguran yang membina bagi kebaikan Kementerian ini. Segala pandangan dan teguran yang membina daripada Ahli-ahli Yang Berhormat itu akan diambil perhatian penuh. Bagaimanapun saya ingin memberi penjelasan serta jawapan ke atas beberapa perkara-perkara yang dibangkitkan.

Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad Arshad telah menimbulkan perkara mengenai hubungan Ketua Pengarah Keretapi Tanah Melayu dengan kakitangan di bawahnya adalah dianggap terlalu rigid dan ini

akan mengakibatkan tidak ada kerjasama di antara kedua-dua pihak dan seterusnya akan membawa keraguan kepada Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu.

Adalah tidak benar bahawa perhubungan di antara Pengurus Besar Keretapi dengan kakitangan di bawahnya adalah terlalu rigid. Apa yang telah ditakutkan ialah Pengurus Besar Keretapi telah cuba mengadakan atau menegatkan disiplin di kalangan kakitangan keretapi. Ini adalah perlu bagi mana-mana Perbadanan atau Jabatan Kerajaan. Bagaimanapun dalam menentukan sesuatu bentuk disiplin dan ator-kerja, pihak pengurusan biasanya mendapatkan kerjasama pihak pekerja. Kedua-dua pihak biasanya mengadakan seminar ataupun perbincangan dalam menentukan masalaah-masalaah ini. Saya fikir orang ramai tahu bahawa semenjak Pengurus Besar sekarang ini menjalankan tugasnya, banyak perubahan dan kemajuan telah berlaku di dalam Pentadbiran Keretapi.

Berkenaan dengan masalaah rumah-rumah setinggan yang didapati di atas tanah-tanah Keretapi yang mana kebanyakannya diduduki oleh kakitangan Keretapi, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu memang sedar tentang masalaah ini dan telahpun memberi perhatian terhadapnya. Pentadbiran tersebut juga sedar bahawa terdapat kakitangan Keretapi yang ditentukan mengutip hasil rumah-rumah daripada mereka yang telah diberi permit oleh Keretapi Tanah Melayu untuk tinggal ataupun untuk bercucuk tanam di atas tanah-tanah Keretapi yang terletak berdekatan dengan landasan Keretapi ataupun berhampiran dengan bandar-bandar kecil. Pada masa ini pengutip-pengutip hasil ini adalah ditempatkan di Bukit Mertajam, Taiping, Port Weld, Ipoh, Kuala Lumpur, Seremban, Pelabuhan Kelang, Krai dan Johor Bahru.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah membangkitkan perkara kelambatan bayaran Pampasan kepada orang-orang yang layak menerimanya oleh pihak Keretapi. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu pembayaran pampasan biasanya dibuat oleh Keretapi Tanah Melayu selepas selesai semua proses perundangan yang akan menentukan samada pampasan patut dibayar kepada seseorang itu kerana perlu ditentukan dahulu sejauh mana berlakunya kecuai-an, untuk menyemak "Consignment Note"

dan juga samada orang-orang yang berkenaan itu mematuhi peraturan-peraturan yang telah ditetapkan oleh Keretapi.

Berkenaan dengan kenyataan Ahli Yang Berhormat itu bahawa kapal dagang lebih suka untuk menggunakan Pelabuhan Singapura daripada Pelabuhan Johor, saya fikir ini adalah kerana Pelabuhan Singapura ialah sebuah pelabuhan lama dan telah "establish" kedudukannya berbanding dengan Pelabuhan Johor iaitu sebuah pelabuhan yang baru sahaja dibina. Walau bagaimanapun, Kementerian saya bersama-sama dengan Lembaga Pelabuhan Johor sedang berusaha untuk menarik kapal-kapal dagang ke Pelabuhan Johor. Walaupun demikian, kita berharap kepada mana-mana pihak supaya tidak membuat perbandingan di antara kedua pelabuhan ini.

Yang Berhormat Datuk Haji Abu Bakar Titingan Damsani telah mencadangkan supaya tambang untuk penerangan dalam negeri terutama di negeri Sabah hendaklah dikurangkan memandangkan bahawa cara pengangkutan yang sesuai di Sabah ialah melalui udara sahaja. Pada masa ini MAS tiada cadangan untuk menurunkan tambang kapal terbang bagi penerbangan dalam negeri. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu semenjak tahun 1974 MAS telah menaikkan tambang sebanyak dua kali sahaja iaitu sebanyak 10% dalam tahun 1974 dan sebanyak 15% dalam tahun 1976. Sebaliknya harga minyak sahaja telah naik sebanyak 285% semenjak tahun 1974.

Mengenai cadangan Ahli Yang Berhormat itu supaya MAS memulakan perkhidmatan tambang murah di antara Kota Kinabalu dan Tawau, saya ingin memaklumkan bahawa pada masa ini perkhidmatan tersebut tidak dapat diadakan oleh kerana Lapangan Terbang Tawau belum ada kemudahan alat-alat pendaratan waktu malam.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mencadangkan supaya perkhidmatan penerbangan malam MAS di antara Kuala Lumpur dan Kota Kinabalu ditambah lagi. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, pada masa ini MAS mengadakan perkhidmatan penerbangan ekonomik Boeing 737 sebanyak 5 kali seminggu di antara Kuala Lumpur dan Kota Kinabalu berbanding

dengan penerbangan biasa sebanyak kira-kira 3 kali sehari. Sekiranya MAS menambah lagi perkhidmatan malam maka perkhidmatan penerbangan biasa akan terjejas yang mungkin mengakibatkan kedua-dua perkhidmatan penerbangan biasa dan malam akan mengalami kerugian. Oleh itu, pada masa ini, MAS tidaklah dapat menambahkan lagi perkhidmatan malamnya di antara Kuala Lumpur dan Kota Kinabalu tanpa menjejaskan perkhidmatan biasa MAS. Walau bagaimanapun, MAS akan dari semasa ke semasa mengkaji kemungkinan menambahkan perkhidmatan malam ini.

Yang Berhormat Raja Datuk Nong Chik telah membangkitkan masalah kekotoran di dalam Keretapi. Saya suka mengatakan bahawa kebersihan koc-koc pada keseluruhannya adalah memuaskan kecuali semasa cuti am bila tren-tren penumpang menjadi penuh sesak dan ini menyebabkan pihak Keretapi Tanah Melayu (K.T.M.) terpaksa menambahkan bilangan perkhidmatan tren-tren penumpang dari yang biasa dan juga terpaksa menggunakan koc-koc yang sama. Namun demikian, segala daya usaha tetap dijalankan oleh pihak K.T.M. untuk menjamin kebersihan dalam koc-koc penumpang.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mencadangkan supaya koc-koc keretapi ditambah lagi memandangkan bertambahnya orang ramai menaiki keretapi. Masalah ini adalah menjadi dasar Keretapi Tanah Melayu. Mengenai penumpang tidak mendapat tempat saya suka menyatakan mengikut Buku Tarif Keretapi Tanah Melayu No. 12 (Peraturan 4.12 dan 4.13), K.T.M. tidak menjamin tempat duduk bagi penumpang-penumpang di atas tren-trennya. Peraturan 4.12 berbunyi "reserve accommodation not guaranteed". Tempat duduk yang dikhaskan di atas tren hanya terdapat bagi tren khas seperti Ekspres Rakyat yang mana bayaran tambahan atas "surcharge" dikenakan iaitu \$3 untuk tempat duduk koc biasa dan \$5 bagi tempat duduk koc berhawa dingin. Amalan ini adalah dijalankan oleh kebanyakan Sistem Keretapi di dunia ini tidak kira kelas perjalanan mereka samada kelas 1, 2, atau 3. Tetapi walau bagaimanapun keadaan ini akan diberi perhatian dari satu masa ke satu masa.

Mengenai kenyataan Ahli Yang Berhormat itu bahawa seorang budak berumur 14 tahun telah dapat masuk ke dalam kapal-

terbang MAS tanpa terlebih dahulu diperiksa oleh kakitangan MAS di Lapangan Terbang Antarabangsa Subang pada 15hb Julai 1977 yang lalu, perkara ini adalah tidak benar. Budak yang berkenaan telah ditangkap oleh pegawai keselamatan di kawasan Lapangan Terbang itu sebelum menuju ke kapalterbang. Beliau tidak melalui tempat pemeriksaan penumpang melainkan mengikut jalan bawah bangunan lapanganterbang itu. Beliau telahpun diserahkan kepada pihak Polis Lapangan Terbang untuk tindakan sewajarnya dan didapati bahawa ia tidak siuman. Kementerian saya bersama-sama dengan Jabatan Penerbangan Awam Malaysia sedang berusaha sedaya upaya untuk memperkemas serta memperketatkan lagi sistem pengawalan keselamatan yang ada sekarang di semua Lapangan Terbang-Lapangan Terbang di negara kita bagi mengelakkan berlakunya lagi sebarang perkara-perkara yang tak diinginkan.

Adalah tidak benar bahawa MAS mempunyai alat-alat ganti untuk kapalterbang DC-10 yang bernilai sebanyak \$40 juta yang tidak digunakan sebagaimana yang dituduh oleh Ahli Yang Berhormat itu. Untuk makluman Dewan yang mulai ini, jumlah nilai alat-alat ganti untuk pesawat DC-10 hingga pada 30hb September, 1977 ialah sebanyak \$20,718,503. Kesemua item alat-alat ganti itu adalah alat-alat ganti semasa dan digunakan sepenuhnya yang terdiri daripada "rotatable spares" yang bernilai \$17,862,051 dan lain-lain ganti yang bernilai \$2,856,452 yang diperlukan bagi pergantian-pergantian alat-alat pesawat itu secara langsung. Selain daripada itu, terdapat "standby spares" yang bernilai \$2,371,353 yang dipunyai oleh Syarikat McDonnell Douglas, pembuat pesawat DC-10. MAS hanya akan membayar kos bagi mana-mana alat-alat ganti ini apabila ia diperlukan sahaja.

Saya ingin juga menyambung penjelasan mengenai perkara ini, sukalah saya menyatakan bahawa alat-alat ganti kepada kapalterbang DC-10 ini adalah alat-alat ganti yang sama barunya dengan kapalterbang DC-10 itu sendiri. Bagi kapalterbang-kapalterbang alat-alat ganti ini adalah satu perkara yang amat mustahak kerana terdapat beberapa jenis alat-alat ganti yang diperlukan bagi sesebuah kapalterbang. Ada di antara alat-alat itu diperlukan oleh kerana alat-alat itu digunakan mengikut masa dan

setelah ditentukan banyak masa penggunaannya itu, maka alat-alat itu terpaksa dikeluarkan dan dihantar untuk service, maka alat ganti yang ada ini adalah digunakan untuk menggantikan alat-alat tersebut. Dan ada juga terdapat alat-alat ganti yang terpaksa diganti terus yakni ada di antara alat-alat ini yang telah dipakai sekian lama, maka alat itu terpaksa diganti. Jadi oleh sebab itulah saya kata alat-alat ganti kepada kapalterbang ini adalah alat-alat yang mustahak kerana masa bagi kapalterbang adalah amat berguna dan amat besar nilainya.

Pesawat DC-10 kepunyaan MAS tidak dihantar ke Sydney untuk urusan penyelenggaraan tetapi dihantar ke Auckland, New Zealand. Memandangkan bahawa MAS mempunyai dua buah pesawat DC-10 sahaja maka adalah tidak wajar bagi MAS dari segi fizikal dan kewangan untuk mengadakan satu yunit penyelenggaraan bagi pesawat-pesawat itu pada masa ini. Tambahan pula, adalah didapati lebih ekonomik untuk menghantar pesawat-pesawat itu kepada syarikat-syarikat penerbangan yang sesuai seperti Air New Zealand untuk tujuan di atas. Dan bagi menentukan alat-alat ganti bagi sesuatu pesawat yang dihantar kepada Air New Zealand itu, pihak MAS tidak membeli alat-alat ganti daripada Air New Zealand melainkan apabila diperlukan MAS akan menghantar alat-alat ganti itu daripada sini ke New Zealand.

Yang Berhormat Datuk Syed Hassan Aidid pula mencadangkan supaya kawasan Lapangan Terbang Antarabangsa Pulau Pinang dipagar sebagai langkah untuk memperketatkan lagi pengawalan keselamatan di lapangan terbang itu. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu tindakan untuk memagari seluruh kawasan Lapangan Terbang itu telah diambil dan pada masa ini kerja-kerja memasang pagar sedang berjalan, oleh kerana lapangan terbang itu adalah sedang dibina dan baru saja dibina.

Berkenaan dengan cadangan beliau supaya tiap-tiap penumpang hendaklah menunjukkan kad pengenalan masing-masing terlebih dahulu sebelum menaiki kapalterbang sebagai satu langkah kawalan keselamatan di lapangan terbang, perkara ini akan dikaji dan jika didapati sesuai akan dilaksanakan.

Menyentuh tentang kesusahan-kesusahan yang dialami oleh Ahli Yang Berhormat itu dalam membuat panggilan-panggilan jauh dari Pulau Pinang ke Negri Sembilan terutamanya Seremban, saya suka memaklumkan kepada beliau bahawa dalam beberapa bulan ke belakangan ini Jabatan Telekom sedang menjalankan proses menguji dan mencuba gelombang mikero yang baru antara Kuala Lumpur ke Seremban dan juga sebuah Ibusawat Telefon Angkasilang yang baru dengan muatan 500 talian di Seremban. Akan tetapi Hubungan Gelombang Mikero dan Ibusawat Telefon yang baru ini telah memberi perkhidmatan pada 19hb November, 1977 dan adalah diharapkan bahawa dengan pemasangan 100 liter-litar tambahan kepada dan daripada Seremban ini, pelanggan-pelanggan sepatutnya tidak mengalami kesusahan-kesusahan membuat panggilan-panggilan ke Seremban lagi. Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat, kod untuk panggilan-panggilan jauh ke Seremban telah juga ditukarkan daripada "067" kepada "06". Berkenaan dengan panggilan-panggilan kepada setengah ibusawat-ibusawat yang bergantung di sekeliling Seremban, terutamanya Kuala Pilah dan Bahau, terdapat sedikit lagi kesusahan kerana panggilan-panggilan ini adalah melalui cawang talian fizikal "(physical junctions)". Jabatan Telekom telah juga bercadang untuk menukarkan cawang ini kepada cawang-cawang talian radio "Radio Junctions" yang mana akan memberi perkhidmatan yang memuaskan dengan muatan tambahan. Kerja ini dijangka siap kira-kira dalam pertengahan tahun 1978. Kementerian saya dan Jabatan Telekom sedang berusaha sedaya upaya untuk meningkatkan lagi mutu perkhidmatan telefon di negara kita pada keseluruhannya.

Yang Berhormat Tuan Joseph Unting Anak Umang mencadangkan supaya pemeriksaan yang rapi dibuat ke atas semua barang-barang yang dibawa oleh penumpang-penumpang sebelum menaiki kapalterbang termasuk beg-beg besar mereka. Biasanya di lapangan terbang di mana ada pegawai-pegawai keselamatan MAS atau Jabatan Penerbangan Awam, pemeriksaan ke atas penumpang-penumpang dan beg-beg tangan mereka dibuat oleh pegawai-pegawai tersebut. Tetapi di lapangan terbang di mana tiada pegawai-pegawai keselamatan di atas, pihak Jabatan Penerbangan Awam

meminta bantuan Polis untuk membantunya dalam menjalankan tugas itu. Jabatan tersebut juga sedang membuat kajian mengenai keperluan menjalankan pemeriksaan ke atas beg-beg besar. Walau bagaimanapun, sekiranya ada maklumat-maklumat ancaman terhadap sesuatu penerbangan, pemeriksaan yang rapi akan dilakukan bagi penerbangan itu dan ini termasuk pemeriksaan ke atas beg-beg besar.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, Kementerian saya sedang membuat kajian untuk menubuhkan Pasukan Keselamatan sendiri yang akan bertanggungjawab ke atas perkara keselamatan di semua Lapangan Terbang di negara kita ini. Buat masa ini, pihak-pihak Polis dan MAS adalah menjalankan tugas-tugas tersebut.

Yang Berhormat Tuan T. S. Gabriel pula menyatakan bahawa MAS tidak memberi layanan yang sama kepada penumpang-penumpang semasa penerbangan. Perkara ini adalah tidak dapat diakui benar. Bagaimanapun sekiranya Ahli Yang Berhormat itu dapat memberikan butir-butir yang lanjut mengenai perkara ini, ia akan disiasat.

Berkenaan dengan kesusahan yang dialami oleh Ahli Yang Berhormat Tuan S. M. Vellayapa untuk membuat panggilan-panggilan telefon di Alor Star itu adalah disebabkan 300 talian ibusawat yang asal telah penuh dan sesak buat sementara waktu. Sebanyak 7,000 talian tambahan lagi sedang dibuat dalam setahun yang lepas dan sebanyak 2,000 talian daripada muatan ini telah memberi perkhidmatan pada bulan lepas. Ini sepatutnya boleh memperbaiki kelambatan untuk mendapatkan "dial tone" buat sementara dan selanjutnya akan diperbaiki lagi apabila 5,000 talian yang lain itu dapat memberi perkhidmatan pada awal tahun 1978.

Berkenaan dengan memperbaiki kerosakan-kerosakan, biasanya bilangan kerosakan-kerosakan telefon akan bertambah dalam masa-masa cuaca yang tidak baik dan oleh kerana kekurangan kakitangan, Jabatan Telekom selalu sebok untuk memperbaiki kerosakan-kerosakan ini. Ini terutamanya berlaku apabila kerosakan kebel bawah-tanah yang menyebabkan banyak bilangan-bilangan telefon yang rosak. Akan tetapi sungguhpun Jabatan ini tidak dapat memperbaiki

ke semuanya dalam masa 24 jam, setiap usaha akan dibuat untuk memperbaiki sebanyak 80% daripada kerosakan-kerosakan itu dalam waktu itu.

Berkenaan dengan kelakuan yang sombong oleh opereter-opereter telefon, pelanggan-pelanggan adalah dinasihatkan untuk mengadu perkara ini sepatutnya kepada Ketua Penyelia Telefon di Ibusawat yang berkenaan. Untuk menolong pelanggan-pelanggan, semua nombor-nombor telefon Ketua-ketua Penyelia Telefon adalah dicatit di dalam Panduan Telefon. Pelanggan-pelanggan boleh juga menghantar pengaduan-pengaduan bertulis kepada Pengawal-Pengawal Telefon Kawasan dengan memberi butir-butir tertentu berkenaan dengan kejadian itu dan pengaduan-pengaduan mereka akan disiasat dan tindakan diambil. Dalam pada itu suka saya menyatakan bahawa pihak-pihak pengadu haruslah berhati-hati samada opereter-opereter itu adalah opereter-opereter di bawah tanggungan Jabatan Telekom.

Mengenai perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Haji Mahmoud Salim Mohamad, Kerajaan tidak mempunyai apa-apa rancangan di bawah Rancangan Malaysia Ketiga untuk mengadakan perkhidmatan keretapi ke Kuala Trengganu. Walau bagaimanapun, satu kajian sedang dibuat untuk menentukan samada satu-satu rancangan perkhidmatan keretapi ke Kuala Trengganu akan dapat diadakan.

Tuan Yang di-Pertua, inilah dia penjelasan-penjelasan yang dapat saya beri kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dan saya mengakui mana-mana yang tertinggal di dalam jawapan saya ini pihak Kementerian saya akan meneliti dan mengambil tindakan seterusnya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditempohkan selama 15 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 4.45 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 5.07 petang.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 11 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga Rang Undang-undang Perbekalan, 1978 telah dibacakan kali ketiga dan diluluskan.

Dato' Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Isa: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 11 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga Rang Undang-undang Perbekalan, 1978 telah dibacakan kali ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1978

5.08 ptg.

Timbalan Menteri Penerangan (Dato' Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Isa): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk memberi jawapan bagi pihak Kementerian Penerangan atas perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini. Saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi teguran mengenai Kementerian Penerangan.

Yang Berhormat Senator T. S. Gabriel telah membangkitkan tentang liputan yang lebih luas diberi ke atas persidangan Dewan Negara. Seperti Yang Berhormat sedia maklum Radio dan Talivisyen Malaysia ada menyiarkan Lapuran Parlimen tiap-tiap malam sepanjang masa persidangan kedua-dua Dewan, iaitu Dewan Rakyat dan Dewan Negara dengan cara yang meluas.

Yang Berhormat Senator Datuk Syed Hassan Aidid telah membangkitkan Kementerian Kesihatan tidak menggalakkan orang ramai menghisap rokok, manakala Kementerian Penerangan membenarkan iklan-iklan menggalakkan merokok. Seperti Yang Berhormat sedia maklum, pada 19hb Disember, 1977 ketika saya menjawab soalan Yang Berhormat Senator Puan Hajjah Tom Saodah binti Haji Othman di Dewan ini saya telah menyatakan bahawa Kerajaan sedang mengadakan rundingan dengan pihak pengiklan-pengiklan rokok supaya cara iklan rokok seperti yang ada sekarang ditukar. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum juga, Yang Berhormat Menteri Kesihatan juga telah menjelaskan perkara ini di Dewan yang mulia ini dalam jawapan beliau pada hari semalam.

Yang Berhormat Senator Haji Mahmoud Salim bin Mohamad telah membangkitkan tentang pegawai-pegawai Bahagian Khas Jabatan Penerangan yang tidak mendapat skim gaji baru. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat perkara ini telah diambil perhatian berat oleh Kementerian ini dan telah pun dirujuk kepada pihak yang berkuasa dan sedang mendapat perhatian.

Sekian sahaja, Tuan Yang di-Pertua, atas segala perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tentang Kementerian Penerangan adalah diambil ingatan, perhatian serta tindakan. Saya bagi pihak Kementerian Penerangan mengucapkan terima kasih sekali lagi pada Ahli-ahli Yang Berhormat.

5.11 ptg.

Timbalan Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Dr Sulaiman bin Haji Daud): Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuat pandangan dan memberi teguran dan cadangan yang ikhlas kepada Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Puan Zawiyah binti Abdullah telah membangkitkan bahawa pada masa dahulu pemilihan peneroka FELDA tidak meneliti soal-soal kepunyaan tanah, tanggungan dan sebagainya dan mengesyorkan supaya FELDA mengambil peneroka-peneroka yang

betul-betul layak iaitu tidak mempunyai tanah, tanggungan yang berat dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, suka saya menyatakan bahawa pemilihan calon-calon yang menyertai rancangan tanah FELDA adalah berasaskan kepada faktor-faktor yang tertentu seperti had umur daripada 18-35 tahun dan bagi bekas perajurit sehingga 40 tahun, tingkatan pelajaran, tanggungan, kesihatan, pendapatan dan juga masaalah pemilikan tanah. Mereka yang layak dipanggil menjadi peneroka ialah mereka yang tidak mempunyai tanah ataupun mempunyai tanah tidak lebih daripada 2 ekar ataupun satu lot di bandar. Dengan cara begini FELDA dapat memilihkan calon-calon yang benar-benar layak untuk menyertai rancangan FELDA.

Sistem pemilihan peneroka di rancangan FELDA adalah sentiasa dikajikan daripada satu tahun ke satu tahun dan Jawatankuasa Pemilih yang mengandungi wakil-wakil daripada Kerajaan Negeri dan juga dari FELDA serta pegawai-pegawai FELDA adalah sentiasa memberi penelitian berat mengenai kedudukan peneroka dan tanggungan pemohon yang berkenaan dan peraturan ini telahpun berjalan untuk beberapa tahun.

Selain daripada pemohon isteri mereka juga ditemuduga bersama dengan suami dengan tujuan bahawa mereka yang dipilih untuk memasuki rancangan ini akan dapat memberi banyak sumbangan terhadap kemajuan pembangunan rancangan. Patut juga saya sebutkan di sini bahawa apabila FELDA mula membuka rancangan dahulu FELDA mendapati sukar untuk mendapat peneroka-peneroka untuk memasuki rancangan seperti yang pernah berlaku untuk rancangan Bilut. Tetapi dari setahun ke setahun keadaan ini telah berubah dan FELDA mengadakan satu sistem pemilihan yang memberi keutamaan kepada pemohon-pemohon mengikut kesesuaian dan keperluan mereka.

Beliau juga telah mengesyorkan supaya kajian teliti dibuat dari segi tanah dan iklim sebelum menanam apa-apa tanaman. Beliau telah memberi contoh di Trengganu ada kawasan FELDA yang tidak sesuai dengan getah kerana selalu hujan.

Menyentuh soal berkenaan dengan kajian penyesuaian tanah, ingin saya memaklumkan bahawa FELDA sebelum membuat ke-

putusan untuk menentukan tanaman-tanaman di satu-satu kawasan, pihak FELDA mesti membuat penyiataan supaya tanaman-tanaman yang ditanam di sana sesuai dengan tanah dan iklim kerana ini adalah sangat penting untuk menentukan pendapatan peneroka itu kelak. Beliau telah memberi contoh di Trengganu dan saya tidak dapat memastikan rancangan mana yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat itu kerana ada di antara rancangan-rancangan yang diselenggarakan oleh FELDA sekarang merupakan yang dahulunya rancangan yang dibuat oleh Kerajaan Negeri dan telah diserahkan kepada FELDA.

Yang Berhormat Senator V. V. Aboo membangkitkan masaalah buruh sementara dan meminta mereka dijadikan buruh tetap. Sukacita saya menerangkan di sini bahawa adalah menjadi amalan biasa bagi Lembaga-lembaga Kemajuan Wilayah ataupun badan-badan lain ataupun kontraktor-kontraktor mengambil buruh tetap atau sementara bagi melaksanakan sesuatu projek. Banyak projek yang dilaksanakan di wilayah-wilayah kemajuan adalah bercorak sementara seperti pembinaan jalanraya ataupun menyiapkan tapak-tapak bandar dan rumah. Maka tidak ke semua buruh-buruh yang digunakan di projek-projek ini perlu dikekalkan. Walau bagaimanapun, Lembaga-lembaga Kemajuan Wilayah akan mengambil buruh-buruh tetap di projek-projek yang bercorak berterusan.

Yang Berhormat Senator V. V. Aboo juga telah membangkitkan berkenaan dengan persoalan pemberian tanah di negeri Pahang. Perkara yang dikemukakan oleh Yang Berhormat itu adalah begitu umum. Walau bagaimanapun, Kementerian ini ingin menyatakan bahawa perkara tanah adalah urusan Kerajaan Negeri. Oleh yang demikian, Kementerian akan berhubung dengan pihak Kerajaan Negeri jika sekiranya Ahli Yang Berhormat itu dapat menentukan tanah ataupun kawasan yang disoalkan beliau itu.

Yang Berhormat Senator Datuk Hussein bin Mohd. Noordin telah menyentuh nilai yang rendah bagi tanah-tanah Malay Reserve dibanding dengan tanah-tanah yang lain. Adalah dimaklumkan bahawa tanah-tanah Rizab Melayu dalam tiap-tiap negeri yang ada Rizab Melayu dibenarkan untuk dicagarkan bagi tujuan-tujuan mendapat

pinjaman mengikut jadual yang dibenarkan oleh Enakmen Negeri-negeri itu. Umpamanya, di negeri Perak ada 16 badan-badan yang boleh menerima cagaran tanah Rizab Melayu di antaranya ialah Bank Bumiputra Malaysia, Perbadanan Nasional, Bank Pertanian dan juga Bank Pembangunan Malaysia Berhad. Begitu juga di negeri-negeri lain.

Kementerian ini sedang mengusahakan satu pindaan yang sesuai kepada Enakmen Rizab Melayu untuk dapat mengatasi masalah semasa. Oleh yang demikian, persoalan mendapatkan harga yang sama juga akan dipertimbangkan.

Yang Berhormat Senator Haji Mahmoud Salim bin Mohamad telah menimbulkan masalah rizab orang-orang Melayu di bandar-bandar pembangunan wilayah. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu dalam kawasan bandar yang dibangunkan untuk pembangunan-pembangunan wilayah ianya bergantung kepada persetujuan Kerajaan Negeri dan rundingan dengan Kerajaan Persekutuan. Pada dasarnya Lembaga-lembaga Pembangunan Wilayah bersetuju dengan konsep mengadakan Rizab Melayu di kawasan bandar yang dibangunkan itu. Mengenai perkara ini Article 89, Perlembagaan Persekutuan ada menyebut dengan detail bagaimana cara kita hendak membantukan satu kawasan itu supaya kawasan Rizab Melayu.

Yang Berhormat Senator Michael Wong Kuan Lee dalam membincangkan soal sikap tolak ansur di kalangan setengah-setengah bahagian masyarakat mengenai issue-issue seperti peluang di dalam bidang ekonomi, pekerja dan lain-lain dan juga dalam membincangkan persoalan mengenai menampung aspirasi-aspirasi halal keturunan-keturunan yang tertentu telah mengambil contoh dalam penglibatan bukan bumiputra khususnya kaum-kaum China di dalam rancangan FELDA. Beliau telah mengatakan apabila dikemukakan soal kenapa kurang dari 2% daripada penghuni-penghuni di skim rancangan Tanah Kerajaan seperti FELDA terdiri dari keturunan China dan apakah langkah diambil untuk menambahkan peratus ini? Jawapan yang diberi kepada soal itu ialah soalan itu menyentuh perkara-perkara yang sensitif.

Tuan Yang di-Pertua, saya dan juga Yang Berhormat Menteri dahulu telah pernah beberapa kali dalam Dewan ini dan juga

dalam Dewan Rakyat memberi penjelasan mengapa bilangan peneroka-peneroka daripada keturunan bukan bumiputra begitu sedikit dalam rancangan-rancangan FELDA. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dan juga Yang Berhormat Senator-senator yang baru, saya ingin mengulang lagi sebab mengapa keadaan itu begitu. Sebenarnya, permohonan untuk memasuki di rancangan FELDA telah ditutup pada bulan Februari, 1974. Ini bermakna sekarang kita tidak dapat lagi menerima permohonan kecuali di negeri Pahang dan itu adalah khas untuk rakyat Pahang.

Tuan Yang di-Pertua, ingin saya menjelaskan di sini bahawa adalah menjadi dasar Kerajaan untuk menempatkan warga-negara Malaysia dari semua kaum yang berlatar-belakang sektor pertanian dan tidak mempunyai tanah untuk menjadi peserta-peserta di rancangan FELDA. Dan bagi menjayakan dasar ini Kerajaan tidak mengenakan apa-apa sekatan kepada mana-mana kaum untuk memasuki rancangan-rancangan FELDA. Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, faktor-faktor bagi menentukan samada sesuatu kaum itu sanggup memenuhi syarat-syarat yang utama seperti menerima konsep FELDA dan kesanggupannya meninggalkan tempat asal mereka mestilah ditentukan terlebih dahulu. Dari pengalaman dan juga berdasarkan kepada angka-angka yang ada kepada kita adalah didapati bahawa kaum-kaum dari golongan yang bukan bumiputra kurang berminat untuk menyertai rancangan-rancangan konsep FELDA yang dijalankan itu.

Sebagai contoh dari jumlah pemohon-pemohon yang sedang ditimbangkan iaitu pada tahun 1974, sebanyak 76.77% adalah dari kaum bumiputra, 12.07% dari kaum China dan 11.6% dari kaum India. Dari jumlah peratusan ini adalah didapati bahawa permohonan yang diterima dari kaum bukan bumiputra adalah kurang dari 25%. Dengan ini maka jelaslah bahawa minat dan kesanggupan untuk menjadi peserta FELDA adalah faktor utama yang mewujudkan komposisi antara kaum seperti yang ada sekarang. Suka saya nyatakan di sini, Tuan Yang di-Pertua, bahawa keadaan ini adalah berubah sekarang kerana nampaknya dari kaum yang bukan bumiputra mulai mendapat kepercayaan atas kejayaan dan kebaikan rancangan-rancangan FELDA kerana tanda-tanda dalam tahun 1974 dan 1975 ada

menunjukkan di kalangan bukan bumiputra ataupun bakal peserta di kalangan bukan bumiputra adalah meningkat. Sebagai contoh pada 15hb Oktober, 1977 di antara beberapa ribu peneroka yang sedang menunggu, yang telah berjaya dan menunggu untuk dimasukkan ke dalam rancangan adalah terdiri dari 959 orang kaum China dan 1,356 dari keturunan India.

Tuan Yang di-Pertua, ingin juga saya menekankan di sini bahawa memang sudah sepatutnya dan seharusnya kita menganggap bahawa rancangan-rancangan tanah FELDA dianggapkan sebagai projek pembangunan secara keseluruhannya iaitu pelaksanaan sesebuah rancangan FELDA itu akan memberi faedah bukan sahaja kepada peserta-peserta bahkan juga akan memberi faedah kepada golongan-golongan yang lain seperti pemborong-pemborong yang kebanyakannya terdiri daripada kaum bukan bumiputra. Pemborong-pemborong tersebut terlibat dalam kerja-kerja seperti membuka dan membina jalan-jalanraya, menebas, menebang, membersihkan, menanam dan mendirikan bangunan-bangunan dan rumah bagi kakitangan dan peneroka dan lain-lain lagi. Manakala rancangan FELDA telah maju dan peneroka-peneroka menikmati taraf hidup yang sempurna, golongan lain akan juga merasai kemewahan menerusi penjualan-penjualan barang-barang seperti radio, TV, basikal, motosikal dan lain-lain. Sebagai contoh kalau kita lihat di sebuah bandar di Johor iaitu Kulai, di mana kita dapat melihat di bandar itu kebanyakan penduduknya terdiri dari kaum bukan bumiputra adalah begitu membanggakan. Maka apa yang saya maksudkan di sini ialah faedahnya dari pelaksanaan dalam rancangan tanah FELDA akan dinikmati bukan sahaja oleh peneroka FELDA tetapi juga oleh lain-lain golongan rakyat.

5.26 ptg.

Menteri Perusahaan Awam (Datuk Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut mengucapkan banyak terima kasih di atas teguran-teguran yang dibuat terhadap perbadanan-perbadanan awam yang terletak di bawah Kementerian Perusahaan Awam. Teguran-teguran yang membina itu menjadi panduan kepada saya dalam melaksanakan cita-cita Kerajaan.

Menyentuh tentang teguran yang dibuat oleh Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad bin Arshad mengenai ada terdapat agensi-agensi seperti UDA, MARA dan PKEN-PKEN yang tidak membuat keuntungan bahkan mengalami kerugian, saya suka memberitahu Dewan yang mulia bahawa sebelum sesuatu projek itu dijalankan terlebih dahulu projek tersebut dibuat kajian atau feasibility study supaya menentukan projek-projek yang dianggap boleh berjaya sahaja dijalankan. Dalam bidang perniagaan ini seperti kita sedia maklum, kita tidaklah dapat menentukan dan mengawal semua faktor-faktor yang boleh menguntungkan sesuatu perniagaan itu dan mungkin ada faktor-faktor itu pada masa hadapan berubah dan seterusnya boleh mendatangkan kerugian kepada projek yang dijalankan. Sukacita juga saya nyatakan di sini bahawa Kementerian Perusahaan Awam mempunyai kuasa untuk mengkaji dan seterusnya meluluskan projek yang dijalankan oleh perbadanan awam yang di bawah Kementerian ini dan seterusnya juga diberi kuasa untuk membatalkan apa-apa projek yang didapati rugi berterusan. Kementerian adalah sentiasa mengkaji projek-projek yang ada sekarang yang dijalankan oleh perbadanan tersebut dan jika didapati projek tersebut akan terus rugi maka saya tidak ragu-ragu mengarahkan supaya projek itu dibatalkan.

Suka saya mengambil kesempatan ini menjawab suatu soalan tambahan yang disoalkan oleh Yang Berhormat Senator Raja Datuk Nong Chik tadi, Tuan Yang di-Pertua, beliau bertanya samada anak-anak syarikat MARA ada yang rugi. Jawabnya, memang ada yang rugi dan ada juga yang untung dan semua syarikat-syarikat yang rugi itu adalah dalam kajian yang serius dan mana yang boleh dibaiki Insha-Allah, kita akan baiki, tetapi mana yang tak boleh dibaiki kita akan tutup. Akan tetapi hendaklah juga diingat bahawa perniagaan yang dijalankan oleh perbadanan awam seperti MARA dan UDA ini bukanlah semata-mata pada segi kepentingan untung dan rugi sahaja, bahkan seperti kita maklum MARA mengadakan juga perkhidmatan seperti membimbing ataupun melatih bumiputra dalam sesuatu perniagaan, perdagangan atau perusahaan. Jadi dalam menjalankan bimbingan dan pengajaran ini

maka sudah tentu ada yang menyebabkan perbelanjaan yang lebih untuk melatih kakitangan dan sebagainya. Jadi inilah juga satu faktor yang menyebabkan kerugian dalam sesuatu perniagaan.

Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad Arshad juga telah menyentuh tentang adanya projek Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri seperti pembinaan ruang-ruang niaga dan rumah kedai dan sambutan daripada bumiputra tidak begitu menggalakkan. Memang saya akui di setengah tempat sambutan daripada peniaga bumiputra adalah kurang memuaskan tetapi ada tempat-tempat lain pula bahawa peniaga-peniaga bumiputra memberi sambutan yang menggalakkan kepada ruang-ruang niaga yang disediakan dan seterusnya ada pula yang berjaya. Bagi makluman Yang Berhormat itu di kawasan-kawasan strategi di bandar-bandar besar tidaklah dapat perbadanan-perbadanan awam seperti Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri, UDA dan MARA membuat bangunan-bangunan yang tidak mengikuti pelan bandar itu. Ini bermakna Perbadanan tersebut hendaklah mengikut standard plan yang ditetapkan oleh pihak berkuasa tempatan. Dengan sebab itulah didapati harga bangunan-bangunan itu adalah tinggi. Walaupun begitu beberapa kemudahan diberi oleh Perbadanan tersebut seperti mengadakan skim sewa beli yang mudah atau kadar sewa yang rendah sedikit daripada sewa yang diberi kepada peniaga-peniaga bukan Bumiputra. Selain daripada itu, Badan-badan tersebut juga memberi nasihat bimbingan kepada Bumiputra yang berniaga di tempat-tempat tersebut. Patut juga diingat ada juga yang tidak berjaya dan mengikut kajian saya kegagalan sesuatu perniagaan bukanlah sahaja sebab sewa mahal tetapi juga disebabkan oleh faktor-faktor lain seperti pengurusan-pengurusan yang tidak cekap.

Berkenaan dengan teguran yang dibuat oleh Yang Berhormat Raja Datuk Nong Chik menyatakan UDA cuma menyertai 30% sahaja dalam saham perniagaan dan penyertaan membina rumah-rumah. Adapun matlamat UDA ditubuhkan adalah untuk meningkatkan penyertaan Bumiputra dalam bidang perdagangan dan perniagaan di bandar-bandar dan di bandar-bandar baharu dan untuk menjalankan matlamat ini UDA menjalankan aktiviti-aktivitinya samada secara berkongsi atau samada secara men-

jalankan projek-projeknya sendiri. Memang tidak dapat dinafikan ada setengah-setengah projek yang mana penyertaan UDA cuma 30% sahaja tetapi ini bukan satu dasar atau polisi yang menghadkan penyertaan saham UDA di dalam bidang perkongsian perniagaan cuma 30% sahaja. Banyak projek-projek perkongsian UDA yang dijalankan selalunya lebih daripada 50% penyertaan UDA. Ada pula 100% terus iaitu bagi projek yang dijalkannya sendiri. Bagi projek-projek perkongsian yang dijalankan di mana UDA mengambil saham sebanyak 30% itu adalah disebabkan keadaan kewangan UDA juga kadang-kadang tidak mengizinkannya menyertai lebih daripada 30% maklumlah pelaburan di dalam sesuatu projek perniagaan itu tidak kecil. Patutlah juga diingat yang UDA juga mempunyai peranan bagi memajukan harta Bumiputra yang meliputi keseluruhan negara yang mana ini memerlukan wang yang besar.

Mengenai teguran yang dibuat oleh Senator Chua Ching Cheng menyatakan bahawa Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri membina rumah-rumah berharga tinggi itu adalah tidak begitu tepat kerana Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri ada juga membina rumah-rumah yang berharga sederhana dan rendah. Bagi pembinaan rumah yang berharga tinggi pula keuntungan yang didapati dari rumah berharga tinggi ini dapat diberi bantuan atau subsidi bagi mendirikan rumah-rumah yang berharga rendah.

5.36 ptg.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Lew Sip Hon): Tuan Yang di-Pertua, sepanjang masa perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan 1978 dijalankan di Dewan yang mulia ini, beberapa perkara yang berkaitan dengan Kementerian Perusahaan Utama telah dibangkitkan. Sukalah saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat Senator-senator yang telah membuat pandangan-pandangan dan syor-syor begitu membina dan saya akan menjawab dengan seberapa daya-upaya yang boleh.

Yang Berhormat Senator Haji Ahmad Arshad telah menyentuh masalah belia-belia yang meninggalkan kampung yang mengakibatkan kekurangan tenaga buruh di kalangan pekebun-pekebun kecil. Sebenarnya soal ini memang telah disedari oleh Kementerian saya. Melalui Pihak Berkuasa

Kemajuan Pekebun-pekebun Kecil Perusahaan Getah (RISDA) menyelidiki telah pun dijalankan untuk menggalakkan belia-belia tersebut tidak meninggalkan kampung dan meneruskan kerja-kerja di kebun kecil. Berikutan hasil daripada penyelidikan tersebut RISDA telah dan sedang menjalankan beberapa langkah yang ditumpukan kepada dua aspek, pertama menambah daya pengeluaran dan kedua mengubah sikap pekebun-pekebun sendiri khususnya di kalangan belia.

Untuk menambahkan daya pengeluaran langkah-langkah jangka pendek dan jangka panjang telah dan terus diambil oleh RISDA untuk memodenkan sektor pekebun-pekebun kecil supaya mereka dapat merasai pendapatan yang lebih dan seterusnya peningkatan taraf sosio-ekonomi mereka. Kursus atau latihan seperti perkembangan pertanian, jurutunjuk dan asas pertanian kepada belia-belia adalah diadakan untuk pengetahuan asas dan amalan bagi membolehkan penambahan kuantiti dan kualiti pengeluaran mereka.

Rancangan tanaman semula secara berkelompok juga diadakan di mana projek ini dapat memajukan kawasan pekebun-pekebun kecil yang terbiar, memberi peluang-peluang pekerjaan dan pendapatan yang lebih baik serta pemasaran melalui sistem jualan yang lebih teratur.

RISDA di samping itu juga menggalakkan berbagai usaha sampingan terutama yang disalurkan melalui Pusat Pembangunan Pekebun-pekebun Kecil (P.P.P.K.) seperti tanaman kontan, ternakan, bengkel-bengkel perabut, kedai runcit dan sebagainya kepada pekebun-pekebun kecil untuk menambahkan pendapatan mereka.

RISDA juga telah mengambil satu langkah ke hadapan untuk membimbing dan membantu bakal-bakal pekebun kecil terutamanya yang masih menuntut melalui pemberian biasiswa serta menyediakan kemudahan-kemudahan asrama.

Seterusnya usaha-usaha menyampaikan maklumat dan perkembangan pertanian sedang dipergiatkan di seluruh negara terutamanya melalui Rancangan Pembangunan Masyarakat RISDA sebagai usaha ke arah mengubah sikap pekebun-pekebun kecil pada keseluruhannya.

Yang Berhormat Senator Haji Ahmad Arshad juga mencadangkan supaya RISDA mengadakan pusat pembelian getah berkelompok di kawasan terpencil dari apa yang ada sekarang dan harga pembelian getah di pusat-pusat ini benar-benar di bawah kawalan RISDA. Dalam hal ini sebenarnya RISDA sekarang memang terlibat dalam pengawalan pembelian getah berkelompok pekebun-pekebun kecil melalui Pusat Pembangunan Pekebun-pekebun Kecil (P.P.P.K.) di bawah RISDA. Cara pengawalan RISDA terhadap pembelian getah daripada P.P.P.K. adalah dengan dikumpulkan semua getah yang dipunyai oleh ahli P.P.P.K. dan kemudian diadakan tender yang mana RISDA juga mengambil bahagian. Penender yang memberi harga yang tinggi akan dapat membeli getah pekebun-pekebun kecil tersebut. Dengan cara beginilah maka pekebun-pekebun kecil akan mendapat harga yang berpatutan daripada pembeli-pembeli getah.

Untuk pengetahuan Yang Berhormat RISDA memang mempunyai rancangan untuk mengadakan pusat pembelian getah berkelompok seperti sekarang ini di kawasan yang terpencil iaitu sebagai matlamat rancangan RISDA dalam tahun 1978 untuk meliputi semua kawasan-kawasan terpencil yang tidak terdapat P.P.P.K.

Merujuk kepada pertanyaan Yang Berhormat itu juga yang dibangkitkan mengenai Perbadanan Kemajuan Getah Malaysia (MARDEC) yang menghadkan binaan kilangnya kepada 26 buah sahaja, sebenarnya anggaran tersebut cumalah matlamat Rancangan Malaysia Ketiga MARDEC, sebaliknya pencapaian pembinaan kilang-kilang MARDEC adalah bergantung kepada keupayaan teknik yang terdapat dan kehendak-kehendak pengeluaran getah. Walau bagaimanapun, tindakan menghadkan binaan kilang-kilang MARDEC ini tidaklah seperti menjejaskan mutu pengeluaran getah pekebun-pekebun kecil. Sebaliknya melalui proses konsolidasi MARDEC, usaha-usaha ke arah memperbaiki mutu kecekapan dan pertambahan daya pengeluaran adalah terus ditekankan dan mengikut Rancangan Malaysia Ketiga MARDEC, matlamatnya adalah untuk memproses 30% daripada getah pekebun-pekebun kecil dari 15% yang

ada pada masa ini. Di luar kawasan MARDEC, RISDA akan mempergiatkan lagi penubuhan pusat-pusat memproses getah dan rumah-rumah asap bagi meninggikan mutu getah pekebun-pekebun kecil.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Haji Yaacob juga membangkitkan perkara RISDA memberi benih getah jenis tunggal cantum yang tidak sesuai kepada penduduk-penduduk di kawasan Kuang, Selangor. Perkara ini telah pun saya jelaskan semasa menjawab soalan dari Yang Berhormat sendiri di Dewan ini pada 19hb Disember, 1977.

Yang Berhormat Senator Datuk Seri Hussein Noordin telah membuat teguran ke atas penggunaan kayu-kayan dalam perusahaan perumahan. Beliau telah menyatakan bahawa telah dicatitkan di dalam Rancangan Malaysia Ketiga bahawa rancangan-rancangan dan usaha-usaha akan dipergiatkan lagi untuk membina rumah-rumah daripada kayu. Selanjutnya beliau menyatakan bahawa tindakan lanjut "follow-up" telah tidak dilakukan oleh Kerajaan. Sukalah saya menjelaskan bahawa usaha-usaha yang sewajarnya adalah sedang diambil untuk menggalakkan penggunaan kayu-kayan dalam perusahaan perumahan. Setakat ini Kementerian ini melalui Jabatan Hutan sedang berusaha secara berunding dengan agensi-agensi yang berkaitan seperti Persatuan Arkitek Malaysia dan telahpun menubuhkan sebuah Jawatankuasa Perunding untuk mengkaji masalah-masalah secara mendalam atas penggunaan kayu-kayan dalam perusahaan perumahan secara besar-besaran. Antara masalah yang dihadapi ialah mengenai undang-undang binaan (building by-laws) yang mana pada ketika ini sedang menghadkan penggunaan kayu dalam binaan bangunan-bangunan terutamanya di kawasan-kawasan Majlis-majlis Bandaran.

Satu rancangan secara besar-besaran untuk menggunakan kecil ataupun balak-balak yang kurang popular sedang dirundingkan dengan "Asian Development Bank" bagi tujuan memproses bahan-bahan ini yang terdapat dalam kawasan Pahang Tenggara sebagai projek percubaan bagi tujuan membina rumah-rumah murah untuk penghuni-penghuni yang akan menduduki kawasan tersebut. Selain dari itu juga Jabatan Perhutanan Semenanjung Malaysia melalui Instituit Penyelidikan Perhutanan, sedang

mempergiatkan lagi usaha-usaha penyelidikan tentang penggunaan jenis-jenis kayu-kayan khususnya bagi perusahaan perumahan.

Kerajaan adalah sentiasa memberi perhatian yang rapi terhadap penggunaan kayu-kayan dalam perusahaan perumahan dan oleh kerana banyak masalah yang perlu diatasi terutama dari segi undang-undang maka tujuan untuk menggalakkan penggunaan kayu-kayan dari segi perusahaan perumahan secara besar-besaran perlulah mengambil masa yang agak lama sedikit.

Yang Berhormat Senator Datuk Sri Hussein Noordin juga membuat teguran menyatakan bahawa terdapat banyak stok-stok kayu balak, kayu gergaji dan lain-lain keluaran buatan kayu tersadai di pelabuhan-pelabuhan kerana tiada tempat untuk diekspot ataupun tiada pasaran.

Berhubung dengan stok-stok kayu balak yang terdapat di pelabuhan-pelabuhan pula, mengikut pengetahuan saya, bagi Semenanjung Malaysia ini tidak pernah didapati kayu-kayu balak terbiar di mana-mana pelabuhan di Semenanjung Malaysia oleh kerana pada dasarnya ekspot kayu balak adalah dilarang. Berkenaan dengan kayu gergaji dan lain-lain keluaran barang-barang kayu yang dikatakan tersadai di pelabuhan-pelabuhan itu, suka saya nyatakan di sini bahawa ini bukanlah kejadian yang selalu berlaku dan bukan juga kerana tiada pasaran. Pada lazimnya kayu-kayu yang dihantarkan ke pelabuhan itu adalah kiriman-kiriman yang telah disediakan untuk diekspotkan kepada pembeli-pembeli tertentu. Kayu-kayu itu selalunya dimuatkan ke dalam kapal tidak berapa lama selepas dihantarkan ke pelabuhan-pelabuhan. Mungkin ada kalanya itu tidak dapat diekspot seperti yang dijadualkan oleh sebab kekurangan kemudahan perkapalan, dengan itu terpaksa disimpan di pelabuhan-pelabuhan sambil menunggu kapal-kapal lain. Ada kalanya juga perkara ini berlaku disebabkan oleh tindakan perusahaan yang diambil oleh pekerja-pekerja pelabuhan seperti mana yang berlaku baru-baru ini di Pelabuhan Kelang. Ada juga pada masa-masanya kayu-kayu ditahan dijati-jeti untuk diperiksa dengan lebih rapi sebagai satu langkah pengawalan mutu sebelum membenarkan diekspot.

Tuan Yang di-Pertua, bagi mengakhiri jawapan saya, suka saya lagi sekali mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuat teguran-teguran yang membina dan Kementerian saya akan meneliti segala teguran-teguran itu.

5.47 ptg.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, pertamanya saya suka mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan berbagai rupa kenyataan malahan pandangan ataupun teguran terhadap perkara-perkara yang berkaitan dengan Kementerian saya. Saya mohon izin supaya memberi jawapan, kenyataan dan penerangan tentang perkara-perkara yang telah dibangkitkan.

Saya sungguh berasa kesal terhadap kenyataan yang dibuat oleh Yang Berhormat Senator Michael Wong Kuan Lee. Yang Berhormat tentulah saya percaya disalahkan apabila beliau membuat kenyataan terutama bahawa hanya terdapat toleransi terhadap para pelabur dan bukan mereka dialu-alukan dan kelulusan hanya diberi sebagai bantuan dan bukan sebagai dorongan. Dan juga di atas kenyataannya seolah-olah memberi gambaran bahawa pihak Kerajaan mungkin ada sebab-sebab yang tertentu yang tidak dinyatakan terhadap Akta Penyelarasan Perindustrian. Izinkan saya, Tuan Yang di-Pertua, menyentuh berkenaan dengan perkara Akta Penyelarasan Perindustrian yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, Kerajaan melindungi perkara-perkara yang tidak mahu dinyatakan kepada orang ramai. Sukalah saya menjelaskan dengan tegasnya sebagaimana yang saya telah nyatakan pada masa-masa lepas di Dewan yang mulia ini dan juga di luar bahawa Kerajaan tidak ada apa-apa motif yang berseleluang ataupun dikatakan sinister terhadap undang-undang ini. Kerajaan hanya bertujuan mengadakan satu undang-undang yang dapat menjamin supaya sektor perindustrian berkembang maju dengan cara sihat selaras dengan dasar-dasar Kerajaan, dasar-dasar seperti Dasar Ekonomi Baru, dasar-dasar ataupun prinsip-prinsip kita bahawa rakyat dan negara kita juga ingin menikmati keuntungan ataupun faedah dari hasil perindustrian bukan sahaja dari segi

pekerjaan kepada rakyat kita tetapi juga di dalam perkara yang menasabah dari segi penyertaan equiti di dalam perusahaan-perusahaan yang baharu ataupun perusahaan-perusahaan yang mengadakan perkembangan yang baharu.

Undang-undang ini, Tuan Yang di-Pertua, juga adalah bertujuan mengawasi perkara seperti pengawasan pertumbuhan kilang perindustrian dengan tidak membangkitkan masalah kekotoran alam sekitar, sebagaimana bukti menunjukkan sekarang bahawa ini telah menjadi satu perkara yang besar yang membimbangkan kita yang saya percaya tidak akan timbul kalau sekiranya kita ada undang-undang seperti ini mengawal pertumbuhan kilang-kilang perusahaan di merata ceruk rantau kita tanpa kawalan terutamanya berkenaan dengan perkara kekotoran alam sekitar (pollution). Saya menyedari bahawa peruntukan di dalam undang-undang ini mengenai syarat penyertaan bumiputra di dalam perkara ekuiti, dalam perkara pengedaran barang-barang yang dikeluarkan oleh kilang-kilang, adalah menjadi perkara kebimbangan setengah-setengah pihak termasuk saya percaya Ahli Yang Berhormat sendiri dan saya berpendapat perkara ini tidak patut menjadikan perkara kebimbangan. Perkara penyertaan bumiputra sekarang dalam mana sekurang-kurangnya 30% daripada mereka akan terlibat pada tahun 1990 di dalam berbagai bidang kegiatan ekonomi, adalah satu dasar yang kita telah semua terima dan dalam segi perusahaan yang sudah kita amali sebelum undang-undang ini diwujudkan di Dewan yang mulia ini. Kalau tidak berapa tahun lamanya sebelum undang-undang ini diluluskan kita telahpun mengenakan syarat penyertaan semua kaum. Jadi bagi pihak bumiputra 30% projek sekurang-kurangnya bagi projek perkilangan yang kita luluskan galakan seperti taraf perintis ataupun sebagainya. Berkenaan dengan syarat ini saya rasa tidak membangkitkan apa-apa masalah malahan kilang-kilang berkenaan telah bekerjasama di dalam hal ini menawarkan sahamnya dibeli oleh kaum bumiputra dan jika tidak ada bumiputra yang mahu membeli sebagaimana yang telah diumumkan kepada ramai berjuta-juta ringgit nilai harga saham tidak dibeli oleh bumiputra, apabila tidak dapat bumiputra membeli saham-saham ini kita telah tidak sekali-kali menghalang perjalanan sesuatu kilang tetapi

telah membenarkannya bergerak sehingga kepada satu masa dalam mana ia mempunyai kesempatan menawarkan semula saham kepada kaum bumiputra yang mungkin ada yang mahu membeli.

Jadi peruntukan di dalam undang-undang ini tentang syarat penyertaan bumiputra di dalam projek perkilangan, ini adalah perkara yang telah kita amalkan selama ini, malahan untuk mengawal kedudukan syarikat perkilangan yang diuruskan oleh keluarga (family business) ataupun sesuatu syarikat persendirian, kita bukan sahaja telah bersetuju menetapkan supaya kilang-kilang perusahaan yang bermodal pelaburan kurang daripada \$500,000 supaya terkeluar daripada syarat equiti ini tetapi kita telah mengadakan peruntukan di dalam undang-undang ini bagi mengecualikan kilang-kilang perusahaan yang perlu yang patut diberi pengecualian daripada kuatkuasa undang-undang ini. Ini adalah satu peruntukan kuasa diberi kepada bumiputra menimbang kemungkinan mengecualikan apa sahaja kilang-kilang yang difikirkan perlu dikecualikan daripada kuatkuasa undang-undang, umpamanya, satu kilang di mana keluarga terlibat yang bermodal pelaburan lebih daripada \$500,000 hinggalah kepada perkara ini kita mempunyai hak kuasa mengecualikannya daripada syarat penyertaan bumiputra ini dan kalau sekiranya didapati bahawa perniagaan itu adalah semata-mata perniagaan keluarga (family business).

Ada juga pihak yang berkenaan seperti Persatuan Perniagaan dan Perusahaan Antarabangsa (International Chamber of Commerce and Industry) yang telah menyuarakan harapan supaya diadakan sebuah Majlis Penasihat (Advisory Council) bagi menasihati Menteri di dalam perkara menadbirkan Undang-undang ini dan menjalankan dasar-dasar di bidang sektor perindustrian. Keduanya mengadakan tribunal rayuan. Ketiga melepaskan kilang-kilang perusahaan yang telah wujud sebelum Undang-undang ini diadakan daripada syarat-syarat ekuiti di dalam undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, tentang cadangan di atas penubuhan Majlis Penasihat dan rayuan Tribunal, perkara ini adalah di dalam sekarang ini pertimbangan Kementerian dan jika didapati bahawa cadangan ini menasabah bagi melicinkan perjalanan undang-

undang ini kita tidak ragu-ragu mengadakan pindaan-pindaan kepada undang-undang ini supaya menjamin bahawa undang-undang ini akan dilaksanakan dengan licin, dengan baik.

Tentang permohonan persatuan ini supaya kilang-kilang yang wujud sebelum undang-undang ini dibiarkan meneruskan kedudukan ekuitinya yang ada sekarang ini, saya sekali lagi suka menegaskan sebagaimana yang saya telah nyatakan di dalam ucapan saya di Dewan ini dan di luar bahawa kita bersedia sebagaimana yang disuarakan oleh Dewan Perniagaan ini, kita bersedia memberi kemudahan kepada kilang-kilang yang telah wujud sebelum undang-undang ini diadakan supaya mengekalkan kedudukan struktur ekuitinya sebagaimana yang ada sekarang kecualikan dan khususnya kepada kilang-kilang yang berorientasikan kepada pengeksportan ataupun mengeksport sejumlah besar daripada barang-barang ini, kita telah mengadakan peraturan dalam mana kita tidak berkehendakkan dia mengubah kedudukan struktur ekuitinya. Kita hanya minta struktur ekuiti sesuatu kilang itu diubahsuai mengikut Dasar Ekonomi Baru kita jika kilang berkenaan yang telah wujud sebelum undang-undang ini diadakan mengadakan projek yang baru ataupun mengeluarkan barang-barang yang baru yang tidak berorientasikan kepada eksport oleh kerana ada lagi pihak-pihak yang berkenaan masih ragu-ragu lagi tentang ini terutamanya tentang makna perkembangan (growth) bagi tujuan menyusun semula struktur ekuitinya. Kementerian saya sedia mengkaji semula kemungkinan mengadakan pindaan-pindaan kepada undang-undang yang ada sekarang ini supaya dasar yang telah dinyatakan akan difahami dengan tepatnya oleh pihak-pihak yang berkenaan tanpa mengwujudkan perkara-perkara yang boleh mengelirukan mereka di dalam undang-undang ini.

Bagi kilang yang wujud selepas undang-undang ini diluluskan, kita memberi kenyataan bahawa kita sedia menimbangkan kemungkinan pelaburan modal dari luar terutamanya kalau sekiranya barang-barang yang dikeluarkan oleh kilang-kilang yang berkenaan itu adalah keseluruhannya ataupun kebanyakannya dijual ke luar negeri.

Tentang kemudahan pengedaran yang diragu-ragukan oleh Dewan-dewan Perniagaan, suka saya menjelaskan pengedaran adalah satu perkara yang perlu diberikan kepada

pihak-pihak yang tertentu yang kita bertujuan memperbaiki kedudukan dan penyeritaan mereka dalam bidang perdagangan khususnya kaum bumiputra dan dalam perkara ini saya menyatakan bahawa undang-undang ini hanya menyatakan bahawa kilang-kilang yang berkenaan hanya dikehendakki menentukan pendedaran-pengedaran yang bilangan tertentu sekurang-kurangnya 30% kepada bumiputra setakat yang boleh dilakukan oleh mereka, dan ini adalah sebagaimana Tuan Yang di-Pertua maklum dengan tujuan supaya peluang, kesempatan ini diperolehi oleh kaum bumiputra untuk membolehkan mereka mencapai matlamat yang kita tujui sama-sama iaitu pada tahun 1990, sekurang-kurangnya 30% daripada kaum bumiputra akan menggantikan berbagai rupa kegiatan ekonomi di dalam negara kita.

Kenyataan Ahli Yang Berhormat bahawa hanya terdapat toleransi terhadap para pelabur, penyertaan mereka dialu-alukan dan kelulusan hanya diberikan kepada bantuan dan bukan sebagai dorongan. Tuan Yang di-Pertua, kenyataan-kenyataan seumpama ini yang boleh dianggap tidak bertanggungjawab akan memburukkan iklim pelaburan dan mengujudkan perasaan tidak yakin di kalangan para pelabur. Tiap-tiap permohonan untuk kelulusan projek-projek adalah dipertimbangkan dengan teliti. Oleh itu suatu jawatankuasa Kerajaan diluluskan berdasarkan buruk baik satu-satu projek yang berkenaan.

Yang Berhormat Senator perlu hanya untuk membaca lapuran L.K.T.P. bagi tahun 1976 dan beliau akan sedar akan usaha-usaha yang dijalankan untuk menggalakkan para pelabur tempatan dan asing untuk melabur di negara kita ini.

Sepertimana yang dinyatakan semua projek-projek yang sedia ada diberikan kelulusan secara automatik dan syarat-syarat yang dikenakan sekarang adalah selaras dengan dasar-dasar dan prinsip-prinsip Dasar Ekonomi Baru yang telah dipersetujui. Sekiranya Yang Berhormat Senator mengetahui tentang masaalah-masaalah berkenaan dengan perkara-perkara seperti itu, saya ingin menyeru Ahli-ahli Yang Berhormat supaya membawa perkara ini kepengetahuan saya. Tidakkah kena pada tempatnya rasa saya bagi Ahli Yang Berhormat membuat teguran secara umum dengan tidak memberitahu

satu-persatu di atas sebab-sebab keraguan dan kemusykilan terhadap Akta Penyelarasan Perindustrian ini. Jika tidak ada kes-kes seperti itu saya ingin meminta Ahli-ahli Yang Berhormat dan mereka yang bertanggungjawab supaya jangan turut sama dengan mereka yang telah disalah fahamkan tentang Akta Penyelarasan Perindustrian ini. Jika mereka terus berlaku demikian, mereka hanya akan memburukkan lagi iklim pelaburan yang sihat dan bukan memperbaiki.

Mengenai kenyataan Ahli Yang Berhormat tadi bahawa galakan-galakan cukai memainkan peranan yang penting untuk menarik dan menggalakkan pelabur-pelabur swasta, inginalah saya menyatakan bahawa galakan-galakan cukai ini adalah satu daripada unsur-unsur yang telah dipertimbangkan oleh para pelabur sebelum membuat sesuatu keputusan untuk melabur. Oleh kerana iklim pelaburan ini dianggap penting ini bermakna Kerajaan sedar bahawa dis incentive perlu dihapuskan. Inilah sebabnya mengapa Kementerian Perdagangan dan Perindustrian dan Lembaga Kemajuan Perindustrian sentiasa bekerja rapat dengan jabatan-jabatan Kerajaan yang lain untuk menentukan supaya kelulusan dapat diberikan secara menyeluruh ataupun melalui konsep package deal. Di bawah peraturan ini seorang pelabur boleh memohon kepada Kementerian Perdagangan dan Perindustrian dan ianya akan diberi kelulusan bukan sahaja untuk projeknya dan lesen perusahaan di bawah Akta Penyelarasan Perindustrian tetapi juga kelulusan untuk galakan-galakan di mana perlu dan untuk jawatan asing (expatriate case) jika ini diperlukan.

Kerajaan sendiri sedang mengaku kemungkinan untuk memasukkan lain-lain jenis kelulusan di bawah peraturan baru ini supaya para pelabur tidak lagi memerlukan memohon kepada berbagai jabatan-jabatan Kerajaan untuk kelulusan. Ini akan dilakukan dengan melibatkan berbagai-bagai kakitangan dari jabatan-jabatan Kerajaan yang lain yang terlibat dalam kemajuan perusahaan di L.K.T.P. Ini akan mengurangkan beban para pelabur yang terpaksa pergi dari sebuah jabatan ke jabatan yang lain untuk mendapatkan butiran dan bantuan yang perlunya.

Langkah-langkah yang lain akan diambil untuk mengurangkan sebarang red-tape dan untuk menentukan dasar dan peraturan yang dijalankan selaras dengan hasrat mengujudkan sebuah sektor perindustrian yang sihat.

Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad Arshad yang mengatakan seminar yang dianjurkan oleh Majlis Penasihat Pelindung Pengguna-pengguna Kebangsaan baru-baru ini sebagai tidak memberi faedah kepada pengguna-pengguna adalah rasa saya kurang tepat. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, tujuan seminar ini diadakan ialah untuk menyebarkan konsep perlindungan pengguna kepada pengguna-pengguna dan sektor perniagaan supaya mereka memahami peranan yang mereka boleh mainkan dalam melindungi pengguna-pengguna dan juga untuk merumuskan cara-cara yang lebih berkesan yang perlu dijalankan oleh pihak Kerajaan, swasta dan sukarela di dalam bidang perlindungan pengguna. Kementerian ini berpendapat bahawa seminar ini telah berjaya mencapai tujuan yang disebutkan. Seminar ini telah diberi pablisiti yang meluas oleh alat-alat Sebaran Am dan dengan itu Kementerian ini percaya bahawa semua golongan termasuk pengguna-pengguna di desa dan juga sektor perniagaan telah dapat memahami serba sedikit mengenai gerakan pengguna ini. Seminar ini juga telah membuat beberapa syor-syor yang konkrit antaranya termasuklah sepertimana yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di Kementerian saya sudah terdapat satu Bahagian Khas yang dinamakan Bahagian Hal Ehwal Pengguna yang mempunyai tugas antara lainnya untuk memberi khidmat nasihat kepada Persatuan-persatuan Pengguna dalam menjalankan aktiviti-aktiviti mereka. Di samping itu terdapat juga satu Pertubuhan Pengguna Peringkat Kebangsaan iaitu Gabungan Persatuan-persatuan Pengguna Malaysia. Oleh itu, saya berpendapat tidaklah perlu ditubuhkan lagi sebuah Bahagian Khas "Penggerak Pengguna Kebangsaan" sepertimana yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Mengenai cadangan Ahli Yang Berhormat supaya Kementerian ini mengeluarkan peruntukan kepada badan-badan pengguna, sukacita dinyatakan bahawa Kementerian saya memang ada memberi bantuan kewangan kepada Persatuan-persatuan Peng-

guna. Sehingga akhir tahun ini bantuan yang berjumlah \$73,000 telah diberikan kepada Persatuan-persatuan Pengguna. Walau bagaimanapun, Kementerian saya lebih menggalakkan supaya Persatuan-persatuan tersebut mendapatkan sumber kewangan mereka sendiri supaya mereka boleh kekal sebagai pertubuhan yang bebas.

Mengenai kenaikan harga barang-barang, Kementerian ini memang sentiasa memandang berat tentang perkara ini. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, satu Jawatankuasa Kajian Semula Harga ada di Kementerian ini bagi menimbangkan permohonan untuk menaikkan harga dari perusahaan-perusahaan bertaraf perintis. Jawatankuasa ini hanya akan meluluskan permohonan menaikkan harga jika terdapat sebab-sebab yang munasabah. Walau bagaimanapun, ada kes-kes kenaikan harga yang tidak dapat dikawal oleh Kerajaan, misalnya kenaikan harga oleh negeri-negeri pengeksploitasi, kekurangan bekalan dan sebagainya. Namun begitu, Kerajaan tidak bercadang menjalankan kawalan harga secara penuh oleh kerana ini bertentangan dengan dasar ekonomi bebas yang diamalkan oleh negara kita ini.

Yang Berhormat Senator Kam Woon Wah dan Yang Berhormat Senator Wong Kie Nai telah juga menyuarakan pandangan tentang keadaan suasana pelaburan di negara ini. Ahli-ahli Yang Berhormat tersebut telah mencadangkan supaya pihak Kerajaan dapat mengkaji semula syarat-syarat yang terdapat dalam Akta Penyelarasan Perindustrian dan dalam hal ini suka saya menyatakan bahawa sebab utama mengapa keadaan pelaburan ini agak muram bukanlah disebabkan dengan adanya Akta Penyelarasan Perindustrian. Ini boleh disaksikan dan dibuktikan dengan adanya kenyataan pada kita bahawa semenjak berjalan kuatkuasa undang-undang ini daripada bulan Mei, 1976 hingga 31hb Oktober, 1977 ada 389 permohonan untuk projek yang baharu, ada 480 permohonan untuk perkembangan (expension) dan ini termasuk juga projek-projek tambahan. Dan ada 1,581 kilang-kilang yang meminta supaya kedudukannya diubahkan selaras dengan Akta Penyelarasan perindustrian ini. Angka-angka ini menunjukkan, membuktikan bahawa tidak ada sebab mengapa undang-undang ini telah sebagaimana yang dikatakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat menghalang kemajuan pelaburan dalam negara ini.

Keadaan yang terdapat di negara kita sekarang saya yakin adalah disebabkan tidak lain daripada kesan-kesan kemerosotan ekonomi yang dialami oleh negara-negara perindustria di mana keadaan ekonomi di negara-negara tersebut belum begitu pulih untuk memberi keyakinan kepada pelabur-pelabur di negara-negara tersebut untuk melaburkan wang mereka di luar negara masing-masing. Pemulihan penuh daripada keadaan meleset ekonomi dunia itu dalam berlaku sebagaimana yang diharap-harapkan dan akibatnya negara-negara yang bergantung kepada pelaburan asing terutamanya negara-negara membangun seperti Malaysia tidak dapat mengelakkan daripada mengalami kesan-kesan tersebut. Oleh yang demikian, selagi keadaan ekonomi dunia khususnya keadaan ekonomi di negara-negara maju tidak berubah daripada apa yang terdapat sekarang, maka tidak dapat tiada jumlah pelaburan yang mengalir masuk ke negara kita tentulah tidak sebanyak pada masa sebelum kejadian kemelesetan ekonomi di negara-negara perindustrian terjadi. Walau bagaimanapun, Kerajaan adalah sentiasa berusaha sedaya upaya untuk menarik pelabur-pelabur asing dan tempatan untuk melabur di negara ini. Pada tahun hadapan pihak Kerajaan akan menganjurkan beberapa "Investment Mission" ke negara-negara Jepun, Eropah, Amerika Syarikat, Australia dan New Zealand.

Menyentuh tentang maklumat Ahli-ahli Yang Berhormat, pihak Kerajaan telah menubuh satu Jawatankuasa Kabinet Mengenai Pelaburan dari Pihak Swasta yang dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri di mana salah satu tanggungjawabnya ialah untuk memastikan suasana pelaburan di negara ini adalah menggalakkan untuk perkembangan sektor swasta yang berterusan. Oleh yang demikian, semua masalah-masalah yang dihadapi oleh pihak-pihak swasta bolehlah dikemukakan ke Jawatankuasa ini untuk mendapat pertimbangan selanjutnya. Masalah yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Raja Datuk Nong Chik mengenai kekurangan tenaga letrik di kilang-kilang tempatan memang mendapat perhatian oleh Jawatankuasa tersebut. Walau bagaimanapun, pihak Kementerian Perdagangan dan Perindustrian sentiasa mengadakan perbincangan-perbincangan dengan Lembaga Letrik Negara untuk memastikan

bahawa pembekal tenaga adalah mencukupi kepada kilang-kilang kerana ini adalah satu daya penarik yang berkesan untuk menambahkan pelaburan di negara ini.

Menyentuh mengenai cadangan Yang Berhormat Senator Datin Hajjah Mahimon yang mendesak Kerajaan supaya menempatkan perusahaan di tempat-tempat yang kurang maju, sukalah saya menyatakan bahawa adalah menjadi dasar Kerajaan untuk menggalakkan penyelerakan projek-projek perindustrian daripada kawasan-kawasan yang lebih maju ke kawasan-kawasan yang kurang maju. Untuk mencapai matlamat-matlamat ini berbagai langkah telah diambil oleh Kerajaan seperti mengadakan galakan cukai dan memajukan estate-estate perindustrian.

Galakan tempat kedudukan telah dirangka khas untuk menggalakkan penyelerakan perusahaan-perusahaan daripada kawasan-kawasan maju dalam segi perindustrian. Bilangan pengecualian cukai di bawah galakan ini adalah berjumlah 5 hingga 10 tahun, yang mana bergantung atas jumlah pelaburan modal atau gunatenaga, kegunaan bahan-bahan tempatan dan barang-barang yang dikilang. Sebagai tambahan, Kerajaan telah mengisytiharkan beberapa kawasan sebagai kawasan pembangunan di mana perusahaan-perusahaan yang diluluskan dengan galakan taraf perintis atau galakan kerana menggunakan buruh adalah layak untuk mendapatkan tambahan satu tahun pengecualian cukai manakala projek-projek yang diluluskan dengan Kredit Cukai Pelaburan adalah layak mendapat tambahan 5% kredit cukai. Selain dari ini, projek-projek yang bercadang untuk menempatkan di kawasan-kawasan kurang maju adalah diberi pertimbangan untuk mendapatkan sesuatu galakan cukai.

Dalam menjalankan dasar penyelerakan, adalah perlu mengadakan kemudahan-kemudahan prasarana yang mencukupi termasuk pembangunan estate-estate perusahaan. Pada bulan Jun 1977, sejumlah 59 estate-estate perusahaan meliputi 13,153.4 ekar telah dimajukan di seluruh negara. Dari jumlah ini 7,092.7 ekar atau 53.9% adalah bertempat di kawasan-kawasan maju di Wilayah Persekutuan, Pulau Pinang, Selangor, Johor, Perak dan Negeri Sembilan dan selebihnya iaitu 6,060 ekar atau 46.1% adalah bertempat di kawasan-kawasan kurang maju di serata negara.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat tersebut, pada tahun 1971, cuma 52.6% dari jumlah modal pelaburan adalah dicadangkan dalam projek-projek yang akan ditempatkan di kawasan-kawasan kurang maju. Walau bagaimanapun, dalam tahun 1972, peratusnya meningkat kepada 70.9% dan jatuh kepada 51.9% dalam tahun 1973 dan naik semula kepada 80.2% dalam tahun 1974 dan 86.0% dalam tahun 1975. Pada tahun 1976, jumlah pelaburan modal yang dicadangkan ditempatkan di kawasan-kawasan kurang maju telah jatuh kepada 72.4% dan untuk jangka masa daripada Januari hingga Ogos, 1977, peratusannya ialah 64.8%.

Perlu diingati bahawa tidak mungkin menubuhkan projek-projek perindustrian di tiap-tiap kawasan di negara ini. Faktor-faktor seperti kekhampiran dengan sumber-sumber bahan mentah, adalah kemudahan-kemudahan prasarana yang mencukupi, bekalan buruh yang mahir, kos pengangkutan yang berpatutan dan kekhampiran dengan pasaran adalah faktor-faktor penting yang menentukan "viability" sesuatu projek. Penempatan sesuatu projek di suatu kawasan tanpa menimbangkan kepada faktor-faktor tersebut akan berakhir dengan kegagalan projek tersebut. Walau bagaimanapun, Kerajaan terus menggalakkan penyelerakan perusahaan-perusahaan melalui langkah-langkah yang disebut di atas dan juga dengan menggesa pelabur untuk menempatkan perusahaan-perusahaan mereka di kawasan-kawasan yang kurang maju.

Menyentuh pandangan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat Senator Datuk Hussein Nordin di mana beliau menyatakan perasaan kurang senang hati beliau mengenai pengeluaran lesen impot oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, suka saya menyatakan bahawa lesen impot adalah dikenakan dengan tujuan untuk menentukan bahawa pengimpotan barang-barang yang dikeluarkan oleh pengeluar-pengeluar tempatan yang telah diberi perlindungan oleh pihak Kerajaan dapat dikawal. Walau bagaimanapun, suka saya menyatakan bahawa ini tidak bermakna yang Kementerian Perdagangan dan Perindustrian tidak mengeluarkan lesen-lesen impot untuk pengimpotan barang-barang tersebut. Lesen-lesen impot hanya dikeluarkan sekiranya pihak Kementerian mendapati bahawa keperluan tempatan tidak dapat dibekalkan dengan sepenuhnya oleh syarikat-syarikat tempatan.

Ini adalah bertujuan untuk memastikan bahawa kekurangan bekalan barang-barang tersebut boleh dipenuhi dengan barang-barang yang diimpot dan ini akan menentukan yang pengguna-pengguna tempatan akan mendapat bekalan yang cukup.

Mengenai ulasan Yang Berhormat Senator Hajjah Saodah mengenai kekurangan minyak tanah di beberapa tempat, suka saya menyatakan bahawa usaha-usaha telahpun diambil oleh Kementerian saya untuk mengatasi masalah-masalah tersebut bagi menjamin bekalan yang berterusan untuk menjaga keperluan pengguna-pengguna dengan secukupnya. Syarikat-syarikat minyak, pengedar-pengedar dan pemborong-pemborong minyak tanah telah diarahkan oleh Kementerian supaya menghantar bekalan-bekalan tambahan dengan segera kepada peruncit-peruncit di kawasan-kawasan yang mengalami kekurangan bekalan. Arahan-arahan juga telah dikeluarkan kepada syarikat-syarikat minyak supaya menambahkan jumlah pemborong-pemborong dan pengedar-pengedar, sekiranya terdapat daerah-daerah yang keperluan minyak tanah di sesuatu tempat itu telah bertambah, bagi menampung tambahan-tambahan keperluan itu. Selain daripada itu, pemborong-pemborong dan peruncit-peruncit minyak tanah adalah dinasihatkan supaya merancang penjualan bekalan dan stok simpanan kawasan-kawasan supaya bekalannya sentiasa mencukupi dan tidak terputus-putus sebagaimana yang kadang-kadang berlaku pada masa ini, terutama sekali menjelang musim-musim perayaan dan di masa berlaku bencana alam—bencana alam seperti banjir dan sebagainya. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, syarikat-syarikat minyak, pemborong-pemborong dan pengedar-pengedar serta peruncit-peruncit adalah dikehendaki mematuhi syarat-syarat bekalan sebagaimana yang dikenakan ke atas lesen-lesen perniagaan minyak tanah yang dikeluarkan oleh Kementerian saya kepada mereka.

Kementerian ini juga adalah sentiasa membuat siasatan bagi menentukan supaya syarat-syarat bekalan yang ditetapkan itu dipenuhi dan tidak akan teragak-agak untuk mengambil tindakan undang-undang kepada mana-mana pihak yang cuai menjalankan tanggungjawab mereka masing-masing.

Akhir sekali sukalah saya sekali lagi mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuat pandangan dan teguran ke atas kegiatan-kegiatan Kementerian Perdagangan dan Perindustrian dan saya ingin memberi jaminan bahawa Kementerian Perdagangan dan Perindustrian akan mengkaji cadangan-cadangan yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Mungkin ada beberapa perkara dalam ucapan saya ini yang dibangkitkan, saya tidak menyentuh dalam ucapan saya ini, sukalah sekiranya dapat Ahli-ahli Yang Berhormat berhubung terus dengan saya untuk membincangkan perkara-perkara tersebut selanjutnya.

6.22 ptg.

Timbalan Menteri Kerja Raya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan ini mengenai hal ehwal Kementerian saya.

Yang Berhormat Raja Datuk Nong Chik telah membangkitkan masalah gangguan letrik dan akibatnya bagi pelaburan luar negeri di negara ini. Izinkan saya menjelaskan bahawa kekurangan tenaga yang buruk pada dasarnya telah berlepas (the acute shortage of power at source is over). Hampir semua projek-projek pembangunan telah dibawa balik ke jadual biasa dan makin lama keadaan bekalan letrik akan menjadi makin baik.

Walaupun kekurangan tenaga pada asasnya sedang diatasi, masalah pembahagian (distribution) belum lagi diselesaikan. Oleh hal yang demikian, pembekalan letrik di beberapa kawasan tempatan tidaklah begitu memuaskan. Lembaga Letrik Negara sedar atas masalah ini dan akibatnya bagi pelabur-pelabur luar negeri dan langkah-langkah teratur sedang diambil untuk mengatasi masalah ini. Kalau Ahli Yang Berhormat itu ada aduan-aduan yang tertentu, silalah berhubung secara langsung dengan kami.

Yang Berhormat ini juga telah menyentuh tentang korupsi di Jabatan Pengangkutan Jalan. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, saya memandang berat atas masalah korupsi ini. Untuk makluman Ahli-ahli Dewan ini, Biro Siasatan Negara sedang

mengambil tindakan yang sewajarnya. Kalau Ahli-ahli Yang Berhormat ada bukti tertentu, silalah berhubung dengan kami supaya kami dapat memanjangkannya kepada Biro Siasatan Negara atau Ahli Yang Berhormat boleh berhubung secara langsung dengan B.S.N.

Yang Berhormat Datuk Haji Abdul Razak telah mengesyorkan bahawa Lembaga Letrik Negara ditempatkan di bawah sebuah Kementerian yang berasingan. Pada pendapat saya, susunan Lembaga Letrik Negara pada masa ini dan hubungannya dengan Kementerian kami adalah memuaskan. Saya mengakui bahawa beberapa rancangan letrik luar bandar masih menghadapi kesulitan dan kami tidak dapat membekalkan letrik dengan begitu cepat ke Kuala Lipis di mana Ahli Yang Berhormat berasal dan tempat-tempat yang lain, akan tetapi bukanlah semua kelambatan ini diakibatkan oleh Lembaga Letrik Negara. Walau bagaimanapun, saya akan menjamin bahawa Lembaga Letrik Negara akan memberi lebih tenaga dan perhatian kepada rancangan letrik luar bandar.

Berkenaan dengan jalan Kuala Lumpur/Karak yang disebutkan oleh Datuk Abdul Razak, saya ingin menjelaskan bahawa jalan lama akan terus diselenggarakan walaupun lebuh raya baru akan dibuka tidak lama lagi dan pemandu-pemandu kereta yang tidak suka melalui lebuh raya yang baru apabila ianya dibuka bolehlah terus menggunakan jalan lama ini. Mengenai cadangan Ahli Yang Berhormat bahawa satu jalan baru dibentuk di antara Raub dan Cameron Highlands, Kementerian saya akan mengambil perhatian.

Yang Berhormat Haji Mohd. Amin telah menimbulkan soal Lebuh raya Timur-Barat. Untuk makluman beliau, projek ini ialah suatu projek yang sangat besar dan sukar dibina. Jabatan Kerja Raya harus memotong bukit-bukit besar dan menghubungi sungai-sungai yang luas. Tambahan pula kawasan ini ialah satu kawasan keselamatan. Walau bagaimanapun, kemajuan projek ini pada amnya bolehlah dikatakan memuaskan dan lebuh raya ini dijadualkan akan siap pada dua tahun dari sekarang.

Yang Berhormat Tuan V. V. Aboo telah bertanya kenapa pekerja-pekerja buruh J.K.R. yang bekerja di projek-projeknya

tidak mendapat jawatan tetap dan berpenyen. Saya ingin menjelaskan bahawa perkhidmatan mereka diperlukan cuma untuk projek-projek yang tertentu. Walau bagaimanapun, Jabatan Kerja Raya akan cuba di mana boleh menawarkan jawatan tetap kepada pekerja-pekerja yang telah menunjukkan kebolehan dan dedikasinya.

Yang Berhormat Datuk Syed Hassan Aidid telah menyebut tentang kedudukan jalan Kuala Lumpur/Tanjung Malim. Kementerian saya sedar bahawa jalan ini adalah dalam keadaan yang kurang memuaskan. Oleh yang demikian satu rancangan memperbaiki jalan dari Kuala Lumpur hingga Batang Kali sepanjang 25 batu sedang dilaksanakan. Projek ini akan menghendaki sebanyak \$19.6 juta dan dijangka siap pada tahun 1979.

Dalam jangka masa panjang Kerajaan telah merancang membina satu jalan besar yang akan menghubungkan Kuala Lumpur dengan Tanjung Malim melalui Rawang. Panjang jalan baru ini ialah 48 batu. Projek ini akan diserahkan kepada sektor swasta dan pembinaannya akan dilaksanakan mengikut dasar "package deal".

Yang Berhormat Tuan Haji Ahmad Azizuddin telah bertanya bagaimana pungutan tol akan dilaksanakan. Saya tidak dapat memberi butir-butirnya tetapi pada dasarnya tol akan dipungut di jalan-jalan kecuali jika jalan alternatif diadakan. Dengan lain perkataan, pemandu-pemandu kereta yang tidak ingin membayar tol ini tidak akan menghadapi kesusahan sebab mereka boleh menggunakan jalan alternatif ini.

Mengenai keselamatan jalanraya, Kementerian saya sedar atas keadaan seriusnya dan seperti saya sebutkan di Dewan ini kelmari beberapa langkah yang sesuai sedang dilaksanakan.

Yang Berhormat Haji Ibrahim Yaacob telah membangkitkan kesesakan lalu lintas di Jalan Jinjang/Kepong. Kementerian saya sudah merancang membina satu empat-lane carriageway dari Bandar Kepong hingga Bulatan Jalan Ipoh. Akan tetapi projek ini sedang menghadapi halangan yang besar. Tanah yang diperlukan belum diperolehi kerana setinggan-setinggan dan penduduk-penduduk lain belum lagi dipindahkan. Kerja akan dijalankan oleh kontraktor sebaik sahaja apabila masalah tanah diselesaikan.

Yang Berhormat Tuan Ismail Hashim menggesa L.L.N., J.K.R. dan Jabatan Talikom menyelaraskan kerja-kerjanya supaya tidak berlaku kerosakan di jalanraya. Saya mengucapkan terima kasih kepada beliau atas syor ini dan Kementerian saya akan mengambil perhatian.

Yang Berhormat Tuan Kamarul Ariffin telah memuji dasar "package deal" mengenai pembinaan jalan persekutuan. Nampaknya Yang Berhormat ini merupakan seorang tokoh sektor swasta yang berpengaruh dan Kementerian saya berasa gembira bahawa pihak swasta menerima cadangan ini dengan baiknya. Kami berharaplah dinamisma, kebolehan dan kebijaksanaan sektor swasta ini dapat digerakkan untuk pembinaan jalanraya. Kami mahu jalan-jalan ini dibina dengan secepat mungkin. Butir-butir mengenai package deal ini akan diumumkan pada bulan depan.

Yang Berhormat Hajjah Fatimah telah menimbulkan keadaan di mana contract yang diberi kepada bumiputra dijalankan oleh orang bukan bumiputra. Kami sedar tentang masalah "Ali Baba" ini dan kami akan merayu kepada pemborong-pemborong bumiputra, termasuk pemborong-pemborong bumiputra yang berada di dalam Dewan ini, supaya mereka menjalankan kontrak mereka kelak selaras dengan dasar Kerajaan. Kalau ini tidak berlaku, matlamat mencapai penyertaan bumiputra 30% pada tahun 1990 tidak akan dicapai. Saya harapkan pemborong-pemborong bumiputra di Dewan yang mulia ini akan menerima nasihat Yang Berhormat Hajjah Fatimah itu dengan baik dan menjadi contoh kepada pemborong-pemborong bumiputra lain.

Yang Berhormat Datin Hajjah Mahimon binti Haji Harun menggesa Kementerian memperbaiki jalan-jalan Pantai Timur. Izinkan saya mengucapkan terima kasih kepada beliau atas cadangan ini. Saya sendiri telah melawat Pantai Timur dengan kereta dari Kota Tinggi hingga Endau dan dari Kota Bharu hingga Kuantan. Saya lihat bahawa keadaan jalan pantai ini di beberapa tempat tidaklah begitu memuaskan dan saya telah memberi arahan kepada Jabatan Kerja Raya supaya menyusun satu rancangan yang tetap untuk memperbaiki dan meninggikan taraf jalan pantai ini.

Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Kerajaan Pusat memberi keutamaan kepada pembinaan jalan di negeri-negeri Pantai Timur. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat projek pembinaan Jalan Jerangau/Jabor (68 batu) dan Jalan Kuantan/Segamat (93 batu) sedang dilaksanakan. Kedua-dua projek ini dan feeder road yang terlibat akan memerlukan perbelanjaan sebanyak \$210 juta. Kami haraplah dengan adanya jalan-jalan pembangunan seperti ini kemajuan Pantai Timur dapat dipercepatkan lagi.

Sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membahaskan tentang Kementerian saya.

6.34 ptg.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Haji Salleh bin Jafaruddin): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuat syor-syor dan pandangan-pandangan serta teguran-teguran berhubung dengan masalah-masalah pelajaran di negara kita ini ketika membahas belanjawan beberapa hari yang lalu.

Teguran-teguran tersebut termasuk pelajaran tinggi, biasiswa, menambah banyak sekolah dan lain-lain.

Yang Berhormat Senator Datuk Seri Hussein bin Mohd. Noordin menyatakan dalam ucapannya meminta supaya bank-bank memberi lebih banyak lagi biasiswa-biasiswa kepada penuntut-penuntut miskin untuk melanjutkan pelajaran mereka ke pusat-pusat pengajian tinggi. Beliau berpendapat bahawa ini adalah satu penanaman modal bagi menyediakan penuntut-penuntut kepada berbagai-bagai kemahiran ataupun pengetahuan yang diperlukan oleh negara. Kementerian Pelajaran sangat-sangat bersejua dengan cadangan ini dan diharap pihak bank terutama sekali bank-bank yang diurus oleh Yang Berhormat Senator-senator dapat menyambut baik cadangan ini supaya beban Kementerian Pelajaran dapat diringankan.

Yang Berhormat Puan Zawiah binti Abdullah menyeru Kerajaan supaya mengadakan banyak lagi peluang-peluang pekerjaan. Ini adalah termasuk dalam Kementerian Buruh dan saya tidak hendak menyentuh perkara ini.

Yang Berhormat Datuk Syed Hassan Aidid menyentuh mengenai borang biasiswa kecil Persekutuan dan berpendapat bahawa cara-cara yang ada sekarang boleh menyusahkan orang-orang kampung dan beliau mencadangkan agar cara-cara tersebut dimansuhkan dan digantikan. Perkara ini sedang dalam pertimbangan pihak Kementerian dan borang-borang yang sesuai akan disediakan supaya masalah-masalah ini dapat diperbaiki.

Yang Berhormat Senator Joseph Unting anak Umang menyentuh tentang guru-guru di Sarawak yang telah bersara dua atau tiga tahun tetapi susah untuk menerima ataupun belum menerima bayaran pencen. Mengenai hal tersebut Kementerian Pelajaran akan menyiasat dan tindakan selanjutnya akan diambil.

Beliau juga membuat cadangan supaya subsidi ataupun elaun yang diberi oleh pihak Kementerian dilipatgandakan kepada penuntut-penuntut yang diam ataupun tinggal di asrama di luar bandar di Sarawak. Untuk pengetahuan Yang Berhormat Jabatan Pelajaran Sarawak dengan kerjasama Kementerian Pelajaran sedang mengkaji tentang pembayaran makanan bagi murid-murid sekolah di asrama-asrama di luar bandar dan berharap akan dapat melaksanakan kadar subsidi baru dalam tahun hadapan.

Yang Berhormat Tuan Michael Wong Kuan Lee menyentuh tentang kekurangan penuntut-penuntut China di pusat-pusat pengajian tinggi dan bertanya apa langkah-langkah Kerajaan yang telah diambil bagi memperbaiki jumlah ini. Untuk pengetahuan Yang Berhormat langkah-langkah Kerajaan dalam menyediakan kemudahan pelajaran tinggi adalah juga selaras dengan dasar Kerajaan untuk menyusun semula masyarakat berbilang kaum di negeri ini supaya pengenalan pekerjaan dengan sesuatu kaum dapat dihapuskan. Oleh yang demikian, jika kita ambil kira pelajar-pelajar yang berada di seberang laut yang menuntut di pusat-pusat pengajian tinggi dan juga mereka yang berada di institusi-institusi swasta di negeri ini maka adalah tidak benar bilangan pelajar-pelajar keturunan China ini telah berkurangan.

Yang Berhormat Senator Chua Ching Cheng menyatakan bahawa tempat-tempat universiti adalah terhad dan lebih daripada 20,000 pemohon-pemohon tidak dapat

belajar di universiti-universiti tempatan. Beliau mencadangkan agar banyak lagi universiti-universiti didirikan dan juga menggalakkan institusi-institusi yang didirikan oleh pihak-pihak swasta. Sebagaimana yang telah dijelaskan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Pelajaran baru-baru ini di Parlimen bukanlah menjadi satu kemestian bahawa semua yang berkelayakan masuk ke universiti disediakan tempat untuk mereka kerana adalah tidak realistik untuk berbuat demikian dan juga keupayaan ekonomi negara terhad untuk menyerap lulusan universiti dalam semua bidang pengajian. Adalah tidak bijak dalam keadaan sekarang untuk menambah bilangan universiti yang ada kerana ia masih berkembang dan membangun dan Kerajaan tidak ingin melihat pengeluaran siswazah-siswazah universiti yang berlebihan sehingga menyebabkan mereka menganggur kerana ketidak-upayaan ekonomi menyediakan peluang-peluang pekerjaan yang mencukupi.

Institusi swasta yang bercorak politeknik tidak disekat penubuhannya oleh Kerajaan. Yang Berhormat Tuan Haji Khalid bin Haji Abdullah menyentuh tentang universiti-universiti yang mengeluarkan siswazah-siswazah teknokrat dan lain-lain profession yang tidak menampakkan moral dan peribadi yang tinggi dan meminta Kementerian memerhatikan perkara tersebut. Keperibadian dan moral adalah suatu perkara yang relatif dan ia bukanlah khusus untuk dikenakan kepada mereka yang berada di pusat pengajian tinggi sahaja. Walau bagaimanapun dasar pelajaran kita memanglah menekankan pembentukan peribadi dan moral yang luhur lagi tinggi.

Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad bin Arshad bertanya mengenai tapak bangunan Universiti Malaya yang mengikut beliau telah dijanjikan untuk didirikan di Johor Bharu. Beliau juga menyatakan bahawa Kerajaan Negeri Johor bersetuju memberi dua ribu ekar untuk fakulti pertanian Universiti Malaya. Beliau berharap supaya Kementerian dengan kerjasama Universiti Malaya dapat memberikan tanah tadi kepada Universiti Pertanian. Sepanjang yang diketahui oleh Kementerian, Kerajaan Negeri Johor belum pernah memberi kawasan seluas dua ribu ekar kepada Universiti Malaya. Oleh yang demikian, perkara ini tidaklah berbangkit sama sekali

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin untuk diberi jalan. Saya hendak beri penerangan atas kenyataan saya ini, lanjutannya kalau boleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Pelajaran yang saya kasihi cuba berhubung dengan Chanselor Universiti Pertanian dalam masa-alah ini supaya dapat kenyataan yang lebih lanjut dalam perkara yang saya bawa ini.

Tuan Haji Salleh bin Jafaruddin: Tuan Yang di-Pertua, insya Allah saya akan buat demikian.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin menyentuh mengenai disiplin rakyat. Kementerian Pelajaran memang memandang berat tentang soal disiplin di kalangan murid-murid dan guru-guru. Oleh yang demikian, sukatan pelajaran sivik bagi peringkat menengah telahpun disemak dan diperbaharui dengan tujuan memberi perhatian yang lebih mendalam mengenai disiplin murid-murid. Kementerian Pelajaran telahpun mengedarkan beberapa surat pekeliling kepada semua Pengarah-pengarah Pelajaran di negeri-negeri dan Guru-guru Besar untuk menentukan supaya sekolah-sekolah yang berkenaan akan memastikan bahawa murid-muridnya mematuhi peraturan-peraturan sekolah yang berkaitan dengan tingkah laku murid dengan lebih berkesan lagi.

Mengenai guru ganti, untuk makluman Ahli Yang Berhormat sekiranya seorang guru tidak hadir ke sekolah selama lebih daripada 28 hari, bukan 14 hari seperti yang saya telah beri dalam jawapan soalan tambahan, atau sebab-sebab cuti sakit, sekolah tersebut berhak mendapat seorang guru ganti. Namun demikian, sekolah tersebut hendaklah memberitahu perkara ini kepada Jabatan Pelajaran Negeri dengan secepat mungkin supaya seorang guru pengganti boleh diluluskan.

Ahli Yang Berhormat juga telah memberi cadangan supaya Kementerian Pelajaran mengadakan a pool of relief teachers untuk mengambilalih tugas-tugas guru dalam masa cuti sakit. Cadangan itu memang baik tetapi memerlukan kajian yang rapi dan pada masa sekarang adalah difikirkan tidak praktikal oleh kerana dari segi profesionalnya akan menimbulkan banyak masalah lain dan kedudukan guru-guru yang bercuti sekarang tidaklah begitu mengkhawatirkan dan saya

percaya kalau cadangan ini diterima mungkin akan menggalakkan guru mengambil lebih banyak cuti sakit.

Yang Berhormat Senator Hajjah Fatimah binti Haji Salim menyentuh mengenai guru-guru yang mengajar di kelas-kelas yang terdapat lebih daripada 40 orang murid. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat mengikut hitung panjang bilangan murid di sekolah di Semenanjung Malaysia adalah 35 orang satu kelas tetapi di bandar-bandar besar bilangan ini melebihi 40 orang.

Kementerian Pelajaran sedang mengkaji hal ini, walau bagaimanapun bilangan murid dalam satu kelas sebenarnya adalah bergantung kepada bilangan bilik darjah yang ada dan juga bilangan guru yang terlatih yang dikeluarkan oleh maktab-maktab perguruan tiap-tiap tahun.

Teguran Ahli Yang Berhormat mengenai guru besar yang selalu meninggalkan sekolah dan membuat kerja persendirian, suka-lah saya mengingatkan Ahli Yang Berhormat bahawa sebagai kakitangan Kerajaan semua guru besar tidak boleh membuat kerja persendirian. Sekiranya terdapat guru besar buat demikian, Ahli Yang Berhormat bolehlah melaporkan kepada Kementerian Pelajaran supaya sesuatu peraturan akan diambil dan tindakan tata-tertib seterusnya diambil oleh Kementerian Pelajaran.

Yang Berhormat Senator Hajjah Fatimah binti Haji Salim dan juga Senator Haji Abu Bakar Titingan berpendapat bahawa matapelajaran agama Islam patut ditambah di sekolah-sekolah. Buat masa sekarang Kementerian Pelajaran tidak bercadang hendak menambah masa bagi matapelajaran agama Islam di sekolah-sekolah bantuan Kerajaan. Walau bagaimanapun, Kementerian Pelajaran akan mengkaji keperluan menambah masa belajar matapelajaran itu pada masa akan datang jika didapati perlu.

Mengenai cadangan Ahli Yang Berhormat supaya Kementerian menambahkan lagi maktab perguruan di tanahair kita, Kementerian Pelajaran pada masa sekarang tidak bercadang untuk menambah lagi Maktab Perguruan Islam di Malaysia kerana maktab yang ada sekarang boleh menampung keperluan melatih tenaga pengajar guru agama mengikut keperluan yang dikehendaki oleh sekolah-sekolah.

Yang Berhormat Senator Ismail Hashim mencadangkan agar terdapat keseimbangan pendaftaran kanak-kanak di sekolah yang dahulunya Sekolah-sekolah Kebangsaan (Melayu) dengan Sekolah-sekolah Jenis Kebangsaan. Mengikut Ahli Yang Berhormat ada sekolah kebangsaan itu terpaksa ditutup kerana murid-murid tidak mencukupi. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia makluman pada masa sekarang Sekolah Kebangsaan (Melayu) dan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Inggeris) tidak ada apa perbezaan oleh kerana keduanya menggunakan Bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar dan menggunakan sukatan matapelajaran yang sama. Pada masa sekarang ibubapa-ibubapa bolehlah memilih Sekolah Kebangsaan (Melayu) atau Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Inggeris).

Penempatan murid-murid ke darjah satu sekolah-sekolah ini adalah dijalankan oleh Jabatan Pelajaran di peringkat negeri dan bilangan tempat kosong ataupun bilik-bilik darjah di sesebuah negeri ini adalah ditentukan oleh Pegawai Pelajaran Negeri dan Kementerian Pelajaran tidaklah sedar bahawa ada Sekolah Kebangsaan (Melayu) ditutup kerana tidak cukup murid-murid.

Yang Berhormat Senator Haji Mahmoud Salim bin Mohamad membangkitkan mengenai peperiksaan yang diadakan pada hari cuti am iaitu pada Hari Raya Haji. Untuk makluman Yang Berhormat pada Hari Raya Haji tersebut peperiksaan kertas Written Alternative dan Practical Chemistry diadakan dan tidak ada seorang calonpun di Malaysia yang mengambil peperiksaan tersebut. Yang Berhormat itu juga menyentuh mengenai calon-calon dan pengawas-pengawas peperiksaan yang tidak dapat sembahyang Jumaat pada hari peperiksaan dijalankan. Untuk makluman Yang Berhormat selagi kita masih menggunakan jadual waktu antarabangsa perkara-perkara tersebut tidak dapat dielakkan dan sekali lagi ini tidaklah disengajakan oleh pihak Lembaga Peperiksaan.

Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Abdullah menyentuh mengenai Dasar Am Pelajaran Kebangsaan dengan penuh emosi semalam. Sememangnya Dasar Pelajaran Kebangsaan berasaskan syor-syor yang telah dibuat oleh Penyata Razak dan Penyata Abdul Rahman Talib. Di samping itu pelaksanaan Dasar Pelajaran juga disesuaikan

dengan kehendak Dasar Ekonomi Baru yang bertujuan untuk melahirkan masyarakat yang bersatupadu, menghapuskan kemiskinan dan merapatkan jurang perbezaan antara kaum.

Yang Berhormat Datuk V. Ponnusamy Pillai, menyentuh panjang lebar mengenai mutu pelajaran di negara ini di samping mengekalkan penggunaan bahasa Inggeris. Yang Berhormat tersebut juga mencadangkan supaya Kementerian mengadakan pengkajian dengan luas kepada murid-murid yang bahasa ibunda mereka seperti Tamil, China, Punjabi dan lain-lain. Untuk makluman Yang Berhormat kelas bahasa Ibunda bolehlah diadakan atas permintaan ibubapa atau penjaga dengan syarat sekurang-kurangnya lima belas orang murid berada di sebuah darjah dan juga dengan syarat bahawa sekolah-sekolah tersebut dapat mengadakan guru-guru yang dapat mengajarkan bahasa ibunda.

Sekian sahaja jawapan Kementerian Pelajaran atas teguran dari Ahli-ahli Yang Berhormat dan jawapan-jawapan pada Ahli-ahli Yang Berhormat yang tidak dapat dijawab pada malam ini, insya Allah, Kementerian Pelajaran akan mengambil perhatian.

6.53 ptg.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan berbilang terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan Perbekalan bagi tahun 1978 ini dan menunjukkan bahawa perbahasan kita telah begitu panjang dan kami terpaksa meminta maaf oleh kerana kadang-kadang mesyuarat ini terpaksa ditangguhkan sampai begitu larut malam dan yang menggembirakan saya sekali iaitu banyak perkara-perkara yang telah ditimbulkan cuma bahagian Jabatan Perdana Menteri iaitu Lembaga Urusan dan Tabung Haji tidak langsung disentuh dan ini menunjukkan bahawa khidmat yang dilakukan oleh Lembaga dan Tabung Haji bagi tahun ini adalah memuaskan Ahli-ahli Yang Berhormat. Saya mengucapkan berbilang-banyak terima kasih. Dalam pada itu telah ditimbulkan masalah khidmat dan kerja yang sedang dilakukan oleh Jabatan Perdana Menteri, Bahagian Ugama yang ditimbulkan oleh Yang Berhormat Puan Hajjah Tom Saodah yang bertanyakan iaitu Pejabat

Ugama patut mengadakan kursus dakwah di seluruh negara dan apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk memperkemaskan jentera dakwah bagi tahun ini.

Tuan Yang di-Pertua, tiap-tiap negeri mempunyai yunit dakwah yang tersendiri dan masing-masing telahpun menjalankan kegiatan-kegiatan dakwahnya melalui kursus dakwah, bengkel-bengkel dan menunaikan jemputan syarahan ugama. Walau bagaimanapun, Instituti Dakwah dan Latihan Islam di bawah Jabatan Perdana Menteri telah membantu kegiatan-kegiatan itu dengan mengadakan kursus dakwah di Pusat Islam dan menghantar pensyarah-pensyarah ke luar bagi memenuhi jemputan-jemputan orang ramai. Pada tahun 1978 Instituti Dakwah dan Latihan Islam akan membesarkan lagi tugasnya dengan menubuhkan yunitnya di Sabah dan Sarawak yang akan berpusat di Kuching, Sarawak. Begitu juga akan mendapatkan pegawai-pegawai dalam kawasan utara dan selatan serta timur. Di samping kegiatan-kegiatan Instituti Dakwah dan Latihan Islam maka Yayasan Dakwah Islamiah Malaysia sedang menyusun satu projek bagi mengadakan Bulan Dakwah bagi seluruh negara bagi tahun 1978 ini insya Allah.

Yang Berhormat Puan Hajjah Tom Saodah juga telah membangkitkan masalah apakah Majlis Kebangsaan bagi Hal Ehwal Ugama Islam Malaysia dapat memainkan peranannya walaupun Negeri Kedah dan Pahang tidak menjadi ahli Majlis tersebut. Peranan atau tugas Majlis Kebangsaan bagi Hal Ehwal Ugama Islam Malaysia adalah untuk memberi nasihat kepada Majlis Raja-raja, Kerajaan-kerajaan Negeri dan Majlis-majlis Ugama Negeri-negeri atas apa-apa perkara yang berkenaan dengan perundangan atau pentadbiran ugama Islam dan pelajaran ugama Islam dengan tujuan hendak memperbaiki, menyemak dan menggalakkan persamaan undang-undang atas pentadbiran. Perkara-perkara yang termasuk di dalam bidang yang tersebut di atas sangatlah banyak. Jadi Majlis Kebangsaan Hal Ehwal Ugama Islam Malaysia dapat memainkan peranannya antara negeri-negeri ahli. Ada pun perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu perkara undang-undang nikah kahwin yang telah diluluskan di dalam Dewan Parlimen ini beberapa bulan yang lalu sebenarnya Undang-undang nikah Kahwin yang telah diluluskan oleh Parlimen itu ialah undang-undang nikah kahwin yang

mengenai orang-orang yang bukan Islam. Ada pun undang-undang nikah kahwin mengenai masyarakat Islam adalah di dalam proses yang akhir sekarang ini dan sedang disemak dengan begitu teliti oleh satu Jawatankuasa di mana saya menjadi Pengerusinya, setelah dua orang pengerusi meninggal dunia, maka proses yang akhir ini saya jangka akan membuat kajian yang akhir dan manakala siap akan disembahkan kepada negeri-negeri yang berkenaan dan manamana negeri yang bersetuju bolehlah menjadikan itu sebagai akta mereka sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Haji Ahmad Azizuddin telah bertanya berkenaan dengan Kerajaan telah bersetuju iaitu zakat yang telah dibayar boleh ditolak daripada jumlah cukai pendapatan seseorang Muslim, bagaimana cara untuk menyelaras urusan ini di antara negeri-negeri. Saya suka mengucapkan tahniah yang setinggi-tingginya kepada Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan yang telah mengisytiharkan dalam ucapan Belanjawan tahun 1978 ini di mana seorang Muslim yang telah membayar zakat boleh dipotong daripada cukai pendapatan yang telah ditetapkan. Walau bagaimanapun, syarat-syarat yang akan ditetapkan itu hendaklah Ahli-ahli ataupun seseorang Muslim itu menunjukkan bukti bahawa dia sebenarnya telah membayar zakat kepada Jabatan Ugama yang tertentu. Perkara penyelaras antara negeri tidak timbul kerana urusan itu adalah mengenai individu seseorang Muslim untuk memberitahu kepada Jabatan Hasil Dalam Negeri bahawa ia telah membayar zakatnya dengan mengemukakan resit rasmi yang dikeluarkan oleh jabatan itu bagi disahkan. Walau bagaimanapun, cara bagaimana hendak menyelaraskan masaalah ini di seluruh negara perkara ini saya rasa akan dibawa ke dalam perundingan atau mesyuarat Ketua-ketua Jabatan Ugama yang biasanya dibuat dua bulan sekali dan saya suka lah menyatakan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa mesyuarat Jabatan Ugama seluruh negeri akan diadakan di Kuching pada bulan Januari 1978 dan, insya Allah, perkara ini akan dirundingkan supaya pembayaran zakat yang telah dibayar kepada pejabat-pejabat ugama itu dapat diselaraskan.

Berkenaan dengan siapakah yang akan mendapat faedah daripada zakat fitrah yang dikumpulkan oleh Majlis Ugama Islam itu,

sebenarnya orang-orang yang berhak menerima faedah zakat ialah orang-orang yang ditetapkan di dalam Al-Quran iaitu:

- (1) Fakir.
- (2) Miskin.
- (3) Amil.
- (4) Mualap atau sekarang istilah baharu "Saudara-saudara Baru".
- (5) Memerdekakan hamba.
- (6) Orang-orang yang berhutang untuk berjihat pada jalan Allah.
- (7) Orang yang terlantar dalam perjalanan.
- (8) Orang-orang yang berjuang di jalan Allah.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Tuan Haji Ibrahim bin Haji Yaacob telah menimbulkan masaalah iaitu mengapakah perkebumian Allahyarham Tan Sri Haji Nik Ahmad Kamil talkin tidak dibacakan atau diadakan. Sebenarnya langkah tersebut, Talkin tidak dibacakan adalah mengikut wasiat yang telah ditinggalkan oleh Allahyarham sewaktu hidupnya bahawa kalau beliau meninggal tak usahlah dibacakan talkin. Ini mengikut wasiat Allahyarham.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad bin Arshad telah membangkitkan beberapa persoalan tetapi Yang Berhormat itu tidak mengemukakan cadangan-cadangan yang khusus mengenai syornya supaya kita mengamalkan apa yang dikatakannya sistem demokrasi berparlimen ala Malaysia. Oleh yang demikian, sukar bagi saya hendak memberi satu jawapan yang tepat. Walau bagaimanapun, saya suka hendak memberi sedikit penjelasan ke atas beberapa persoalan yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat itu. Pertama sekali mengenai syor supaya Kerajaan mengambil satu tindakan terhadap pihak-pihak yang merendah-rendahkan Dewan Negara ini. Sebagaimana kita sedia maklum Dewan ini sendiri adalah berkuasa mengambil tindakan untuk menghadapi keadaan-keadaan sedemikian dengan melapurkan kepada Jawatankuasa Hak dan Kebebasan Dewan Negara malahan Dewan yang mulia ini pernah dalam tahun 1976 mengambil tindakan sedemikian sebagaimana yang terkandung dalam Lapuran Jawatankuasa Hak dan Kebebasan Dewan Negara DN. 2/77 yang telah diterima oleh Dewan yang mulia ini dalam sidangnya pada 3hb Ogos, 1977.

Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad bin Arshad juga mencadangkan supaya tempoh sesuatu perlantikan seorang Ahli Dewan Negara dilanjutkan dari 6 tahun menjadi 9 tahun untuk membolehkan seseorang Ahli itu layak menerima pencen apabila beliau berhenti dari menjadi Ahli Dewan ini. Pada pandangan saya tempoh sesuatu perlantikan itu selama 6 tahun adalah menjadi memadai sebagaimana yang telah ditetapkan oleh Perlembagaan Persekutuan kita.

Tuan Yang di-Pertua, sekian sahaja perkara-perkara yang disentuh dalam Jabatan Perdana Menteri yang dapat saya berikan jawabannya dan mana-mana yang tidak terjawab, kita akan mengambil tindakan yang sewajarnya.

7.05 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Hieng Ding): Tuan Yang di-Pertua, saya bagi pihak Yang Berhormat Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan mengucapkan banyak terima kasih kepada Yang Berhormat Tuan Haji Ismail Hashim yang telah memberi teguran kepada Kementerian Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan dan saya juga bagi pihak Yang Berhormat Menteri hendak memberi sedikit penjelasan kepada teguran itu.

Mengenai kebanyakan peruntukan untuk maksud pembangunan diberi kepada Dewan Bandaraya Kuala Lumpur, Majlis Perbandaran Ipoh dan Pulau Pinang dan lain-lain penguasa tempatan yang besar saya suka menjelaskan iaitu di bawah Rancangan Malaysia Ketiga, Kementerian Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan telah diperuntukkan sejumlah \$1,090,000 bagi maksud pembangunan. Pihak Kerajaan sedar mengenai kesulitan-kesulitan yang dialami oleh setengah penguasa-penguasa tempatan, lebih-lebih lagi penguasa-penguasa tempatan yang kecil-kecil dan telah mengambil tindakan-tindakan untuk mengatasi masalah tersebut. Antaranya Kerajaan telah menubuhkan satu Jawatankuasa yang dipengerusikan oleh Yang Berhormat Tan Sri Chong Hon Nyan untuk mengkaji pembahagian yang saksama hasil Negara kepada penguasa-penguasa tempatan.

Selaras dengan itu Kerajaan Persekutuan, seperti yang telah diumumkan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan, akan memberi Geran Pelancaran (Launching Grant) kepada Penguasa Tempatan yang telah disusun semula yang dijangka akan menelan belanja sebanyak \$48.1 juta dalam masa 6 tahun akan datang. Di samping itu Geran-geran Persekutuan tahunan akan terus diberi kepada pihak Penguasa Tempatan yang menelan belanja lebih kurang \$12.33 juta setahun. Pemberian Geran-geran ini berdasarkan Formula yang telah disusun untuk menolong Penguasa-penguasa Tempatan tambahan khususnya Penguasa-penguasa Tempatan yang kecil.

Kerajaan Persekutuan juga telah menubuhkan satu lagi Jawatankuasa di bawah Yang Berhormat Tan Sri Chong Hon Nyan untuk mengkaji "Developmental Funding" bagi Penguasa-penguasa Tempatan. Jawatankuasa ini akan mengkaji keperluan pembangunan penguasa tempatan itu.

Kerajaan Persekutuan juga telah meluluskan 3 Undang-undang baru Kerajaan Tempatan, iaitu Akta Kerajaan Tempatan 1976, Akta Perancang Bandar dan Desa 1976 dan Akta Jalan, Parit dan Bangunan 1974, yang mana lebih banyak memberi kuasa kepada Penguasa-penguasa Tempatan untuk menjalankan aktiviti-aktiviti Pembangunan.

Semua ini membayangkan kesedaran Kerajaan Persekutuan bahawa Kerajaan Tempatan yang merupakan Kerajaan di peringkat bawahan boleh memainkan peranan yang penting dalam pembangunan Negara dan menjayakan matlamat-matlamat Dasar Ekonomi Baru.

7.09 mlm.

Timbalan Menteri Kewangan (Puan Rafidah Aziz): Tuan Yang di-Pertua, dalam menggulung perbahasan mengenai Belanjawan 1978, saya suka mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini kerana ulasan-ulasan dan kritik-kritik membina ke atas dasar-dasar ekonomi dan kewangan Kerajaan. Sungguhpun saya tidak dapat memberi jawapan kepada tiap-tiap perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat semasa perbahasan, namun saya memberi jaminan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa Kerajaan akan memberi pertimbangan yang sangat mendalam ke atas

perkara-perkara yang telah dibangkitkan itu dan akan mengubah suai dasar-dasar dan pelaksanaannya, di mana perlu. Juga bagi pihak Kementerian-kementerian yang tidak memberi jawapan-jawapan, saya ingin menyatakan bahawa perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat akan diteliti dan diambil tindakan sewajarnya. Sekarang, Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menyentuh ke atas beberapa perkara yang telah dibangkitkan dalam perbincangan ke atas Belanjawan tahun 1978.

Yang Berhormat Senator Kam Woon Wah telah menyatakan sedikit keraguan ke atas pertumbuhan pelaburan swasta. Saya yakin yang Ahli-ahli Yang Berhormat sedar bahawa pemulihan dan pertumbuhan perbelanjaan-perbelanjaan pelaburan swasta telah menjadi perlahan bukan sahaja di Malaysia, tetapi adalah merupakan suatu gejala dunia keseluruhan. Kebanyakan negara-negara, terutamanya negara-negara perindustrian masih lagi bimbang dengan masaalah ini. Saya ingin menjelaskan bahawa sungguhpun pelaburan swasta di Malaysia telah tidak menunjukkan prestasi sebagaimana jangkaan Rancangan Malaysia Ketiga (RMT) namun ia telah menunjukkan suatu prestasi yang baik memandangkan kepada keadaan ekonomi antarabangsa yang tidak tetap. Kita menjangka pelaburan swasta akan bertumbuh sebanyak 8% dalam tahun 1978, dan dengan berbagai-bagai galakan dan dorongan yang telah diberi kepada pelabur-pelabur swasta dalam Belanjawan, kita berharap agar prestasi pelaburan swasta akan bertambah baik lagi.

Yang Berhormat Senator Ali Ahmad membangkitkan issue mengenai inflasi dan saya suka menjelaskan bahawa Kerajaan adalah sangat berhati-hati dalam merancang dan melaksanakan dasar-dasar fiskal dan kewangan supaya kepentingan matlamat ekonomi dalam kestabilan harga dapat dicapai. Ahli-ahli Yang Berhormat tentu mengingat kembali bahawa Menteri Kewangan telah menyatakan bahawa dasar-dasar fiskal dan kewangan adalah fleksibel (flexible) dan boleh diubahsuai pada bila-bila masa bagi mendorong kestabilan harga. Saya ingin menjelaskan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa kadar inflasi kita bolehlah dianggap agak rendah dan stabil berbanding dengan kadar-kadar inflasi yang berlaku di negara-negara lain.

Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad bin Arshad telah menyentuh tentang peruntukan bagi projek-projek pembangunan. Beliau tidak mahu melihat projek-projek pembangunan gagal atau terbelengkalai dengan sebab ketiadaan wang. Beliau juga menyentuh tentang keupayaan Kerajaan membelanjakan peruntukan yang telah disediakan itu. Di sini sukalah saya menyatakan bahawa Kerajaan sememangnya sentiasa akan memastikan bahawa peruntukan wang yang mencukupi adalah disediakan bagi projek-projek pembangunan. Berkenaan dengan keupayaan membelanjakan peruntukan yang disediakan bagi projek-projek pembangunan, Kerajaan memang mengambil perhatian berat atas perkara ini dan sedang mengambil beberapa langkah untuk mengatasinya. Dalam Kementerian Kewangan sendiri satu langkah yang akan diambil ialah mengadakan satu sistem pengawasan dan mengesan (monitoring) perbelanjaan yang baru dengan menggunakan komputer. Mengikut sistem baru ini, Kementerian Kewangan akan dapat mengesan dengan lebih tepat dan kemaskini lagi akan perbelanjaan pembangunan Kerajaan. Langkah-langkah juga telah dan sedang diambil untuk menambah bilangan jawatan-jawatan ikhtisas di dalam agensi-agensi pelaksana (implementing agencies) seperti Jabatan Kerja Raya, Parit dan Tali-air, Jabatan Pertanian dan lain-lain. Begitu juga dari segi pentadbiran, sebuah unit bernama "Unit Pemodenan Pentadbiran dan Perancangan Tenaga Manusia" telah ditubuhkan di Jabatan Perdana Menteri pada tahun ini untuk memodenkan dan menyusun semula pentadbiran Kerajaan dengan tujuan menambah keupayaan Kerajaan dalam melaksanakan projek-projek pembangunan.

Berkenaan dengan masaalah kesukaran bagi tanah-tanah "reserve" Melayu untuk disandarkan kepada Bank yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Datuk Hussein Noordin, sukalah saya menjelaskan iaitu perkara mengenai samada tanah "reserve" Melayu boleh dicagarkan kepada bank-bank perdagangan adalah bergantung kepada peruntukan yang ada di dalam undang-undang sesebuah negeri itu sendiri oleh kerana perkara mengenai tanah adalah tanggungjawab negeri. Jadi sekiranya tanah-tanah tersebut dibenarkan di bawah Undang-undang negeri untuk dicagarkan kepada Bank-bank tertentu maka masaalah kesukaran sandaran tidaklah akan timbul.

Yang Berhormat Senator Datuk Hussein Noordin juga telah menyentuh mengenai pinjaman daripada bank-bank tempatan untuk pembiayaan persekolahan. Sukalah saya menyatakan sebelum sesuatu bank itu membuat keputusan untuk memberi pinjaman, ia perlu menentukan bahawa pinjaman itu akan digunakan untuk suatu projek yang "viable" yang akan memberi keuntungan oleh kerana wang yang digunakan oleh Bank ialah wang-wang penyimpan. Pinjaman untuk pembiayaan persekolahan mungkin sukar untuk menentukan "viability"-nya. Walau bagaimanapun, ada Bank-bank yang memberi pinjaman iaitu pinjaman bentuk ini melalui pinjaman persendirian (personal loan). Adalah diketahui bahawa agensi-agensi Kerajaan yang lain seperti Bank Pertanian Malaysia ada mengeluarkan pinjaman seperti ini kepada penyimpan-penyimpan untuk membiayai persekolahan anak-anak mereka.

Berkenaan dengan sistem pembekalan Kerajaan yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad bin Arshad, suka saya menyatakan bahawa peraturan-peraturan perolehan bagi barang-barang Kerajaan adalah dinyatakan dengan jelas di dalam Arahan-arahan Perbendaharaan dan arahan-arahan ini diubahsuai dari masa ke semasa untuk memperlicin dan memperkembangkan peraturan-peraturan yang ada. Pegawai-pegawai Kerajaan adalah dikehendaki mematuhi.

Kualiti atau mutu barang-barang yang dibeli adalah menjadi faktor yang penting yang dipertimbangkan oleh Kerajaan apabila membuat pembelian bagi barang-barang yang diperlukan. Untuk menjamin kualiti barang-barang yang dibeli itu adalah baik, pegawai-pegawai dan juga pakar-pakar, jika perlu, dikehendaki mengkaji dan menguji barang-barang yang berkenaan supaya ianya menepati penentuan yang disediakan untuk barang tersebut.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan juga telah menyatakan pakar-pakar untuk menguji kualiti barang-barang. Saya hendak tahu pakar dari dalam atau pakar dari luar?

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Saya pun hendak penjelasan sedikit berkenaan dengan tanah Malay Reserve tadi.

Tidak ada dalam conditions tanah itu yang mengatakan tidak boleh digadai kepada bank-bank. Tengoklah geran-geran itu, tidak ada apa-apa. Cuma kalau arahan daripada Kementerian Kewangan mengatakan boleh digadaikan di mana-mana Malay Reserve ini; bolehlah dibuat.

Puan Rafidah Aziz: Saya akan menjawab Datuk Haji Ahmad bin Arshad dahulu. Sebenarnya tentang pakar-pakar ini terpulang kepada barang yang hendak dibeli. Kalau ada satu perkara yang didapati melalui tender antarabangsa misalnya, kemungkinan kita boleh memanggil pakar-pakar untuk memastikan kualiti ini. Tetapi kalau barang dalam negeri, kita cukup kemahiran dalam negeri untuk menentukan mutu maka memadai kita menggunakan pakar dalam negeri.

Bagi menjawab Yang Berhormat Mulia Raja Datuk Nong Chik, sebenarnya saya mengatakan tadi samada sesuatu keping tanah Malay Reservation itu boleh dicagarkan kepada bank, terpulang semata-mata kepada samada di dalam negeri di mana bank itu berjalan, boleh diterima bank itu sebagai bank yang boleh menerima Malay Reserve. Misalnya, sekarang ini bukan semua negeri, tetapi kebanyakan negeri di Semenanjung Malaysia terutamanya telahpun meluluskan bahawa Bank Bumiputra dan Malayan Banking boleh dianggap sebagai bank-bank yang boleh menerima tanah Reserve Melayu. Masih ada juga negeri-negeri lain seperti negeri Perak dan Pahang yang belum menerima bank-bank samada Malayan Banking pun sebagai bank yang boleh menerima Malay Reserve. Maka itulah sebabnya orang-orang bumiputra kita yang ada tanah Malay Reserve di negeri-negeri ini yang belum lagi meluluskan mana-mana bank untuk dibolehkan menerima tanah Reserve Melayu, mereka tidak akan dapat pinjaman berdasarkan tanah ini. Tetapi terpulanglah kepada Exco Negeri untuk meluluskan menerima bank itu; bukan menerima tanah—tidak, membenarkan bank menerima tanah. Saya harap penjelasan saya ini jelas. Terima kasih.

Jadi untuk menggulung apa yang saya katakan tadi mengenai kualiti barang, hanya barang-barang yang kita kaji kualitinya atau mutunya sahajalah akan dibeli oleh Kerajaan.

Berhubung pula dengan pembelian melalui Crown Agents telah dibangkitkan semenjak negara mencapai kemerdekaan dalam tahun 1957 kita dapati pembelian melalui Crown Agents adalah sangat-sangat berkurangan. Misalnya, dalam tahun 1972 pembelian melalui Crown Agents bernilai \$14,397,990 manakala dalam tahun 1976 pembelian melalui Crown Agents tersebut hanya berjumlah \$6,036,281 iaitu berkurangan sebanyak 93%. Adalah menjadi peraturan iaitu sebelum sesuatu pembelian melalui Crown Agents dibuat, maka pembelian tersebut hendaklah terlebih dahulu mendapat kelulusan Perbendaharaan. Kebanyakan pembelian yang dibuat melalui Crown Agents tadi pada masa sekarang adalah merupakan alat-alat ganti bagi mesin-mesin dan juga jentera-jentera yang telah kita beli dahulu melalui Crown Agents yang mana alat-alat ini masih lagi digunakan sekarang dan adalah lebih menguntungkan bagi alat-alat ganti tersebut dibeli daripada Crown Agents itu sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang saya ingin pula memberi jawapan ke atas perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat mengenai cukai. Sebagai jawapan kepada Yang Berhormat Senator Tuan Haji Mohd. Amin yang meminta Kerajaan Persekutuan mengadakan undang-undang supaya bayaran zakat dilepaskan daripada cukai pendapatan, saya ingin menjelaskan bahawa dalam Ucapan Belanjawan 1978, Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan telahpun mengumumkan iaitu bayaran zakat fitrah dan lain-lain bayaran yang dikehendaki oleh ugama Islam akan diberikan kredit dari cukai pendapatan dan tidak lagi sebagai potongan dari jumlah pendapatan. Cadangan memberikan kredit itu bermakna sebarang bayaran yang dibuat untuk zakat atau fitrah akan dipotong daripada jumlah cukai pendapatan yang kena dibayar oleh seseorang pembayar cukai. Dengan langkah ini cukai pendapatan akan dikurangkan sebanyak jumlah bayaran zakat dan fitrah yang telah dibuat oleh seseorang itu. Perubahan ini akan berkuatkuasa dengan meminda Akta Cukai Pendapatan 1967.

Yang Berhormat Senator Puan Zawiyah Abdullah dalam ucapannya telah menyatakan ramai suri rumahtangga bersungut kerana cukai yang diturunkan adalah bagi barang-barang mewah dan bukan barang-barang keperluan harian. Saya inginlah menjelaskan bahawa barang-barang keperluan harian

tidak dikenakan cukai. Mengenai jenis cukai-cukai yang telah diturunkan iaitu cukai emas, berlian, batu permata, jam tangan, barang-barang yang diperbuat daripada kulit, kamera dan alat-alat fotografi, langkah menurunkan cukai ini telah dibuat dengan tujuan menggalakkan perdagangan bagi barang-barang tersebut. Penurunan kadar-kadar cukai ke atas barang-barang itu diharapkan akan meletakkan harga tempatan barang-barang tersebut setanding dengan harga di negara-negara jiran dan lagi penurunan cukai atas barang-barang itu terutamanya emas, berlian dan batu-batu permata akan dapat membantu pihak yang tertentu mengawal penyeludupan barang-barang tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, beberapa orang Ahli-ahli Yang Berhormat telah menyentuh perkara kedai-kedai tanpa cukai yang dicadangkan untuk diadakan itu. Sebagai penjelasan kepada Yang Berhormat Senator Tuan T. S. Gabriel penubuhan kedai-kedai tanpa cukai yang diumumkan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan adalah sebagai langkah meredakan kesan mengharmonisasikan Pulau Pinang dalam kawasan utama kastam. Penubuhan kedai-kedai tanpa cukai adalah juga untuk menggalakkan pelancungan ke negeri ini sepertimana yang didapati di beberapa negeri-negeri asing yang menarik pelancung melawat ke negeri-negeri itu.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin telah mencadangkan supaya Kerajaan memastikan bahawa sebahagian besar barang-barang yang dijual di kedai-kedai itu adalah barang-barang tempatan seperti batik dan sebagainya. Saya ingin menjelaskan bahawa sememangnya menjadi tujuan Kerajaan untuk membenarkan barang-barang tempatan juga dijual di kedai-kedai ini. Bagi barang-barang tempatan, mereka akan dijual tanpa cukai eksais dan cukai jualan. Selanjutnya pula kedai-kedai tanpa cukai itu akan juga ditubuh di bandar-bandar lain dan tidak akan ditumpukan di Pulau Pinang sahaja.

Yang Berhormat Senator Datuk Syed Hassan Aidid telah menyatakan bahawa Kerajaan hendaklah memberi "compensation" kepada Pulau Pinang selepas kehilangan taraf pelabuhan bebas memandangkan bahawa Pulau Pinang tidak ada hasil seperti bijih, getah atau kelapa sawit. Saya ingin

menjelaskan iaitu langkah mengadakan kedai-kedai tanpa cukai adalah salah satu langkah bagi membantu Pulau Pinang.

Yang Berhormat Senator Datuk Abu Bakar Titingan telah menyatakan bahawa barang-barang keperluan di Sabah adalah lebih mahal daripada mana-mana tempat di Malaysia oleh kerana cukai jualan yang dikenakan itu yang memaksa dan mendorong kenaikan harga. Saya ingin menyatakan di sini bahawa cukai jualan tidaklah dikenakan atas barang-barang keperluan. Harga barang-barang keperluan yang mahal di Sabah adalah disebabkan oleh lain-lain faktor.

Menyentuh teguran Yang Berhormat Mulia Senator Raja Datuk Nong Chik berhubung dengan Inspektor-inspektor perjudian tidak menjalankan tugas dengan betul berhubung dengan pungutan cukai perjudian di Kasino Genting Highland, tidaklah dapat saya memberi jawapan yang tegas kerana Yang Berhormat Mulia itu tidak memberi butir-butir lanjut. Saya rasa Yang Berhormat Mulia selalu pergi agaknya, dapatlah butir-butir lanjut kemudiannya. Walau bagaimanapun, Kementerian saya akan menjalankan penyiasatan dalam perkara ini.

Sebagai penutup, Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menambah bahawa dengan keadaan semasa yang tidak tetap dalam bidang ekonomi dunia yang mana boleh memberi kesan ke atas kedudukan ekonomi dan kewangan Malaysia sendiri, maka kita terpaksa menghadapi masa depan yang kian hampir ini dengan sedikit berhati-hati dan dengan keadaan bersiap sedia untuk bertindak dengan cepat mengikut perubahan keadaan. Dalam perkara ini, bukanlah sahaja penting bagi Kerajaan untuk memenuhi peranannya, tetapi juga Ahli-ahli Yang Berhormat sendiri dan seluruh rakyat patut

menyumbang usaha mereka ke arah mencapai matlamat-matlamat sosio-ekonomi negara. Dengan itu, saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat akan terus menjalankan peranan membantu Kerajaan dengan kritik-kritik membina juga dan dengan nasihat-nasihat sebagaimana yang telah diberi di dalam perbahasan ini.

Sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dan mana-mana juga perkara yang tidak dapat saya sentuh pada hari ini, insya Allah, akan diambil pertimbangan dan tindakan sewajarnya akan diambil (*Tepuk*).

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Bacaan Kali Yang Ketiga

Puan Rafidah Aziz: Tuan Yang di-Pertua, menurut Peraturan Mesyuarat 53 (2), saya kemukakan bahawa Rang Undang-undang Perbekalan 1978 dibacakan bagi kali yang ketiganya dan diluluskan sekarang.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang hari Isnin, 9-1-1978.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.28 malam.